

Rješenje

po Zahtjevu za pokretanje postupka gospodarskog subjekata Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo protiv gospodarskih subjekata Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd – Novi Beograd, R. Srbija, Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo

**Sarajevo,
prosinac, 2021. godine**

Broj: UP-06-26-3-011-68/21

Sarajevo: 16.12.2021. godine

Na temelju članka 25. stavak (1) točka e), članka 42. stavak (1) u svezi članka 4. stavak 1. točka b), c) i e) i članka 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, br. 48/05, 76/07 i 80/09), u postupku pokrenutom po Zahtjevu za pokretanje postupka UP-06-26-3-011-1/21 od 10.03.2021. godine, podnesenog od strane gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo protiv Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd – Novi Beograd, R. Srbija, Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b), c) i e) i utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja Arena Channels Group d.o.o., Bulevar Milutina Milankovića 9A, 11000 Beograd, R. Srbija prema članku 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona o konkurenciji., Konkurencijsko vijeće na 97. (devedesetsedmoj) sjednici održanoj dana 16.12.2021.godine, je donijelo

RJEŠENJE

1. Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv gospodarskog subjekta Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd – Novi Beograd, R. Srbija i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b), c) i e) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
2. Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv gospodarskog subjekta Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b), c) i e) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
3. Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv gospodarskog subjekta Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd – Novi Beograd, R. Srbija radi utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
4. Odbija se zahtjev gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo za naknadom troškova postupka.
5. Nalaže se gospodarskom subjektu Telemach BH d.o.o. Sarajevo da na ime troškova postupka isplati gospodarskom subjektu Arena Channels Group d.o.o. Beograd, Republika Srbija iznos od 1.263,60 KM KM u roku od 8 dana od dana primitka ovog Rješenja.
6. Nalaže se gospodarskom subjektu Telemach BH d.o.o. Sarajevo da na ime troškova postupka isplati gospodarskom subjektu Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka iznos od 491,40 KM KM u roku od 8 dana od dana primitka ovog Rješenja.
7. Obvezuje se gospodarski subjekt Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo da plati administrativnu pristojbu u ukupnom iznosu od 3.000,00 KM u korist Proračuna institucija Bosne i Hercegovine.

8. Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u „Službenom glasniku BiH“, službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

Konkurencijsko vijeće je dana 10.03.2021. godine, zaprimilo pod brojem: UP-06-26-3-011-1/21 Zahtjev za pokretanje postupka gospodarskog subjekata (u daljnjem tekstu: Zahtjev) Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo (u daljnjem tekstu: Telemach ili Podnositelj zahtjeva) protiv Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd – Novi Beograd, R. Srbija (u daljnjem tekstu: ACG-a), Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka (u daljnjem tekstu: Mtel) i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo (u daljnjem tekstu: BH Telecom) u svezi zaključivanja zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, br. 48/05, 76/07 i 80/09) (u daljnjem tekstu: Zakon) i zbog zlouporabe vladajućeg položaja ACG-a prema članku 10. stavak 2. točka b) i c) Zakona.

Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da isti nije kompletan i uredan, u smislu članka 28. Zakona, te je aktom broj: UP-06-26-3-011-2/21 od 01.04.2021. godine zatražio dopunu istog.

Podnositelj zahtjeva je u traženom roku dostavio dopunu Zahtjeva koja je zaprimljena dana 06.04.2021. godine pod brojem: UP-06-26-3-011-3/21.

Konkurencijsko vijeće utvrdilo da je isti kompletan i uredan u smislu članka 28. stavak (1) Zakona, te izdalo Potvrdu o urednom i potpunom zahtjevu aktom broj: UP-06-26-3-011-4/21 od 17.05.2021. godine.

1. Stranke u postupku

Stranke u postupku su gospodarski subjekti Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo kao Podnositelj zahtjeva protiv Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd – Novi Beograd, R. Srbija, Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo.

1.1. Gospodarski subjekt TELEMACH d.o.o. Sarajevo - Telemach

Gospodarski subjekt Telemach društvo za pružanje usluga u oblasti telekomunikacija d.o.o. Sarajevo, ul. Džemala Bijedića br. 216., Sarajevo, registriran je kod Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem: 65-01-0620-08. Njegov osnivač je Bosnia Broadband S.a.r.l. iz Luksemburga, Rue de Rollingergrund, L- 2440 Luksemburg.

Gospodarski subjekt Telemach je gospodarsko društvo koje djeluje kao operater digitalne i analogne kablanske televizije, kao pružatelj usluga širokopojasnog interneta i kao operater fiksne telefonije u Bosni i Hercegovini.

1.2. Gospodarski subjekt Telekomunikacije Republike Srpske - Mtel a.d. Banja Luka

Gospodarski subjekt Telekomunikacije Republike Srpske, a.d. Banja Luka, Ulica Vuka Karadžića broj 2, Banja Luka (skraćena oznaka firme Telekom Srpske a.d. Banja Luka i Mtel a.d. Banja Luka) registriran je u Okružnom privrednom sudu u Banja Luci pod matičnim brojem upisa 1-9317-00. Gospodarski subjekt Mtel je dio grupacije čije je matično društvo gospodarski subjekt Telekom Srbija a.d. Beograd, Takovska broj 2, Beograd, Republika Srbija sa udjelom od 65,01%, PREF a.d. Banja Luka sa 8,9%, Fond za restituciju RS a.d. Banja Luka 5,03%, DUIF Kristal Invest a.d. – OMIF Future Fund sa 3,3%, te ostali sa 17,76%. Gospodarski subjekt Mtel je jedan od tri nacionalna operatera na tržištu telekomunikacija u Bosni i Hercegovini koji nudi usluge iz oblasti mobilne telefonije, fiksne telefonije, digitalne televizije, Interneta i prijenosa podataka.

1.3. Gospodarski subjekt Arena Channels Group d.o.o. 11070 Beograd- Novi Beograd, R. Srbija - ACG

Gospodarski subjekt Arena Channels Group d.o.o. 11070 Beograd- Novi Beograd, R. Srbija, ul. Vladimira Popovića 6 je registriran pod matičnim brojem 20510293 pri Agenciji za privredne registre Republike Srbije koji je u 100% vlasništvu gospodarskog subjekta Telekom Srbija a.d. Beograd, Takovska broj 2, Beograd, Republika Srbija.

Gospodarski subjekt Arena Channels Group je emiter specijaliziranih sportskih televizijskih kanala pod brendom „Arena Sport“ za tržište Bosne i Hercegovine.

1.4. Gospodarski subjekt BH Telecom d.o.o. Sarajevo – BH Telecom

Gospodarski subjekt dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, ul. Franca Lehara br. 7., Sarajevo, registrovan je kod Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem: 65-02-0012-10 (stari broj: I-23391). Temeljni kapital gospodarskog subjekta BH Telecom je podijeljen na 63.457.358 dionica, koje su u 90% u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, a 10% u vlasništvu Privatizacijskih investicijskih fondova i malih dioničara.

Temeljna registrirana djelatnost gospodarskog subjekta BH Telecom je obavljanje poslova iz kabelskih telekomunikacija.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u tijeku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta („Službeni glasnik BiH“, br.18/06 i 34/10), Odluke u definiranju vladajućeg položaja („Službeni glasnik BiH“, br. 18/06 i 34/10), Odluke o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) („Službeni glasnik BiH“, br.18/06), odredbe Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“ br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16) (u daljnjem tekstu: ZUP) u smislu članka 26. Zakona.

Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između europskih zajednica i njegovih država članica, s jedne strane i Bosne i Hercegovine s druge strane („Službeni glasnik BiH – međunarodni ugovori“ br. 10/08 - u daljnjem tekstu: Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju) odredba čl. 71. o primjeni kriterija i pravne stečevine Europske unije, te članka 43. stavak (1) Zakona, omogućuju Konkurencijskom vijeću u svrhu ocjene danog slučaja, da se može koristiti sudskom praksom Europskog suda pravde i odlukama Europske komisije.

3. Postupak po Zahtjevu za pokretanje postupka

U svom Zahtjevu, Podnositelj zahtjeva, opisuje činjenično stanje i okolnosti, te prilaže dokaze za koje smatra da potkrepljuju navedeno, a koje su razlog za podnošenje Zahtjeva, te ukratko navodi slijedeće:

- da podnose Zahtjev za pokretanje postupka protiv povezanih osoba Telekom Srbija a.d., sa sjedištem na adresi Takovska 2, 11000 Beograd, Republika Srbija, koje je u konkretnom slučaju nastupalo putem svojih zavisnih društava, koja imaju pasivnu legitimaciju u ovom postupku i to: Arena Channels Group d.o.o. Beograd, sa sjedištem na adresi Bulevar Milutina Milankovića 9A, 11070 Beograd, Republika Srbija, koji je ranije poslovao pod nazivom HD-WIN d.o.o. Beograd (u daljem tekstu: „ACG“), Telekomunikacije Republike Srpske akcionarsko društvo Banja Luka, sa sjedištem na adresi Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka (u daljem tekstu: „Telekom Srpske“), a zajedno sa ACG i drugim povezanim osobama: „Telekom Srbija Grupa“ te njihovog konkurenta BH Telecom d.d. Sarajevo, sa sjedištem na adresi Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo („BH Telecom“);

- da predmetni zahtjev se podnosi u svezi sa zaključivanjem zabranjenog restriktivnog sporazuma, sa negativnim učincima na konkurenciju na mjerodavnom tržištu u Bosni i Hercegovini („BiH“) i zlouporabom vladajućeg položaja gospodarskog subjekta ACG (predmetni zahtjev: „Zahtjev“);
- da je Telemach telekomunikacijska kompanija koja djeluje kao operater digitalne i analogne kablanske televizije, kao pružatelj usluge širokopojsnog Interneta i kao operater fiksne telefonije;
- da su Protivne strane u postupku ACG i Telekom Srpske (kao dio Telekom Srbija Grupe) i BH Telecom;
- da je većinski vlasnik udjela u ACG-u i Telekomu Srpske telekomunikacijska kompanija „Telekom Srbija“ a.d. Beograd, akcionarsko društvo sa sjedištem u Beogradu, Republika Srbija („Telekom Srbija“). Telekom Srpske je jedan od tri vladajuća (engl. „incumbent“) operatera u BiH sa pretežnim prisustvom na teritoriji Republike Srpske, gdje na pojedinim tržištima (internet, fiksna telefonija, paketi telekomunikacijskih usluga) ima monopolski položaj;
- da je ACG između ostalih kanala, emiter specijaliziranih sportskih televizijskih kanala pod brendom „Arena Sport“. U svrhu distribucije medijskih sadržaja na ovim kanalima, ACG je pribavio ekskluzivna prava za emitiranje nekih od najprestižnijih fudbalskih takmičenja u Evropi. Konkretno, ACG posjeduje ekskluzivna prava na emitiranje italijanske nogometne lige („Serie A“), fudbalske lige Francuske („Ligue 1“), hrvatskog nogometnog prvenstva (Hrvatski Telekom Prva liga), i srbijanske fudbalske lige (Linglong Tire Super liga Srbije) na teritoriju BiH. Dodatno, ACG posjeduje prava na emitiranje dva najpopularnija europska klupska fudbalska takmičenja – UEFA Lige prvaka i UEFA Lige Evrope;
- da ACG također posjeduje prava i sponzor je najpopularnijeg nogometnog takmičenja u BiH - Mtel Premijer Liga BiH, a koja je prethodno na tenderu organiziranom od strane Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine („N/FS BiH“) kupio Telekom Srpske;
- da gospodarski subjekt BH Telecom, Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo, je registriran kod Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem subjekta: 65-02-0012-10. Temeljni kapital gospodarskog subjekta BH Telecom je podijeljen na 53.457.358 akcija, koje su u 90% vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, a 10% u vlasništvu investicijskih fondova i malih dioničara. Temeljna registrirana djelatnost gospodarskog subjekta BH Telecom je obavljanje telekomunikacijskih djelatnosti;
- da je N/FS BiH dana 12. lipnja 2020. godine objavio Javni poziv za prikupljanje ponuda za zaključenje sponzorskih aranžmana, koji se odnosio na utakmice Premijer lige BiH i „A“ i „U-21“ muške reprezentacije („Javni poziv“), kojim se pozivaju zainteresirani pravni subjekti sa sjedištem na teritoriju BiH za dostavljanje pisma namjere i zaključivanje sponzorskog aranžmana sa N/FS BiH, za Premijer ligu BiH (od 1. srpnja 2020. do 30. lipnja 2023. godine) i muške „A“ i „U-21“ reprezentativne selekcije (od 1. siječnja 2021. do 31. prosinca 2023. godine);
- da tekst Javnog poziva jasno predviđa da sponzorski ugovor sa N/FS BiH obuhvata „reguliranje prava prenosa/emitiranja, kao i eksploataciju sadržaja utakmica Premijer lige BiH“. Na taj način, pravni subjekt koji bude odabran na temelju Javnog poziva stječe prava emitiranja Premijer lige BiH za period od 1. srpnja 2020. do 30. lipnja 2023. godine, odnosno za sezone 2020/2121, 2021/2122 i 2022/2023;
- da na temelju prikupljenih ponuda na Javni poziv, Izvršni odbor FS BiH je 17. jula 2020. godine razmatrao ponude za sponzorstvo Premijer lige BiH, te „A“ i „U-21“ reprezentacije;
- da prethodnih osam godina, generalni sponzor Premijer lige BiH bio je BH Telecom. Prema javno dostupnim informacijama, na javni poziv su ponude poslala tri ponuđača: Telekom Srpske, BH Telecom i United Media (povezano društvo Podnositelja zahtjeva);

- da na temelju razmatranja ponuda od strane Izvršnog odbora N/FS BiH i prihvatanja ponude Telekom Srpske za sponzorstvo Premijer lige BiH, te „A“ i „U-21“ reprezentacije, 24. srpnja 2020. godine zaključen je ugovor između N/FS BiH i Telekom Srpske o sponzorstvu Premijer lige BiH, te „A“ i „U-21“ reprezentacije. Na temelju ovog ugovora, Telekom Srpske je stekao prava emitiranja utakmica Premijer lige za sezone 2020/2121, 2021/2122. i 2022/2123, te shodno tome N/FS BiH zaključuje kako će na temelju sponzorstva Telekom Srpske „omogućiti da Arena sport, kao regionalni lider u produkciji i emitiranju ekskluzivnih sportskih sadržaja, u paketu sportskih premijum sadržaja nacionalnih fudbalskih prvenstava prenosi utakmice Premijer lige BiH“;
- da gore istaknuti navodi N/FS BiH u svezi sa emitiranjem utakmica Mtel Premijer lige BiH potvrđuju kako je još u vrijeme zaključivanja ugovora bilo jasno da će Telekom Srpske prenijeti prava emitiranja na povezani subjekt ACG, koji se u okviru Telekom Srbija grupe bavi emitiranjem sportskih sadržaja. Upravo na temelju takvog prijenosa prava emitiranja, ACG je stekla prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige počevši od 1. kola u sezoni 2020/2021;
- da predmetni Zahtjev odnosi se na sporazum o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH između gospodarskih subjekata Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom. Na taj način su prava emitiranja relevantnih utakmica podijeljena između Telekom Srbija (ACG) i BH Telecom koji zajednički nastupaju na tržištu, kao jedinih subjekata koji omogućavaju emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH krajnjim korisnicima u BiH. Obzirom da su Telekom Srbija i ACG povezana društva u okviru Telekom Srbija grupe, jasno je kako su ugovorne strane (Telekom Srbija, putem povezanih lica i BH Telecom) istovremeno izravni konkurenti na tržištu distribucije audiovizualnih medijskih usluga u BiH, ali i na drugim tržištima;
- da Sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecoma izravno ograničava tržišnu konkurenciju na tržištu emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH i to putem podjele tržišta i primjene različitih uvjeta za identične transakcije sa drugim gospodarskim subjektima, sve sukladno članku 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona;
- da pored navedenog, gospodarski subjekt ACG je vladajući na mjerodavnom tržištu emitiranja nogometnog takmičenja Mtel Premijer lige BiH na teritoriju BiH. Naime, na temelju stečenih prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH od strane Mtela kao povezanog subjekta, ACG je stekao isključiva prava emitiranja i mogućnost samostalne kontrole emitiranja utakmica BH Premijer Lige, te stoga ima tržišni udjel od 100%. Bez obzira na djelimični prijenos prava emitiranja u korist BH Telecoma, ACG bi i na vertikalno nižem nivou tržišta zadržao tržišni udjel značajno iznad zakonskog praga od 40%, zbog čega se pretpostavlja njegov vladajući položaj;
- da uz zaključenje zabranjenog sporazuma koji nije pojedinačno izuzet od strane Vijeća, ACG i zlouporabljuje vladajući položaj tako što primjenjuje različite uvjete poslovanja prema operaterima na silaznom tržištu, „čime ih dovodi u neravnotežan i nepovoljan konkurentski položaj“, te „ograničava tržište na štetu potrošača“ sukladno sa odredbom članka 10. stavak 2. točka b) i c) Zakona;
- da za određivanje mjerodavnog tržišta proizvoda bitno je razumijevanje oblasti emitiranja sportskih televizijskih kanala i njihove međuzamjenjivosti. Vijeće je u ranijoj praksi odlučivalo o uporedivim okolnostima mjerodavnog tržišta proizvoda pa je u jednoj od odluka definiralo mjerodavno tržište proizvoda kao tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige. U pogledu takve definicije Vijeće je navelo: „Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da kada su u pitanju nogometni sadržaji visoke kvalitete da se radi o veoma diferenciranom proizvodu, koji nema uopće ili nema adekvatnu zamjenu, odnosno, da krajnji korisnik koji npr. prati utakmice njemačke Bundeslige

neće smatrati utakmice engleske Premijer lige adekvatnom zamjenom, i obratno. Dakle, krajnji korisnici usluge ne bi smatrali međusobno zamjenjivom, pod prihvatljivim uvjetima, imajući u vidu posebno njihove bitne značajke, kvalitetu, uobičajenu namjenu, način uporabe, uvjete prodaje i cijene, utakmice bilo koje ekskluzivne fudbalske lige (engleska, njemačka, talijanska, španska, francuska) ili drugih ekskluzivnih nogometnih takmičenja (UEFA Liga prvaka, UEFA Liga Evrope)“ - (Odluka Vijeća 05-26-3-002-179-II/13 od 16. prosinca 2013. godine, str. 17.);

- da iz takvog razumijevanja mjerodavnog tržišta slijedi da svako od navedenih ekskluzivnih nogometnih takmičenja predstavlja zasebno mjerodavno tržište proizvoda. Posebno ističemo da je ovakav način određivanja mjerodavnog tržišta primijenjen i u kasnijim predmetima i praksi Vijeća (Odluka Vijeća 06-26-2-006-143-II/15 od 23. prosinca 2015. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-019-80-II/15 od 16.02.2016. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-005-113-II/15 od 20.12.2017. godine);
- da sukladno navedenim stavovima Vijeća, može se zaključiti kako nogometno takmičenje Mtel Premijer liga BiH predstavlja zasebno mjerodavno tržište proizvoda u odnosu na druga nogometna takmičenja, i to zbog svojih bitnih karakteristika, kvalitete, načina uporabe, i sl.;
- da po prirodi stvari, navijači koji prate određeno nacionalno nogometno takmičenje su prije svega koncentrirani u zemlji u kojoj se takmičenje odigrava, što objašnjava značaj koji gledatelji u BiH pridaju Mtel Premijer Ligi BiH;
- da specifičnosti nacionalnih nogometnih takmičenja jasno ukazuju kako ne postoji međusobna zamjenjivost između takvih takmičenja, pa tako recimo utakmica iz Mtel Premijer lige između Sarajeva i Željezničara ne predstavlja supstitut drugim derbi utakmicama nacionalnih takmičenja, kako iz regije poput utakmica Crvena zvezda – Partizan ili Dinamo Zagreb – Hajduk Split, tako i iz Evrope poput utakmica Real Madrid – Barcelona, Milan – Inter, Liverpool – Manchester United, itd;
- da navedeni način određivanja mjerodavnog proizvodnog tržišta kao nacionalnih nogometnih takmičenja sukladan je sa praksom Europske komisije, koja prepoznaje specifičnost nacionalnih takmičenja i nezamjenjivost u odnosu na druga nogometna takmičenja;
- da sukladno sa navedenim i prethodnom praksom Vijeća, Podnositelj zahtjeva određuje mjerodavno tržište proizvoda kao tržište televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH;
- da imajući u vidu da se televizijsko emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH vrši na cjelokupnom teritoriju BiH, Podnositelj zahtjeva predlaže da se mjerodavno zemljopisno tržište u pogledu mjerodavnog tržišta proizvoda odredi kao nacionalno, tj. tako da obuhvati cjelokupan teritorij BiH;
- da naime, emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH vrši se putem kanala Arena Sport u vlasništvu Telekom Srbija (odnosno ACG) i BH Telecom-ovog Moja TV Sport. U zemljopisnom smislu, emitiranje se vrši na cjelokupnom teritoriju BiH pod istim uvjetima, te su nogometni klubovi – sudionici u navedenom takmičenju sa teritorija čitave BiH, te zbog toga mjerodavno zemljopisno tržište predstavlja BiH. Ovakav način određivanja mjerodavnog zemljopisnog tržišta je potvrđen u ranijoj praksi Vijeća koji se tiču distribucije nogometnog sadržaja visoke kvalitete (Odluka Vijeća 05-26-3-002-179-II/13 od 16. prosinca 2013. godine; Odluka Vijeća 06-26-2-006-143-II/15 od 23. prosinca 2015. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-019-80-II/15 od 16. veljače 2016. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-005-113-II/15 od 20. prosinca 2017. godine);
- da sukladno sa člankom 27. Zakona, Vijeće će pokrenuti postupak po službenoj dužnosti ako postoji utemeljena sumnja da se značajno sprječava, ograničava i narušava tržišna konkurencija. Telemach ima osnovanu sumnju da su Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH

Telecom zaključili ekskluzivni sporazum – sporazum o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH sa Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) na BH Telecom, koji efektivno predstavlja sporazum o zajedničkoj proizvodnji – horizontalni sporazum o podugovaranju, zaključen između izravnih konkurenata na tržištu emitiranja i distribucije medijskih sadržaja. Na intenzitet suradnje između konkurenata u konkretnom slučaju upućuje i činjenica da utakmice Mtel Premijer lige BiH koje emitira Moja TV Sport ustvari komentarišu komentatori Arena Sport kanala, što dokazuje zajedničku proizvodnju. Prema Smjernicama o horizontalnoj saradnji Europske komisije (st. 152), sporazumi o horizontalnom podugovaranju predstavljaju i sporazume kojima se jedna ugovorna strana slaže da potpuno ili djelimično prestane sa proizvodnjom određenih proizvoda, što povjerava drugoj ugovornoj strani. U konkretnom slučaju, Telekom Srbija je odustala od emitiranja značajnog broja utakmica Premijer lige BiH, i takve aktivnosti povjerila BH Telecomu, kao svom izravnom konkurentu, kako u distribuciji medijskih sadržaja (jer su oba sudionika konkurentski operatori), tako i u proizvodnji i emitiranju medijskih sadržaja (jer je u prethodnom periodu BH Telecom emitirao mjerodavne utakmice i nadmetao se na tenderu za prava emitiranja);

- da naime, na temelju ugovora između N/FS BiH i Telekom Srpske, Telekom Srpske je stekao prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH, počevši od prvog kola sezone 2020/2021. godine, odigranog 01.08.2020. Ova prava je najvjerojatnije odmah prenio na ACG. U prvih 7 kola, utakmice Mtel Premijer lige BiH je ekskluzivno emitirao kanal Arena Sport, da bi od 8. kola emitiranje pojedinih utakmica bilo prenijeto na kanal Moja TV Sport, koji emitira BH Telecom. Konkretno, utakmica Sarajevo – Željezničar, kao najpopularnija utakmica Mtel Premijer lige BiH (prema broju navijača dva kluba), bila je dostupna isključivo putem Moja TV Sport. Na taj način se od 8. kola pojedine utakmice Mtel Premijer lige BiH emituju na kanalima Arena Sport, a pojedine na platformi Moja TV Sport;
- da navedeno jasno upućuje kako su Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom zaključili ekskluzivni sporazum o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH. Navedeni ekskluzivni sporazum zaključen je potpuno netransparentno, bez objavljivanja javnog poziva ili informacije o mogućnostima djelimičnog prijenosa prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na druge subjekte. Na taj način je onemogućeno sudjelovanje drugih subjekata koji su nositelji dozvola za emitiranje, i čiji su kanali dostupni većem broju potrošača, odnosno korisnika, te je zaključen sporazum o zajedničkom tržišnom nastupu i podjeli tržišta između Telekom Srbija i BH Telecom;
- da prema Smjernicama o horizontalnoj suradnji Europske komisije, sporazumi o zajedničkoj proizvodnji dovode do usuglašavanja bitnih uvjeta konkurencije između sudionika na tržištu, odnosno povećavaju mogućnost koordinacije njihovog tržišnog nastupa, ostvarenju značajnih zajedničkih troškova, razmjeni povjerljivih informacija, te dovode do isključivanja trećih osoba sa tržišta. Konkretno, prema aktima Europske komisije, ovakav zajednički nastup ugovornim stranama omogućava da istisnu konkurente sa tržišta (naročito ukoliko imaju značajnu tržišnu poziciju, kao što je imaju BH Telecom i Telekom Srbija na nizu telekomunikacionih tržišta), primjera radi uskraćivanjem ključnih inputa za nastup na vertikalno nižoj razini tržišta, što su u konkretnom slučaju i učinili. U konkretnoj situaciji, legitimno se može postaviti pitanje neovisnosti komercijalnog nastupa BH Telecom-a i intenziteta međusobne konkurencije sa Telekom Srbija u situaciji kada mu Telekom Srbija omogućava ključni input za poslovanje;
- da navedeno jasno ukazuje kako je nastupila posljedica ograničavanja tržišta, a ovdje posebno ističemo, radi moguće argumentacije protivne strane, da, djelimičnim prijenosom prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH sa ACG na BH Telecom nije ostvarena promocija ekonomskog razvitka, niti su potrošači omogućeni u pravičnom udjelu koristi u smislu članka 4. stavak (3) Zakona. U tom smislu je sporno da li bi Vijeće i moglo pojedinačno izuzeti sporni ugovor, sve i da su ovi subjekti podnijeli isti Vijeću na proceduru pojedinačnog izuzeća (što prema dostupnim informacijama nije slučaj);

- da naime, pogrešna bi bila tvrdnja da je djelimičnim prijenosom prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanal Moja TV Sport omogućen alternativni kanal u emitiranju navedenih utakmica. Kanal Moja TV Sport je vlastiti kanal BH Telecoma koji emitira sadržaje isključivo korisnicima BH Telecoma. Dakle, suradnjom sudionika na tržištu su oštećeni, ne samo korisnici trećih lica (poput Podnosioca zahtjeva), nego čak i korisnici samog Mtel-a, kojima je onemogućen pristup prestižnim programskim sadržajima (koje je njihov pružatelj usluga skupo platio);
- da kako BH Telecom za kanal Moja TV Sport ne posjeduje dozvolu sektorskog regulatora za televizijsko emitiranje putem zemaljske radiodifuzije, niti dozvolu za televizijsko emitiranje putem drugih elektronskih komunikacijskih mreža, isti je u principu dostupan samo korisnicima BH Telecoma;
- da jedini način kojim bi korisnici drugih operatera mogli pristupiti kanalu Moja TV Sport, no koji ne predstavlja televizijsko emitiranje, jeste usluga BH Telecoma pod nazivom Moja webTV prepaid. Navedena usluga je zapravo OTT usluga (OTT je skraćenica od Over-the-Top i odnosi se na raspon usluga koje se takmiče s osnovnim uslugama telekom operatora, a isporučuju se preko otvorenog Interneta, čime se zaobilazi operatorska infrastruktura pružanja i naplata usluge. Vidi više: Ž. Popović, „OTT usluge: prijetnja ili poslovna prilika za operatore?“, Komunikacije - list dioničkog društva, p. 30, 2012.), te je time ograničena na one korisnike koji imaju pristup Internetu. Npr. korisnik-penzioner bilo kojeg operatera osim BH Telecoma koji ima samo uslugu distribucije medijskih sadržaja, a ne i pristup internetu, ne može nikako i nigdje pratiti utakmice Mtel Premijer lige BiH koji se emitiraju putem Moja TV Sport kanala. Ipak, na temelju ove usluge, niti na bilo koji drugi način, televizijsko emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH na Moja TV Sport nije omogućeno korisnicima van BH Telecom-ove mreže;
- da dakle, televizijsko emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport omogućeno je isključivo korisnicima usluga BH Telecoma. Pored toga, zaključivanje zabranjenog sporazuma je ograničilo tržište na štetu potrošača i na temelju činjenice da je BH Telecom jedini operater u BiH koji u osnovnom paketu svojim korisnicima može ponuditi oba kanala na kojima se emitiraju utakmice Mtel Premijer lige BiH: Arena Sport i Moja TV Sport. Međutim, prije zaključivanja zabranjenog sporazuma, svi operateri koji su u svojoj ponudi distribuirali kanale Arena Sport imali su pristup svim utakmicama Mtel Premijer lige BiH, što je potom ograničeno u odnosu na pojedine sadržaje samo na korisnike BH Telecom-a;
- nadalje, da je Vijeće upoznato sa činjenicom kako Podnositelj zahtjeva od 1. siječnja 2021. godine u svojoj ponudi ne distribuira kanale Arena Sport, što indirektno doprinosi zaključku kako značajan broj potrošača, odnosno korisnika u BiH, nema načina za praćenje televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH. Vrlo je indikativno da su Protivne strane nakon prestanka distribucije Arena Sport kanala od strane Podnosioca zahtjeva promijenile programsku politiku, pa su tako atraktivnije utakmice vraćene na kanal Arena Sport (npr. utakmica Sarajevo – Željezničar u jesenjoj polusezoni emitirana je putem Moja TV Sport kanala, a u proljetnom putem Arena Sport). Ovo ukazuje da Protivne strane zabranjeni sporazum koriste samo za sprječavanje korisnika Podnosioca zahtjeva da pristupe predmetnim sadržajima;
- da imajući u vidu odredbu članka 5. Zakona, jasno je kako je zabranjeni sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom, kao izravnih konkurenata na različitim razinama tržišta, morao proći prethodnu proceduru pojedinačnog izuzeća prije sprovođenja kako bi se smatrao valjanim. Ipak, koliko je poznato Podnosiocu zahtjeva i javno dostupno na web stranici Vijeća i u službenim glasicima, zaključeni zabranjeni sporazum nikada nije dostavljen Vijeću, odnosno nije tretiran po zakonskoj proceduri. Podnositelj zahtjeva svakako ističe da predstavljena argumentacija u ovom Zahtjevu jasno upućuje da ne postoji temelj iz članka 4 stavak (3) Zakona, odnosno da zabranjeni sporazum ne ispunjava propisane uvjete, te je vrlo sporno da li bi predmetni ugovor s obzirom na svoju prirodu uopće ispunjavao

uvjete da bude pojedinačno izuzet, s obzirom da ne postoje legitimni argumenti kojima bi isti bio opravdan;

- da je ACG je vladajući na mjerodavnom tržištu;
- da je ranije u točki 3.1.2. Zahtjeva istaknuto kako je ACG ekskluzivno emitirao prvih 7 kola utakmice Mtel Premijer lige BiH, da bi od 8. kola emitiranje djelimično bilo prenijeto i na Moja TV Sport. Međutim, jasno je da je ovakvu odluku morao donijeti sam ACG, odnosno da je isti gospodarski subjekt imao mogućnost da samostalno odlučuje o načinu emitiranja 100% utakmica Mtel Premijer lige BiH. Bez obzira na taj djelimični prijenos, ACG je i dalje vladajući na mjerodavnom tržištu televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na teritoriju BiH. Naime, većinu utakmica Mtel Premijer lige BiH i dalje emituje ACG, zbog čega je tržišni udjel iznad zakonskog praga od 40%;

Mtel Premijer liga BiH 2020/2121

Kanal	Broj mečeva*	Tržišni udjel
Arena Sport	104	66,66%
Moja TV	52	33,33%
Ukupno	156	100,00 %

-

*Od 8. kola utakmice se emitiraju na kanalima Arena Sport (3 po kolu) i Moja TV Sport (2 po kolu). U vrijeme sačinjavanja Zahtjeva nije poznat raspored emitiranja drugog dijela sezone, pa se za potrebe ovog prikaza pretpostavlja da će se emitiranje nastaviti po dogovorenoj podjeli u omjeru 3:2.

- da je ACG zloupotrijebio vladajući položaj na mjerodavnom tržištu;
- da kao vladajući gospodarski subjekt, ACG ima posebne odgovornosti prilikom postupanja na mjerodavnom tržištu;
- da naime, prema odredbi članka 10. stavak 2, točka c) Zakona, zlouporaba vladajućeg položaja se može manifestovati i u vidu „primjene različitih uvjeta za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime ih dovode u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj“. Sukladno sa navedenim, ACG je zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma o prijenosu prava na emitiranje pojedinih utakmica sa BH Telecom-om, zloupotrijebio svoj vladajući položaj, jer drugim gospodarskim subjektima koji se bave emitiranjem nije transparentno i diskriminatorno niti ponudio zaključenje ugovorne saradnje. Nadalje, poduzetim aktivnostima ACG je postupio protivno članku 10. stavak 2. tačka b) Zakona „ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača“. Navedeno je posebno očigledno imajući u vidu da su postojali i treći sudionici zainteresirani za emitiranje mjerodavnih utakmica (odnosno, koji su se prijavili na tender za relevantna prava), koji su stoga u istom položaju kao BH Telecom;
- da imajući u vidu kako je zabranjeni sporazum tajan, te da njegovi detalji nisu poznati Podnosiocu zahtjeva, ovdje se može naglasiti kako je ACG bio dužan, sukladno sa svojim vladajućim položajem, ponuditi emitiranje i drugim konkurentima na tržištu emitiranja po istim uvjetima, a tek naknadno po jasnim kriterijima uspostaviti ugovornu suradnju sa BH Telecom-om;
- da konkretni oblik zloupotrebe vladajućeg položaja ACG-a dodatno odgovara i članku 9. stavak 1. točka e) Odluke o definiranju kategorija vladajućeg položaja („Službeni glasnik BiH”, broj 18/06), gdje se kao jedan od oblika zloupotrebe vladajućeg položaja predviđaju „proizvodna i tržišna ograničenja kao rezultat ekskluzivnih sporazuma“;

- da tržišna ograničenja nastaju zaključivanjem ekskluzivnog sporazuma i djelimičnim prijenosom prava emitiranja na BH Telecom, odnosno kanal Moja TV Sport. Tako je postupanje ACG-a rezultiralo zatvorenim televizijskim emitiranjem bitnih utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport, odnosno uskraćivanjem mogućnosti praćenja navedenih sadržaja korisnicima koji nisu korisnici usluga BH Telecom-a. Navedeno jasno upućuje kako je postupanje ACG-a za cilj i posljedicu imalo isključivo ograničavanje tržišta, odnosno podjelu istoga, obzirom na već predstavljenu činjenicu o zatvorenom emitiranju utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport;
- da sporazum zaključen između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom-a predstavlja zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona;
- da poslovni subjekti Telekom Srbija (odnosno, ACG i Telekom Srpske) i BH Telecom su bili dužni podnijeti zabranjeni sporazum Vijeću na pojedinačno izuzeće prije njegove primjene, a zbog kojeg propuštanja, kao i zbog negativnih učinaka predmetnog sporazuma na ključne parametre tržišne konkurencije, se ima utvrditi zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona;
- da je ACG zlorabio vladajući položaj na tržištu televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH i to: (a) ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača u smislu članka 10. stavak 2. točka b) Zakona putem djelimičnog prijenosa prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na BH Telecom-ov kanal Moja TV Sport; (b) diskriminacijom subjekata koji se bave televizijskim emitiranjem u smislu članka 10. stavak 2. točka c) Zakona putem onemogućavanja zainteresiranih subjekata u stjecanju prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH po istim uvjetima prema kojim je zaključena suradnja sa BH Telecom-om;
- da putem predmetnog Zahtjeva, Podnositelj zahtjeva upućuje zahtjev da Vijeće donese zaključak o pokretanju postupka protiv ACG-a, Telekom Srpske i BH Telecom-a u svezi sa: (a) zaključivanjem zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona; (b) zlorabom vladajućeg položaja ACG-a prema članku 10. stavak 2. točka b) i c) Zakona;
- da u tom smislu, Podnositelj zahtjeva smatra da informacije sadržane u Zahtjevu predstavljaju dovoljan osnov da Vijeće utvrdi kako postoji osnovana sumnja da Protivne strane značajno sprečavaju, ograničavaju, odnosno narušavaju tržišnu konkurenciju u smislu članka 27. stavak 2. Zakona;
- da po pokretanju postupka protiv Protivnih strana, Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev da Vijeće utvrdi kako je sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom protivan Zakonu iz razloga što predstavlja zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak 1., točka b) i c) Zakona;
- da po pokretanju postupka protiv ACG-a i BH Telecom-a, Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev da Vijeće utvrdi kako je ACG zlorabio vladajući položaj ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača u smislu članka 10. stavak 2. točka b) Zakona, te diskriminacijom subjekata koji se bave televizijskim emitiranjem u smislu članka 10. stavak 2. točka c) Zakona;
- da ukoliko Vijeće ne utvrdi da je sporazum između BH Telecom-a i Mtel-a zabranjen i ništav, predložimo da Vijeće izrekne mjere Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) u cilju omogućavanja i drugim zainteresiranim subjektima u stjecanju prava televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH, prema uvjetima jednakim onim iz ugovornog odnosa između Protivnih strana;
- da dalje, po provođenju postupka protiv ACG-a za zlorabu vladajućeg položaja, Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev da Vijeće naloži ACG-u alternativno da: (a) u roku od 30 dana od prijema rješenja Vijeća kojim se ustanovljava da je ACG zlorabio svoj vladajući položaj

raskine važeći ugovor o djelimičnom prijenosu prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH sa BH Telecom-om; ili (b) u roku od 30 dana od prijema rješenja Vijeća kojim se ustanovljava da je ACG zloupotrijebio svoj dominantan položaj ponudi svim zainteresovanim subjektima sticanje prava televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH po jednakim i transparentnim uvjetima, te nakon toga u narednih 10 dana zaključi ugovore sa svim zainteresiranim poslovnim subjektima;

- da pored navedenog, Podnositelj zahtjeva ovim putem podnosi zahtjev za izricanjem novčane kazne gospodarskom subjektu BH Telecom zbog zaključivanja zabranjenog sporazuma, u smislu članka 48. stavak 1. točka a) Zakona. Zbog težih povreda Zakona, Podnositelj Zahtjeva podnosi istovremeno zahtjev za izricanjem jedinstvene novčane kazne gospodarskim subjektima ACG i Telekom Srpske zbog zaključivanja zabranjenog sporazuma, u smislu članka 48. stavak 1. točka a) Zakona, te zbog zluporabe vladajućeg položaja u smislu članka 48. stavak 1. točka b) Zakona;
- da Podnositelj zahtjeva ističe da predmet ovog konkretnog Zahtjeva nije utvrđivanje eventualnih nezakonitih radnji u svezi sa Javnim pozivom od 12. lipnja 2020. godine koji je objavio N/FS BiH. U tom smislu, United Media nije niti na koji način uključena u postupak koji se vodi po ovom Zahtjevu;
- da je činjenica da prema javno dostupnim informacijama United Media dostavila najpovoljniju ponudu za prava na emitiranje sukladno sa Javnim pozivom N/FS BiH od 12. lipnja 2020. godine, no da je prema javno dostupnim informacijama Izvršni odbor N/FS BiH povezao više usluga (emitiranje, sponzorstvo lige, sponzorstvo drugih takmičenja, sponzorstvo reprezentacije, itd.) na Javnom pozivu i odabrao ponudu Telekoma Srpske sa kojim je zaključen ugovor 24. srpnja 2020;
- da Podnositelj zahtjeva nije komunicirao sa United Media o ovim temama, o uvjetima Javnog poziva nema nikakvih saznanja izuzev informacija koje su objavljene u medijima, te iste nisu predmet ovog Zahtjeva, ali u svakom slučaju razumije interes Vijeća i za ovu temu i podržava eventualno poduzimanje radnji po službenoj dužnosti od strane Vijeća u utvrđivanju mogućih nezakonitosti koje se tiču Javnog poziva, kao što su povezivanje usluga koje međusobno nisu vezane, mogući kartelski dogovori određenih ponuđača, i sl;
- da Podnositelj zahtjeva podsjeća Vijeće kako je predmet zabranjenog sporazuma pravo emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH, a da je Podnositelj zahtjeva distributer medijskih sadržaja, odnosno korisnik dozvole Regulatorne agencije za komunikacije BiH za distribuciju audiovizualnih medijskih usluga i medijskih usluga radija. Dakle, Podnositelj zahtjeva se uopće ne bavi emitiranjem, te je pitanje prije svega nejasno. U odnosu na navedenu činjenicu, Podnositelj zahtjeva se nije niti mogao obratiti prema ACG ili Telekom-u Srpske, jer su prava koja su stekli na temelju ugovornog odnosa sa N/FS BiH i prenijeli na BH Telecom — prava emitiranja. Da bi se određeni sadržaj distribuirao, najprije mora biti emitiran putem nekog kanala - konkretan sadržaj uopće nije emitiran putem bilo kojeg emitera, nego putem zatvorene mreže BH Telecoma, pa nije mogao biti ni distribuiran;
- da BH Telecom konkretne sadržaje emitira putem svoga zatvorenog info (ili sličnog) kanala, na način kako to ne čini bilo koji drugi operater u BiH i šire (makar koliko je Podnositelju zahtjeva poznato). Podnositelj zahtjeva nema namjeru, niti je u ovom postupku moguće, preispitivati regulatorne aspekte ovakvog načina emitiranja bez licence za emitiranje, ali u svezi sa pitanjem Vijeća potvrđuje da se time ne bavi niti Podnositelj zahtjeva, niti bilo koji drugi operater osim BH Telecoma, makar koliko je Podnositelju zahtjeva poznato;
- da dodatno ističu da BH Telecom koji je stekao prava na osnovu predmetnog zabranjenog sporazuma ne vrši dalju prodaju tih prava, već ih emitira u svojoj mreži, pa se Podnositelj zahtjeva niti tom subjektu nije mogao obratiti za eventualno sublicenciranje;

- da u svezi sa predmetom ugovora između Protivnih strana upućujemo Vijeće na dokaz 6 dostavljen uz Zahtjev, odnosno tekst Javnog poziva objavljenog od strane N/FS BiH koji definira „reguliranje prava prijenosa/emitiranja“. Podnositelju zahtjeva, kao distributeru, prava emitiranja nisu mjerodavna, jer ne raspolaže platformom, odnosno TV kanalom putem koje bi taj sadržaj emitirao;
- da dakle, da bi Podnositelj zahtjeva emitirao predmetne sadržaje i obratio se ACG i/ili Telekomu Srpske i stekao prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH (da je takvo nešto uopće bilo moguće), takvo emitiranje bi bilo moguće tek nakon dodatnih troškova koji bi omogućili emitiranje. Tu su, između ostalih, troškovi kreiranja TV kanala, opremanja u tehničkom i kadrovskom smislu, troškovi pribavljanja potrebnih dozvola, marketinga i sl.;
- da takvo što Podnositelj zahtjeva nije imao niti ima u svojim poslovnim planovima (kao ni bilo koji drugi operater, po saznanjima Podnositelja zahtjeva). Prema saznanjima Podnositelja zahtjeva na temelju javne komunikacije BH Telecoma, predmetna prava ustupljena su ekskluzivno BH Telecom-u i niko drugi ih nije mogao steći, ali ako Vijeće u preliminarnom ispitivanju Zahtjeva utvrdi da su Protivne strane postavile uvjet operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/ istovremenog emitiranja (koji može ispuniti samo BH Telecom, koji se jedini bavi emitiranjem na svom internom kanalu, bez dozvole sektorskog regulatora za emitiranje), to bi predstavljalo odvojenu povredu konkurencije iz članka 4. stavak 1. točka e) Zakona odnosno članka 10. stavak 2. točka d) Zakona, u svezi sa ostalim odredbama Zakona koje su već istaknute u Zahtjevu, te ukoliko Vijeće utvrdi postojanje takvog zahtjeva, Podnositelj zahtjeva opreza radi proširuje Zahtjev i na ove odredbe Zakona;
- nadalje, Podnositelj zahtjeva ističe da predmetna prava nisu bila dostupna, ne samo Podnositelju zahtjeva (koji ih ne bi ni mogao steći, jer se ne bavi emitiranjem), nego ni bilo kojem drugom pravnom subjektu. Naime, činjenica je da je BH Telecom objavio kako se radi o ekskluzivnom sporazumu o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH, na temelju kojeg ovaj operater ekskluzivno emitira ove utakmice, pa ih niko drugi nije ni mogao otkupiti, jer je ekskluzivnost od samog BH Telecoma naglašna kao bitan element prijenosa tih utakmica;
- da također, ugovor je zaključen potpuno netransparentno, bez objavljivanja javnog poziva ili informacije o mogućnostima djelimičnog prenosa prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na druge subjekte, te postoji zlouporaba vladajućeg položaja i u odnosu na kršenje obveze objave transparentnih i nediskriminativnih uvjeta za prijenos prava na neovisne treće osobe. Dakle, nitko od subjekata na tržištu nije ni bio upoznat sa mogućnosti djelimičnog prijenosa prava na zainteresirane distributere — a prema marketinškoj komunikaciji BH Telecoma, takva mogućnost nije ni postojala za bilo koga drugog, jer je BH Telecom stekao ekskluzivna prava;
- da je javnost upoznata o dogovoru između ACG i/iii Telekom Srpske i BH Telecoma tek naknadno, odnosno kada je djelimični prijenos prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH već ugovoren;
- da u takvoj situaciji ne bi imalo smisla obraćanje bilo kojeg poslovnog subjekta prema ACG i/ili Telekom Srpske, obzirom da su prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH već tada ekskluzivno prenesena na BH Telecom, te ih niko drugi nije ni mogao steći;
- da u konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera;
- da kako smatraju da je Zahtjev ovim kompletiran, mole Vijeće da izda potvrdu o potpunosti, otvori postupak i donese odluke kako se u Zahtjevu predlaže.

Na temelju dostavljene dokumentacije, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da nije moguće bez provedenog postupka utvrditi postojanje povrede Zakona na koje Podnositelj zahtjeva ukazuje, te je donijelo Zaključak o pokretanju postupka dana 17.05.2021. godine, pod brojem: UP-06-26-3-011-6/21 (u daljnjem tekstu: Zaključak).

4. Postupak po Zaključku za pokretanje postupka

Sukladno sa mjerodavnim odredbama Zakona, Konkurencijsko vijeće je dostavilo Zaključak, punomoćniku Podnositelja zahtjeva, odvjetniku Nihadu Sijerčiću dana 17.05.2021. godine, aktom broj: UP-06-26-3-011-10/21. Konkurencijsko vijeće je sukladno članku 33. stavak (1) Zakona, dostavilo Zaključak i Zahtjev gospodarskom subjektu Mtel, dana 17.05.2021. godine aktom broj: UP-06-26-3-011-11/21, gospodarskom subjektu ACG-u aktom broj: UP-06-26-3-011-11/21 i BH Telecom aktom broj: UP-06-26-3-011-13/21.

Gospodarski subjekt Mtel je aktom zaprimljenim putem e-maila pod brojem: UP-06-26-3-011-14/21 od dana 24.05.2021. godine zatražio dodatni rok za dostavljanje očitovanja, koji mu je i odobren aktom broj: UP-06-26-3-011-14/21 od 26.05.2021. godine. U ostavljenom roku, gospodarski subjekt Mtel je dostavio svoje očitovanje aktom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-20/21 od 17.06.2021. godine u kojem navodi sljedeće:

- da je Podnositelj odgovora nije pasivno legitimiran u predmetnom postupku, imajući u vidu da: nije ugovorna strana u sporazumu o djelimičnom prijenosu prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH, koji je predmet Zahtjeva i da se radnja navodne zlouporabe vladajućeg položaja istaknuta u Zahtjevu ne odnosi na postupanje Mtel-a;
- da Podnositelj zahtjeva nema ekonomski ni pravni interes za pokretanje predmetnog postupka, imajući u vidu da: se ni Podnositelj zahtjeva ni njegova povezana lica nisu obraćala Mtel-u ni njegovim povezanim licima kako bi pribavila prava, bilo (re)emitiranja, bilo distribucije utakmica Mtel Premijer lige BiH i Podnositelj zahtjeva nije dokazao da je pretrpio bilo kakvu štetu uslijed zaključenja sporazuma o djelimičnom ustupanju prava emitiranja Mtel Premijer lige BiH;
- da Podnositelj zahtjeva nema izravni i individualni interes u predmetnom postupku, te ne može imati ni stranačku legitimaciju;
- da Zahtjevi Telemach-a su kontradiktorni i nerazumljivi, da naime, ukoliko Vijeće utvrdi da u konkretnom slučaju nije zaključen zabranjeni sporazum u smislu članka 4. Zakona, jasno je da nema ni radnje zlouporabe vladajućeg položaja od strane ACG-a. Sa druge strane, ukoliko bi Vijeće našlo da je zaključen zabranjeni sporazum (što ovdje nije slučaj), jedno te isto lice, u konkretnom slučaju ACG, ne može dva puta odgovarati za istu radnju, i za zaključenje zabranjenog sporazuma i za zlouporabu vladajućeg položaja zbog zaključenja takvog sporazuma;
- da Podnositelj odgovora ističe da je postupak po javnom pozivu za zaključenje sponzorskih aranžmana za utakmice Premijer lige BiH sproveden transparentno i sukladno sa propisima. Nije jasno kako je United Media Sarl mogla da sudjeluje kao ponuđač u proceduri za prikupljanje ponuda za sponzorske aranžmane emitiranja Premijer lige BiH, imajući u vidu da je United Media Sarl gospodarski subjekt registriran u Luksemburgu, sa sjedištem na adresi 43, Boulevard Pierre Frieden, Luksemburg, a da je javni poziv bio otvoren za sve zainteresirane pravne subjekte sa sjedištem na teritoriju Bosne i Hercegovine;
- da su netočni navodi Podnositelja zahtjeva da je njegov prijedlog određenja mjerodavnog tržišta sukladno sa praksom Vijeća i praksom Europske komisije;
- da dakle, nijedna od navodnih povreda konkurencije opisanih u Zahtjevu se ne može pripisati Podnositelju odgovora. Također, Podnositelj odgovora nije potpisnik sporazuma o djelimičnom ustupanju prava emitiranja Mtel Premijer lige BiH, niti je u posjedu istog, te se ne može izjašnjavati o pravnoj prirodi i sadržini istog;
- da je Telemach Zahtjevom tražio od Vijeća da pokrene postupak zbog zaključenja zabranjenog sporazuma iz članka 4. Zakona između ACG i/ili Mtel-a s jedne strane i BH Telecom-a s druge strane i zlouporabe vladajućeg položaja od strane ACG-a u smislu članka 10. Zakona;

- da Podnositelj odgovora ističe da u predmetnom postupku nema pasivnu legitimaciju, budući da se nijedna od navedenih radnji navodnih povreda konkurencije ne odnosi na njega. Naime, Podnositelj odgovora nije ugovorna strana u sporazumu koji je predmet postupka niti mu se mogu pripisati radnje navodne zlouporabe vladajućeg položaja opisane u Zahtjevu;
- da se postupak pred Vijećem protiv neke fizičke ili pravne osobe ima za cilj zaštitu konkurencije, odnosno utvrđivanje, sankcioniranje i sprječavanje akata ili radnji koje za cilj ili posljedicu imaju značajno narušavanje, ograničavanje i sprječavanje konkurencije na mjerodavnom tržištu. Dakle, preduvjet za pasivnu legitimaciju u postupku zbog povrede konkurencije jeste sudjelovanje u navodnoj radnji povrede konkurencije, preciznije (1) sudjelovanje u zaključenju sporazuma čija se usklađenost sa pravilima konkurencije ispituje ili (2) preduzimanje radnji koje potencijalno predstavljaju zlouporabu vladajućeg položaja, što u ovom konkretnom predmetu nije slučaj
- da kako navodi Telemach, predmetni Zahtjev se odnosi na sporazum o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH između ACG/MTEL-a i BH Telekom-a, koji, prema Telemach-u, predstavlja zabranjeni sporazum o zajedničkoj proizvodnji;
- da Podnositelj odgovora nije strana u sporazumu koji je predmet Zahtjeva. Mtel je kako navodi i sam Podnositelj zahtjeva, nakon sprovedenog postupka po javnom pozivu, zaključio Ugovor o sponzorstvu sa Nogometnim/fudbalskim savezom Bosne i Hercegovine ("N/FS BiH") kojim je, između ostalog, stekao ekskluzivna prava prijenosa svih utakmica Premijer lige BiH ("licencirani sadržaj");
- da međutim, Ugovor o sponzorstvu nije predmet postupka niti je Zahtjev podnijen u svezi sa postupkom javnog poziva za zaključenje sponzorskih aranžmana za utakmice Premijer lige BiH;
- da kako je na temelju Ugovora o sponzorstvu, Mtel ovlašten da bez ikakvih ograničenja dalje prenosi prava na licencirani sadržaj, te kako je emitiranje licenciranog sadržaja bilo moguće samo preko emitera audio-vizualnog sadržaja, Mtel je sukladno sa pravilima javnog poziva i Ugovorom o sponzorstvu prenio prava na (re)emitiranje i eksploataciju sadržaja na ACG. Nakon što je ustupio podlicencu za prijenos/emitiranje i reemitiranje kao i eksploataciju sadržaja utakmica Mtel Premijer lige BiH, Mtel nije uticao niti uzimao učešća u daljnjem ustupanju/reemitiranju licenciranog sadržaja. Dakle, Mtel je u zakonitom i transparentnom postupku sprovedenom na temelju javnog poziva stekao ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj koje pravo je dalje ustupio ACG-u, što je poznato i samom Podnositelju zahtjeva;
- da nadalje, Podnositelj odgovora ističe da mu se ni Podnositelj zahtjeva niti bilo koje od njegovih povezanih osoba koja posluju u okviru korporativne grupacije United Group, a koja posjeduju dozvolu za emitiranje, nisu obratila radi eventualne suradnje i ustupanja licenciranog sadržaja iako im je moralo biti poznato da ovakva mogućnost postoji, budući da tekstom javnog poziva nije bilo isključeno daljnje ustupanje prava na emitiranje i eksploataciju licenciranog sadržaja;
- da dakle, Mtel je nakon transparentne i zakonite procedure javnog poziva za sponzorske aranžmane za utakmice Premijer lige zaključio ugovor o sponzorstvu sa N/FS BiH. Konačno, Mtel nije ugovorna strana u sporazumu povodom koga je pokrenut predmetni postupak, te ne može biti pasivno legitimiran u pogledu radnji zaključenja navodno zabranjenog sporazuma iz članka 4. Zakona;
- da predmetni Zahtjev, pored zabranjenog sporazuma, obuhvata i navodnu zlouporabu vladajućeg položaja od strane ACG. Kako se opisana radnja navodne zlouporabe vladajućeg položaja ne odnosi na postupanje Mtel-a, jasno je da isti ne može imati pasivnu legitimaciju ni u pogledu ovog zahtjeva Telemach-a;
- da konačno, da bi fizička ili pravna osoba bila pasivno legitimirana u upravnom postupku neophodno je da ima vezu sa konkretnom upravnom stvari, odnosno sa predmetom upravnog postupka;
- da u konkretnom slučaju Mtel je povezan sa predmetom postupka samo utoliko što je povezana osoba ACG-a, a to nikako ne može biti dovoljno da se protiv istog vodi postupak. Vođenje postupka protiv Mtel-a bi bio jedinstven slučaj u praksi Vijeća, u kome bi se postupak zbog zabranjenog sporazuma vodio protiv subjekta koji nije potpisnik istog. Ovakvo postupanje, osim što je protivno pravilima upravnog postupka i Zakonu o konkurenciji, protivno je i principima pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja jer bi postojala mogućnost vođenja postupka protiv

svakog gospodarskog subjekta čija povezana osoba je zaključila sporazum čija se usklađenost sa pravilima konkurencije ispituje;

- da dalje, činjenica da je Mtel sudjelovao u postupku javnog poziva, te zaključio ugovor o sponzorstvu sa N/FS BiH, nikako ne može voditi zaključku da isti u predmetnom postupku ima pasivnu legitimaciju. Ovo prije svega imajući u vidu da je sam Telemach jasno odredio u odnosu na koji sporazum podnosi Zahtjev, te precizirao da se Zahtjev ne odnosi na postupak javnog poziva;
- da dakle, na temelju svega gore navedenog, jasno je da se nijedna od radnji istaknutih u Zahtjevu ne može pripisati Mtel-u, te da isti nije pasivno legitimiran u predmetnom postupku;
- da Podnositelj zahtjeva nema pravni ni ekonomski interes za pokretanje predmetnog postupka, te ne spada u krug osoba koja su sukladno članku 27. stavak 2. Zakona ovlaštena na podnošenje zahtjeva za pokretanje postupka pred Vijećem;
- da aktivnu legitimaciju za pokretanje postupka može imati samo onaj sudionik na tržištu kome je navodnom povredom konkurencije (radnjom zlouporabe vladajućeg položaja ili zaključenjem restriktivnog sporazuma) povrijeđen ekonomski ili pravni interes;
- da nepostojanje pravnog i ekonomskog interese za pokretanje predmetnog postupka na strani Telemach-a jasno proizilazi iz činjenice da (i) Telemach prema sopstvenom priznanju nije zatražio programski sadržaj koji je predmet sporazuma te da (ii) nije trpio nikakvu ekonomsku štetu usljed zaključenja predmetnog sporazuma;
- da dodatno zaključak o nepostojanju pravnog i ekonomskog interesa na strani Telemach-a, te samim tim i nedostatak stranačke legitimacije za sudjelovanje u predmetnom postupku, potvrđen je praksom sudova Europske unije. Naime, raspravljajući o stranačkoj legitimaciji, Sud pravde Europske unije je ustanovio kriterij "izravnog i pojedinačnog interesa" koji mora biti zadovoljen da bi pravnoj ili fizičkoj osobi bilo priznato pravo da sudjeluje u postupku;
- da je navedeni kriterij izravnog i pojedinačnog interesa ustanovljen je u predmetu Plaumann iz 1963. godine (tzv. Plaumann test), prema kome interes pravne ili fizičke osobe za sudjelovanje u postupku postoji ukoliko neka radnja ili akt utječe na njega individualno na takav način koji tu osobu odvađa od svih drugih osoba;
- da primjena Plaumann testa čini neizostavni dio prakse sudova Europske unije u svim slučajevima u kojima se raspravlja o postojanju interesa za vođenje postupka. Tako, u odluci Greenpeace International, Opći sud Europske unije je našao da Plaumann test "ostaje primjenljiv bez obzira na prirodu interesa podnositelja zahtjeva, bili oni ekonomski ili drugačiji";
- da u istoj odluci, Opći sud Europske unije je zauzeo stav da podnositelji zahtjeva, u danom slučaju, a na temelju kriterija ustanovljenih Plaumann testom, nemaju izravni i pojedinačni interes, te im nije priznao svojstvo stranke u postupku: "Okolnosti na koje se podnositelji zahtjeva pozivaju nisu dovoljne da ih diferenciraju od svih ostalih osoba niti da ih razlikuju individualno na isti način kao što je to slučaj sa onim na koje se odluka odnosi"
" Podnositelji zahtjeva stoga ne mogu da budu pogođeni osporenom odlukom na drugačiji način od bilo kog drugog ko je ili ko bi mogao u budućnosti da bude u istoj situaciji!;
- da ukoliko kriterijume sadržane u Plaumann testu primijenimo na Podnositelja zahtjeva, jasno slijedi da odluka Vijeća u predmetnom postupku nije od izravnog utjecaja na Telemach, a sve i ukoliko bi bila, ista ne bi utjecala na poslovanje i položaj Telemach-a na tržištu na drugačiji način nego što bi to bio slučaj sa ostalim pravnim subjektima;
- da pravni interes kao procesna pretpostavka za pokretanje postupka postoji u slučaju da od odluke u postupku zavisi zaštita nekog ugroženog subjektivnog prava te da shodno navedenom, Telemach bi bio legitimiran da podnese zahtjev za pokretanje postupka u svezi sa zaključenjem zabranjenog sporazuma koji ima negativne učinke po konkurenciju na mjerodavnom tržištu, samo u slučaju da ga se posljedice tog sporazuma neposredno tiču;
- da međutim, Telemach potpuno suprotno teretu dokazivanja iz članka 36 stavak 1. Zakona nije dokazao da je i koje je njegovo pravo dovedeno u pitanje navodnim povredama konkurencije istaknutim u Zahtjevu;

- da naime, Zahtjevom su obuhvaćene navodne povrede konkurencije na tržištu televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH. Međutim, Telemah nije emiter već distributer audiovizualnih sadržaja. Drugim riječima, Podnositelj zahtjeva uopće nije sudionik na tržištu koje je u Zahtjevu sam predložio kao mjerodavno. Po sopstvenim navodima, Telemach-u “kao distributeru, prava emitiranja nisu mjerodavna”;
- da ovom konstatacijom, Telemah je praktično priznao da nema nikakav interes za pokretanje predmetnog postupka, a nepostojanje ovog interesa dalje je detaljno objasnio u dopuni svog Zahtjeva, navodeći da: se uopće ne bavi emitiranjem audiovizualnog sadržaja, te nije ni mogao biti ugovorna strana u predmetnom sporazumu, da za njega nije moguće emitiranje predmetnog sadržaja (bar ne bez značajnih troškova, koje nema namjeru da učini), da u svojim poslovnim planovima nije imao niti ima namjeru da se bavi emitiranjem audio-vizualnih sadržaja;
- da Vijeće je uočilo činjenicu da Telemach uopće nije sudionik na tržištu koje sam u Zahtjevu predlaže i s tim u svezi zatražio od Podnositelja zahtjeva da pojasni da li Zahtjev podnosi samostalno ili u svojstvu povezane osobe United Media Sarl koje je sudjelovalo u postupku sprovedenom na osnovu javnog poziva;
- da ipak, Podnositelj zahtjeva je u dopuni Zahtjeva istakao da u predmetnom postupku istupa samostalno, a ne kao povezano društvo United Media Sarl, kako slijedi: United Meta nije niti na koji način uključena u postupak koji se vodi po ovom Zahtjevu” Podnositelj zahtjeva nije komunicirao sa United Media o ovim temama, o uvjetima Javnog poziva nema nikakvih saznanja izuzev informacija koje su objavljene u medijima, te iste nisu predmet ovog Zahtjeva;
- da imajući sve navedeno u vidu, jasno je da Telemach nema pravni interes za vođenje predmetnog postupka;
- da pravna ili fizička osoba posjeduje ekonomski interes za podnošenje zahtjeva pred Vijećem ukoliko može da dokaže da radnje navodne povrede konkurencije neposredno utječu na njegovo poslovanje, te da uslijed istih trpi štetu;
- da međutim, Podnositelj zahtjeva nije pružio niti jedan dokaz u pogledu eventualne ili pretrpljene štete. Nejasno je kako bi Telemach uopće mogao trpjeti štetu uslijed zaključenja sporazuma čiji predmet, kako je sam istakao, za njega uopće nije mjerodavan;
- da dakle, Podnositelj zahtjeva uopće nije legitimiran za sudjelovanje u predmetnom postupku, imajući u vidu da: se ni Podnositelj zahtjeva ni njegove povezane osobe nisu obraćala Podnositelju odgovora u cilju ostvarivanja prava bilo emitiranja bilo distribuiranja utakmica Mtel Premijer Lige BiH, iako su ista znala (imajući u vidu javno objavljena pravila javnog poziva) da je Mtel stekao pravo prijenosa/emitiranja i dalje eksploatacije predmetnog sadržaja, da za Podnositelja zahtjeva prava emitiranja koja su predmet Zahtjeva uopće nisu mjerodavna, te odluka Vijeća u predmetnom postupku neće biti od značaja za njega, da Podnositelj zahtjeva nije pružio niti jedan dokaz o pretrpljenoj šteti uslijed navodnih povreda konkurencije istaknutih u Zahtjevu;
- da iz svega navedenog jasno slijedi da Telemach nije dokazao postojanje svog ekonomskog ni pravnog interesa za vođenje postupka, te da ne može biti podnositelj zahtjeva sukladno sa člankom 27 stavak 2. Zakona;
- da Podnositelj odgovora se ne može izjasniti o meritumu predmetnog Zahtjeva budući da nije ugovorna strana spornog sporazuma niti se na njega odnose radnje navodne zlorababe vladajućeg položaja. Međutim, Podnositelj odgovora će ipak iznijeti svoja zapažanja u svezi sa pojedinim navodima iz Zahtjeva;

- da Podnositelj zahtjeva nije siguran u svoje argumente u pogledu postojanja nekakvog „zabranjenog i tajnog ekskluzivnog sporazuma” između Telekoma Srbija, ACG, BH Telekoma i Mtel-a ukazuje i činjenica da se istovremeno sa zahtjevom Vijeću da utvrdi da je predmetni sporazum zabranjen u smislu članka 4. stavak 1. točke (b) i (c) Zakona o konkurenciji (točka 6.2.1.), Podnositelj zahtjeva obratio Vijeću sa zahtjevom da utvrdi i da je ACG zloupotrijebio svoj vladajući položaj u smislu članka 10. stavak 2. točke (b) i (c) Zakona o konkurenciji (točka 631.), pri čemu u Zahtjevu objašnjava da je „[...] ACG zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma, zloupotrijebio svoj vladajući položaj, jer drugim gospodarskim subjektima koji se bave emitiranjem nije transparentno i diskriminatorno niti ponudio zaključenje ugovorne suradnje“, odnosno da je na taj način „ograničio tržište i tehnički razvoj na štetu potrošača”;
- da ovako postavljeni zahtjevi ukazuju na potpuno nerazumijevanje materije zaštite konkurencije od strane Podnositelja zahtjeva, jer ukoliko Vijeće utvrdi da u konkretnom slučaju nije zaključen nekakav zabranjeni sporazum u smislu Zakona, jasno je da nema ni radnje zloupotrebe vladajućeg položaja od strane ACG. Prvo isključuje drugo. Sa druge strane, ukoliko bi Vijeće utvrdilo da je u konkretnom slučaju zaključen zabranjeni sporazum (a nije), jedno te isto lice, u konkretnom slučaju ACG, ne može da bude odgovorno dva puta za istu radnju, i za zaključenje zabranjenog sporazuma i za zloupotrebavanje vladajućeg položaja zbog zaključenja takvog sporazuma, a što je prijedlog Podnositelja zahtjeva (točka 6.4.3.);
- da u tom smislu, zahtjevi Telemach-a su kontradiktorni i nerazumljivi jer nije jasno šta se i od koga traži, odnosno ko bi trebalo da ispuni „mjeru u cilju omogućavanja i drugim zainteresiranim subjektima stjecanje prava televizijskog emitiranja pod jednakim uvjetima koji imaju Protivne strane“ (6.4.1.) i nalog Vijeća da u roku od 30 dana od prijema rješenja Vijeća kojim se ustanovljava da je ACG zloupotrijebio svoj vladajući položaj ponudi svim zainteresiranim subjektima stjecanje prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH pod jednakim i transparentnim uvjetima” (6.42.);
- da naime, nejasno je da li ove obveze treba da ispune zajedno Telekom Srbije, Mtel i ACG, možda svako od njih odnosno samostalno? (točka 6.4.1.), ili je po Podnositelju zahtjeva obveza isključivo na ACG (kako je navedeno u točki 6.42);
- da dodatno iz svega ovoga je očigledno da ni u kom slučaju Mtel nikako ne može da ispuni ovako predložene mjere jer je isti svoja prava na emitiranje iz zaključenog Ugovora o sponzorstvu ranije ustupio ACG-u, te ih ne može ni nuditi „drugim zainteresiranim licima”, a iz čega nesporno proizilazi da Mtel nije pasivno legitimisan u ovom postupku;
- da također Podnositelj zahtjeva, čini se, ne zna što hoće, što se i vidi u njegovom odgovoru na Zahtjev za dopunu zahtjeva, gdje na pitanje Vijeća da li se obraćao ACG/Telekom Srpske da traži da distribuira predmetne sadržaje, Telemach navodi da se on ne bavi emitiranjem, ali dalje ipak „objašnjava” da takvoj situaciji ne bi imalo smisla objašnjenje bilo kojeg poslovnog subjekta prema ACG i/ili Telekom Srpske, obzirom da su prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH već tada ekskluzivno prenesena na BH Telecom, te ih niko drugi nije ni mogao steći. U konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja. Dakle Telemach u svom odgovoru Vijeću ukazuje da je „ekskluzivno ustupanje prava praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja a sa druge strane onemogućavanje takve prakse, tako što će se omogućiti drugim subjektima u tenderskom postupku da im se djelimično prenesu prava emitiranja Mtel Premijer lige BiH a što tvrdnje Podnositelja zahtjeva čini apsolutno kontradiktornim i logički neodrživim;
- da nadalje, u pogledu navoda Podnositelja zahtjeva da je United Media Sarl dostavila najpovoljniju ponudu za prava na emitiranje, no da je izvršni odbor N/FS BIH povezao više usluga i izabrao ponudu Mtel-a, Podnositelj odgovora ističe da je pomenuta procedura po javnom

pozivu sprovedena u potpunosti zakonito i transparentno, te da (koliko je Podnositelju odgovora poznato) ostali sudionici uključujući i United Media Sarl nisu isticali prigovore. Dodatno, nije jasno kako je United Media Sarl, uopće mogla biti sudionik u postupku po javnom pozivu imajući u vidu da je registrovana u Luksemburgu, a pravila javnog poziva jasno propisuju da je poziv otvoren za sve zainteresirane pravne subjekte sa sjedištem na teritoriju Boske i Hercegovine;

- da također, Podnositelj zahtjeva je nekonzistentan u svojim navodima o određenju mjerodavnog tržišta. Naime, Podnositelj zahtjeva mjerodavno tržište u različitim dijelovima Zahtjeva određuje na različit način. Tako, najprije predlaže Vijeću da mjerodavno tržište odredi kao "tržište televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH", da bi zatim na pojedinim mjestima u Zahtjevu tržište odredio kao "tržište emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH", te da bi prilikom obrazlaganja navoda o zabranjenom sporazumu naveo da je predmetni sporazum zaključen između izravnih konkurenata "na tržištu emitiranja i distribucije medijskih sadržaja"
- da obrazlažući svoj prijedlog mjerodavnog tržišta proizvoda, Telemach se poziva na praksu Vijeća u kojoj je tržište određeno kao tržište distribucije sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige. Međutim, sve i ukoliko bismo uzeli u obzir citiranu odluku Vijeća na koju se poziva protivna strana, a kojom je upravo Telemach-ovom povezanom licu, Sport Klub-u, utvrđena zlouporaba vladajućeg položaja, jasno je da Telemach nije slijedio model iz citirane odluke prilikom predlaganja definicije mjerodavnog tržišta proizvoda, Naime, prema citiranoj odluci, mjerodavno tržište se ne odnosi na emitiranje, već na distribuciju programskog sadržaja. Isto tako, prema citiranoj odluci, ne pravi se razlika između "televizijskog" i "netelevisijskog" emitiranja, niti se istom tržište ograničava isključivo i samo na jedno posebno sportsko takmičenje već obuhvata distribuciju sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju prijenos utakmica određenog sportskog takmičenja;
- da nadalje, nisu točni navodi Podnositelja zahtjeva prema kojima je određenje mjerodavnog tržišta proizvoda na razini nacionalnih fudbalskih takmičenja sukladno sa praksom Europske komisije, Naime, Podnositelj zahtjeva se ne poziva ni na jednu odluku Europske komisije u ovom pogledu. Razlog tome leži u činjenici da takvo određenje mjerodavnog tržišta u praksi Europske komisije ne postoji. Štaviše, odlučujući u postupcima ispitivanja povreda konkurencije povodom prodaje prava za emitiranje sportskog (nogometnog) sadržaja (odluke UEFA Champion league; Premier league i Bundesliga), ni u jednom slučaju nije suzila mjerodavno tržište na jednu nacionalnu ligu;
- da Mtel nije potpisnik niti je u posjedu predmetnog sporazuma o djelimičnom ustupanju prava na emitiranje utakmica Premijer lige BiH, te se o pravnoj prirodi i sadržini istog ne može izjašnjavati. Međutim, Podnositelj zahtjeva može iznijeti svoja zapažanja o navodima protivne strane o predmetnom sporazumu. Naime, navodi Telemach-a o predmetnom sporazumu su kontradiktorni budući da Telemach najprije navodi da je riječ o horizontalnom sporazumu, i to sporazumu o zajedničkoj proizvodnji, da bi zatim naveo da je riječ o sporazumu kojim se jedna ugovorna strana slaže da prestane sa proizvodnjom određenih proizvoda i to povjerava drugoj ugovornoj strani;
- da Podnositelj zahtjeva se dalje pogrešno poziva na paragraf 152 Smjernica Europske unije o horizontalnoj suradnji („Smjernice") tako što isti ne parafrazira u cjelosti, odnosno izostavlja njegov bitan dio. Naime, u paragrafu 152 Smjernica je, između ostalog, navedeno: "Ugovori o specijalizaciji su sporazumi između dvije strane koje su aktivne na istom tržištu ili tržištima proizvoda, na osnovu kojih se jedna strana obvezuje da u potpunosti ili djelimično obustavi proizvodnju određenih proizvoda i da takve proizvode kupuje od druge strane, koja prihvata da proizvodi i isporučuje navedene proizvode";

- da dakle, dva su uvjeta potrebna da bi se sporazum mogao definirati sukladno sa paragrafom 152 Smjernica i to (i) da jedna strana u cjelosti ili u djelimično odustane od proizvodnje koju povjerava drugoj strani, i (ii) da te proizvode kupuje od druge strane. U konkretnom slučaju, potrebno je da bude ispunjen uvjet da ACG u cjelosti ili djelimično prestane sa emitiranjem licenciranog sadržaja i da isti kupuje od BH Telekom-a. Podnositelj zahtjeva je propustio da citira drugi uvjet, odnosno obvezu ACG da kupuje proizvode od BH Telekom-a. Imajući u vidu da je očigledno da ACG ne kupuje licencirani sadržaj od BH Telekom-a, Ugovor ne ispunjava uvjete da se definira kao sporazum o horizontalnom podugovaranju sukladno sa paragrafom 152 Smjernica kako je Podnositelj zahtjeva predložio;
- da iz navedenog jasno slijedi da su navodi Podnositelja zahtjeva u pogledu predmetnog sporazuma i definicije mjerodavnog tržišta kontradiktorni i potpuno neutemeljeni, te predlažu Vijeću da se donese Zaključak kojim se odbacuje predmetni zahtjev ili Rješenje kojim se isti odbija kao neutemeljen.

Gospodarski subjekt ACG je aktom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-17/21 dana 03.06.2021. godine zatražio dodatni rok za dostavljanje očitovanja, koji mu je i odobren aktom broj: UP-06-26-3-011-19/21 od 03.06.2021. godine, te na temelju zahtjeva zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-21/21 od 21.06.2021. godine, odobren je dodatni rok aktom broj: UP-06-26-3-011-22/21 od 22.06.2021. godine. U ostavljenom roku, gospodarski subjekt ACG je dostavio svoje očitovanje aktom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-25/21 od 09.07.2021. godine u kojem navodi slijedeće:

- da Podnositelj zahtjeva zlouporabljuje svoja procesna ovlaštenja, imajući u vidu da zaključenje Sporazuma koristi kao povod za pokretanje predmetnog postupka, a zapravo nastoji da onemogući sprovođenje rezultata javnog tendera na kome je Mtel stekao prava na prijenos i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH;
- da je Podnositelj zahtjeva obmanuo Vijeće u pogledu svog neovisnog postupanja u postupku. Naime, pokretanje predmetnog postupka rezultat je koordinacije sa United Media Sarl, povezanom osobom Telemach-a, koje je sudjelovalo u postupku sprovedenom po javnom pozivu;
- da Zahtjev Telemach-a se pokazuje kao potpuno neutemeljen, ako se ima u vidu da: (i) se ni Telemach a ni njegove povezane osobe nisu obratila Podnositelju odgovora u cilju otkupa prava na emitovanje, (ii) Telemach sam navodi da mu, kao distributeru, prava koja su predmet Sporazuma uopće nisu mjerodavna i (iii) da je Telemach odbio zaključenje ugovora o distribuciji Arena Sport kanala putem koga bi svojim korisnicima mogao da omogućiti pristup utakmicama Mtel Premijer lige BiH;
- da Telemach, u konkretnom slučaju, nije pravilno odredio mjerodavno tržište proizvoda. Predložena definicija mjerodavnog tržišta rezultat je Telemach-ovog nerazumjevanja razlike između emitiranja sportskih takmičenja, s jedne strane i distribucije TV kanala koji uključuju emitiranje sportskih takmičenja, s druge strane;
- da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. Zakona. Naime, Sporazum nema za cilj niti posljedicu podjelu tržišta, niti se istim bilo koji gospodarski subjekt stavlja u nepovoljan konkurentski položaj, te nije ni morao biti podnijen Vijeću na pojedinačno izuzeće. Naprotiv, Sporazum je prokompetitivnog karaktera, budući da se njime omogućava da prava na emitiranje jednog sportskog takmičenja realizuje više emitera. Pri tome, nijednom emiteru nije bila uskraćena mogućnost, da na isti način kao i BH Telecom, otkupi djelimično ustupanje prava na emitiranje licenciranog sadržaja;
- da Podnositelj odgovora ne uživa vladajući položaj na mjerodavnom tržištu, te isti nije ni mogao zlouporabiti. Podnositelj zahtjeva je prilikom procjene vladajućeg položaja potpuno zanemario činjenicu da je u konkretnom slučaju riječ o specifičnom režimu stjecanja prava, u kome se vladajući položaj ne može cijeniti samo na temelju tržišnog udjela, već je potrebno u obzir uzeti i (i) specifičan način funkcioniranja tržišta, odnosno činjenicu da je riječ o pravima koja su pribavljena u postupku javnog tendera, kao i (ii) pravne barijere na koje sudionici na tržištu ne mogu utjecati - samo jedan ponuđač može steći ekskluzivnu licencu;

- da licencirani sadržaj je bio predmet javnog tendera na kome je mogao sudjelovati svaki gospodarski subjekt, a nakon sprovedenog javnog tendera informacija o imatelju ekskluzivne licence bila je javno dostupna, te se svaki zainteresirani gospodarski subjekt mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja. U slučaju da Telemach ili njegovo povezano lice koje se bavi emitiranjem imaju stvarnu namjeru da steknu prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige, ACG ističe da je voljan da im odmah, pod istim uvjetima kakvi su ugovoreni sa BH Telecom-om, ustupi raspoloživa prava na emitiranje Mtel Premijer lige;
- da ACG nije imao obvezu objavljivanja javnog poziva za zaključenje Sporazuma, niti je bio u obvezi objavljivanja informacije o mogućnostima zaključenja ovakvog ugovora. Telemach, ali i njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitiranje, mogla su i morala znati da postoji mogućnost otkupa prava na emitiranje licenciranog sadržaja. Preciznije, svaki savjesni sudionik na tržištu razumno je mogao pretpostaviti da može tražiti otkup prava na emitiranje licenciranog sadržaja;
- da na kraju, Podnositelj odgovora ističe da su zahtjevi Telemach-a kontradiktorni i nerazumljivi. Mjere čije je izricanje predložio, govore u prilog argumentu da Telemach ne razumije najbolje za šta tereti Podnositelja odgovora i ostale gospodarske subjekte protiv kojih je pokrenuo postupak, niti postavlja jasne zahtjeve po kojima bi bilo moguće postupiti;
- da usvajanjem Telemach-ovog Zahtjeva da obaveže ACG da ugovor o prijenosu prava emitiranja zaključi sa svim zainteresiranim gospodarskim subjektima, Vijeće bi, ne samo poništilo već i obesmisliilo rezultat tenderskog postupka, u kome je na zakonit i transparentan način, Mtel stekao ekskluzivna prava na prijenos/emitiranje i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH. S druge strane, ukoliko bi Vijeće sukladno sa zahtjevom Telemach-a naložilo raskid Sporazuma, isto bi za posljedicu imao isključenje sudionika sa konkretnog mjerodavnog tržišta i prouzrokovalo štetu za krajnje korisnike;
- da naime, Telemach je iskoristio zaključenje sporazuma o nabavci ekskluzivnih prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH između ACG-a i BH Telecom-a, kao povod za pokretanje predmetnog postupka pred Vijećem, dok je stvarni cilj Telemach-a da onemogući sprovođenje rezultata tenderskog postupka u kome je Mtel stekao ekskluzivna prava na prijenos/emitiranje i eksploataciju Premijer lige BiH;
- da je zaključenju Sporazuma prethodila javna tenderska procedura u kojoj je Nogometni/Fudbalski Savez Bosne i Hercegovine („NS/FS BiH“) pozvao sve zainteresirane subjekte da dostave ponude. Jedan od ponuđača u postupku po javnom pozivu bio je i gospodarski subjekt United Media Sarl (Luksemburg), povezano lice Podnositelja zahtjeva. Da je United Media Sarl uspjela da otkupi prava na utakmice Premijer lige BiH na pomenutom javnom tenderu, predmetni sadržaj bi se emitirao preko kanala Sport Klub, dok bi distribuciju vršio Telemach. Međutim, kako je tenderska procedura završena izborom Mtel-a kao najboljeg ponuđača, Telemach podnošenjem Zahtjeva u kome traži od Vijeća da ACG-u naloži zaključenje ugovora o ustupanju prava na emitiranje sa svim zainteresiranim subjektima, zapravo obesmišljava rezultat postupka sprovedenog po javnom pozivu;
- da imajući u vidu da Zakon o javnim nabavama BiH nalaže da se postupak po javnom pozivu sprovodi uz poštovanje principa pravedne i aktivne konkurencije, smatraju da su sva prava ponuđača uključujući United Media Sarl bila zaštićena, te da nema mjesta navodima Podnositelja zahtjeva u kojima iznosi primjedbe na ishod tenderske procedure;
- da Vijeće je također uočilo činjenicu da, u konkretnom slučaju, nema temelja za pokretanje postupka od strane Telemach-a kao samostalnog subjekta, pa je od istog zatražilo da pojasni da li Zahtjev podnosi samostalno ili u svojstvu povezane osobe United Media Sarl, gospodarski subjekt koji je sudjelovao u postupku sprovedenom na temelju javnog poziva;
- da s tim u svezi, Telemach je istakao da u predmetnom postupku istupa samostalno, a ne kao povezano lice United Media Sarl, te da „United Media nije niti na koji način uključena u postupak koji se vodi po ovom Zahtjevu“ niti je Telemach „komunicirao sa United Media o ovim temama, o uvjetima Javnog poziva nema nikakvih saznanja izuzev informacija koje su objavljene u medijima, te iste nisu predmet ovog Zahtjeva “;
- da međutim, nisu istiniti navodi Podnositelja zahtjeva da o postupku sprovedenom na temelju javnog poziva nema nikakvih drugih saznanja osim onih objavljenih u medijima. Iz Zahtjeva

proizilazi da Telemach raspolaže i informacijama o postupku po javnom pozivu koje nisu javno dostupne. Naime, na internet stranici NS/FS BiH objavljeno je da su razmatrane dostavljene ponude, ali ne i koji ponudači su uputili ponude (dokaz: Objava sa internet stranice NS/FS BiH o održanoj 53. sednici izvršnog odbora NS/FS BiH, od 18. srpnja 2020. godine);

- da prema tome, da se informirao samo iz javno dostupnih izvora, Telemach ne bi mogao znati pojedinosti o postupku po javnom pozivu koje je izneo u Zahtjevu, uključujući i informaciju o gospodarskim subjektima koji su uputili ponude;
- da iz gore navedenog slijedi da nisu istiniti navodi Podnositelja zahtjeva prema kojima United Media Sarl nije ni na koji način uključena u predmetni postupak, te da Telemach nema nikakvih saznanja o postupku sprovedenom po javnom pozivu niti je o tome komunicirao sa United Media Sarl. Jasno je da u koordinaciji sa United Media Sarl, Telemach ovim postupkom zapravo nastoji da spreči ACG i Mtel da realizuju prava na emitiranje i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH;
- da još jedna potvrda da stvarni motiv za pokretanje postupka nije zaštita legitimnih interesa sudionika na tržištu jesu i navodi samog Telemach-a prema kojima sam navodi da je ekskluzivno ustupanje prava samo jednom emiteru u oblasti sportskih sadržaja uobičajena praksa i da „nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera ”, ali Zahtjevom ipak od Vijeća traži da obveže ACG da ugovor o prijenosu prava na emitiranje zaključi sa svim zainteresiranim gospodarskim subjektima;
- da predmetnim Zahtjevom, Telemach je pokrenuo još jedan u nizu postupaka koji ne predstavljaju ništa drugo do zlouporabu procesnih ovlašćenja. Naime, Telemach u konkretnom slučaju, ne može imati nikakvih drugih interesa za vođenje postupka osim sabotiranja ACG-a i Mtel-a u realizaciji prava stečenih na javnom tenderu. Da Telemach predmetnim postupkom zapravo želi da poništi inače legalne i legitimne rezultate postupka sprovedenog po javnom pozivu jasno proizilazi i iz činjenice (i) da se ni Telemach a ni njegova povezana lica nisu obratila Podnositelju odgovora u cilju otkupa prava na emitiranje, da (ii) Telemach sam navodi da mu, kao distributeru, prava koja su predmet Sporazuma uopće nisu mjerodavna, i da je (iii) Telemach odbio zaključenje ugovora o distribuciji Arena Sport kanala putem koga bi svojim korisnicima mogao da omogućiti pristup utakmicama Mtel Premijer lige BiH,
- da na kraju, potvrdu da nema legitimne interese za podnošenje Zahtjeva dao je i sam Telemach, u dopuni Zahtjeva, u kojoj je detaljno objasnio da nema nikakvih interesa u svezi sa Sporazumom, navodeći da: se uopće ne bavi emitiranjem audiovizualnog sadržaja, te nije ni mogao biti ugovorna strana u Sporazumu, da za njega nije moguće emitiranje predmetnog sadržaja (bar ne bez značajnih troškova, koje nema namjeru da učini) i u svojim poslovnim planovima nije imao niti ima namjeru da se bavi emitiranjem audio-vizualnog sadržaja.
- da dakle, u konkretnom slučaju Telemach je: iskoristio Sporazum kao povod da pokrene postupak kojim će praktično poništiti rezultate postupka sprovedenog po javnom pozivu; obmanuo Vijeće u pogledu svog neovisnog postupanja u postupku i nanio štetu ne samo akterima tenderskog postupka, NS/FS BiH, ACG-u, Mtel-u i BH Telecom-u već i krajnjim korisnicima;
- da iz svega navedenog jasno slijedi da Telemach ne samo da nije uspio da dokaže da je legitimiran za podnošenje Zahtjeva sukladno članku 27 stavak 3. Zakona, već je, naprotiv, učinio očiglednim da njegov motiv za podnošenje Zahtjeva može biti samo ostvarenje nelegitimnih ciljeva koji su u suprotnosti sa principima fer konkurencije i dobrobiti krajnjih korisnika;
- da Podnositelj zahtjeva je predložio Vijeću da mjerodavno tržište proizvoda odredi kao tržište televizijskog emitiranja Mtel Premijer lige BiH. Iako sam navodi da je za određenje mjerodavnog tržišta bitno "razumjevanje oblasti emitiranja sportskih televizijskih kanala", iz obrazloženja predložene definicije proizilazi da Podnositelj zahtjeva ni sam ne razumije razliku između emitiranja sportskih takmičenja, s jedne strane i distribucije TV kanala koji uključuju emitiranje sportskih takmičenja, s druge strane;
- da prvo, Podnositelj zahtjeva se poziva na raniju praksu Vijeća i navodi da je u "uporedivim okolnostima" tržište bilo određeno na razini nacionalnog nogometnog takmičenja. Jedina sličnost između citirane odluke i predmeta ovog postupka jeste činjenica da se u oba slučaja radilo o sportskim sadržajima visoke kvalitete. Međutim, okolnosti iz predmeta u kome je donijeta citirana odluka i okolnosti ovog konkretnog slučaja nisu slične niti uporedive. Naime, u citiranoj odluci je predmet razmatranja Vijeća bila distribucija TV kanala Sport klub, a povreda se

sastojala u nametanju posebnih uvjeta o minimalnom broju korisnika i primjeni različitih uvjeta u ugovorima o distribuciji prema CATV/IPTV i DTH operaterima. Dakle, nije bilo riječi o emitiranju sportskog sadržaja, niti o ustupanju prava na emitiranje pojedinih utakmica;

- da u citiranoj odluci je tržište određeno kao "tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige". Navedena definicija ne opravdava stav Podnositelja zahtjeva da svako od "ekskluzivnih fudbalskih takmičenja predstavlja zasebno relevantno tržište proizvoda". Naime, u citiranoj odluci se tržište ne ograničava na jedno sportsko takmičenje, jer se sportsko takmičenje kao takvo ni ne može distribuisati, već je Vijeće definiralo tržište kao distribuciju sportskih kanala, i to kanala koji prenose određenu vrstu sadržaja (fudbalski sadržaj visoke kvalitete), uključujući ali ne ograničavajući se na prijenos konkretnog sportskog takmičenja (u citiranom slučaju, engleske Premijer lige);
- da drugo, Podnositelj zahtjeva ističe da je određenje "relevantnog proizvodnog tržišta kao nacionalnih fudbalskih takmičenja u skladu sa praksom Evropske komisije", pri čemu se ne poziva ni na jednu odluku niti na jedan primjer iz EU prakse. Razlog tome leži u činjenici što takvo određenje mjerodavnog tržišta u praksi Evropske komisije ne postoji. Štaviše, Europska komisija odlučujući u postupcima ispitivanja povreda konkurencije povodom prodaje prava za emitiranje sportskog (nogometnog) sadržaja ni u jednom slučaju nije suzila mjerodavno tržište na jednu nacionalnu ligu (odluke (i) UEFA Champion league, (ii) Premier league i (iii) Bundesliga). Tako, u odluci UEFA Champions League, Europska komisija određuje mjerodavno tržište na sljedeći način: "U ovom slučaju, Komisija je također stava da se mjerodavno tržište proizvoda može na odgovarajući način definirati kao tržište za stjecanje prava emitiranja nogometnih manifestacija koji se redovito igraju svake godine. Ova definicija bi u praksi uglavnom obuhvatala nacionalne sportske manifestacije prve i druge lige i kupa kao i UEFA Ligu šampiona i UEFA kup";
- da daljnje, Europska komisija u Premier ligi - odluci u paragrafu 20. definira **mjerodavno** tržište kao tržište stjecanja prava na prijenos utakmica vrhunske kvalitete, obuhvatajući i utakmice nogometnih klubova koji igraju u Premijer ligi, bez obzira na to da li se utakmice tih klubova odigravaju pod okriljem Premijer lige ili ne. Drugim rečima, mjerodavno tržište obuhvata prijenos svih utakmica koje igraju nogometni klubovi iz Premijer lige, što može da obuhvati (i) Premijer ligu, ali i (ii) sva ostala takmičenja u kojima ti klubovi sudjeluju, kao što su nacionalni kupovi, europski kupovi i prijateljske utakmice. Dakle, ni u ovom slučaju mjerodavno tržište nije ograničeno na prijenos utakmica jednog nacionalnog prvenstva;
- da treće, Podnositelj zahtjeva navodi da su navijači koji prate određeno nacionalno nogometno takmičenje uglavnom koncentrirani u zemlji u kojoj se takmičenje odigrava. Navedeni argument, sam po sebi, može biti točan, međutim ne može poslužiti kao dokaz da su (nacionalna) nogometna takmičenja međusobno nezamenljiva, bez obzira na to gde su koncentrisani navijači koji prate određeno sportsko takmičenje i kakav značaj ono za njih ima, nezamjenljivost se u konkretnom slučaju ne može posmatrati iz perspektive "navijača" odnosno krajnjih korisnika. Kako je u konkretnom slučaju riječ o stjecanju prava na emitiranje određenog broja utakmica Mtel Premijer lige, (ne)zamjenljivost je jedino ispravno procenjivati iz perspektive emitera koji pribavljaju prava na emitiranje sportskog sadržaja. U tom smislu, trebalo je da Telemach ponudi dokaze da potencijalni emiteri ne smatraju predmetno sportsko takmičenje zamjenljivim sa drugim sportskim takmičenjima, odnosno nacionalnim ligama;
- da osim što u obrazloženju sopstvenog prijedloga za određenje mjerodavnog tržišta proizvoda Telemach ili uopće ne daje argumente ili se poziva na argumente i praksu koji ne mogu biti mjerodavni u konkretnom slučaju, Telemach pokazuje nerazumjevanje predmetne materije i na taj način što, nakon davanja prijedloga za određenje mjerodavnog tržišta kao televizijskog emitiranja Mtel Premijer lige BiH, nadalje u Zahtjevu uvodi nove definicije mjerodavnog tržišta proizvoda onako kako mu u datim okolnostima odgovara, i to: „U tački 1.3.1. Zahtjeva, za potrebe definiranja predmetnog sporazuma kao horizontalnog sporazuma zaključenog između izravnih konkurenata, definira tržište kao tržište "distribucije audiovizualnih medijskih usluga u BiH" Zatim, u tački 3.1. Zahtjeva, ponovo obrazlažući pravnu kvalifikaciju predmetnog sporazuma, navodi novu definiciju tržišta, i to tržište emitiranja i distribucije medijskih sadržaja“;

- da određenje mjerodavnog tržišta na način kako je Telemach predložio u slučajevima poput ovog - kada su prava na emitiranje stečena putem javnih poziva, pri čemu sudionici u postupku po javnom pozivu ne mogu utjecati na obim prava emitiranja koja će steći - vode u pravni nonsens. Naime, besmisleno je da: 1) Najprije kao ponuđač na javnom tenderu morate da ispunite uvjete za sudjelovanje na istom, 2) A zatim bivate sankcionirani upravo zbog toga što ste ispunili uvjete tenderske procedure i na zakonit način stekli prava emitiranja (koja inače i niste mogli steći nikako drugačije nego, kao ekskluzivna, za sve utakmice u okviru jednog sportskog takmičenja);
- da neuspjela manipulacija definicijom mjerodavnog tržišta pokazuje se još besmislenijom ako se ima u vidu da sâm Telemach uopće nije sudionik na tržištu čiju definiciju je sam predložio. Tako, Telemach u dopuni svog Zahtjeva od 6. travnja 2021. godine, objašnjava kako on nije emiter, već distributer medijskog sadržaja. Kako je detaljnije obrazloženo u odjeljku 1, nije opravdano ni smisljeno pokretanje postupka zbog navodne povrede konkurencije na tržištu emitiranja sportskih sadržaja od strane distributera medijskog sadržaja koji sâm priznaje da mu "prava emitiranja nisu relevantna";
- da svoje navode o vladajućem položaju ACG-a, Telemach zasniva na argumentu da ACG kao imatelj ekskluzivne licence odlučuje o načinu emitiranja 100% utakmica Mtel Premijer lige. Međutim, Telemach ovde propušta da navede da ACG nije mogao utjecati na sopstveni tržišni udjel, odnosno na procenat prava koji će steći;
- da obim u kome se ustupa ekskluzivna licenca, pa samim tim i procenat prava na emitiranje, ovisi od izvornog imatelja licence (u ovom slučaju NS/FS BiH). Upravo zbog ovakvih okolnosti, u kojima udjel sudionika na tržištu zapravo ne može poslužiti kao temelj za zaključak da predmetni sudionik uživa vladajući položaj, u praksi tijela za zaštitu konkurencije analiziraju se i drugi faktori koji mogu poslužiti kao indikator tržišne snage, a zatim i vladajućeg položaja;
- da u tom smislu prilikom procjene eventualnog vladajućeg položaja ACG-a, neophodno je uzeti u obzir i faktore poput načina funkcioniranja mjerodavnog tržišta i (ne)postojanje pravnih i stvarnih tržišnih barijera. U konkretnom slučaju, otkup prava na emitiranje predmetnog sadržaja ne funkcionira na isti način kao što je to slučaj sa medijskim pravima čiji otkup nije uvjetovan pravilima tendera. Također, činjenica da, prema pravilima procedure, samo jedan ponuđač može steći ekskluzivnu licencu za sve utakmice Mtel Premijer lige, ukazuje na postojanje pravne barijere za sve ostale sudionike u postupku sprovedenom po javnom pozivu. Podnositelj zahtjeva je i sam svjestan specifičnosti otkupa prava na emitiranje sportskih takmičenja i pravnih barijera koje u tom pogledu postoje, te tako priznaje: „U konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera;
- da način funkcioniranja tržišta koja uključuju otkup prava na emitiranje sportskih takmičenja, kao i postojanje pravnih barijera koje nastaju kao rezultat činjenice da se bira samo jedan ponuđač, ukazuju na to da se u slučajevima kao što je ovaj postojanje vladajućeg položaja ne može ocjenjivati na temelju procenta u kome su ostvarena prava na emitiranje. Dakle, sve i ukoliko bi prihvatili definiciju mjerodavnog tržišta koju je predložio Telemach, ACG se ipak ne bi mogao smatrati vladajućim;
- da naprotiv, vladajući položaj i akti njegove zlouporabe bi se prije mogli pripisati Podnositelju zahtjeva, imajući u vidu da isti koristi svoju tržišnu snagu protivno interesima krajnjih korisnika, i to tako što izbjegava zaključenje ugovora sa operaterima van sopstvene grupacije i uprkos padu kvaliteta svoje usluge zadržava ubjedljivo najviše cijene distribucije na tržištu u BiH;
- da kako je naprijed navedeno, ACG ne uživa vladajući položaj na mjerodavnom tržištu, te nije ni mogao vršiti zlouporabu istog, Međutim, bez obzira na to što nije mogao zlouporabiti položaj koji suštinski nema, Podnositelj odgovora će se, opreza radi, izjasniti i na navode Podnositelja zahtjeva o zlouporabi vladajućeg položaja;
- da prema navodima Podnositelja zahtjeva, ACG je zloupotrabio vladajući položaj time što nije, sukladno posebnim odgovornostima koje navodno ima, drugim gospodarskim subjektima ponudio zaključenje ugovora o djelimičnom ustupanju prava na emitiranje Mtel Premijer lige BiH. Najprije, Podnositelj odgovora ističe da se posebne odgovornosti na koje se poziva Telemach ne mogu tumačiti proizvoljno i tako da se pod njih podvede ono što Telemach-u u

datim okolnostima odgovara. Naprotiv „posebnim odgovornostima” se naglašava obveza vladajućeg subjekta da ne narušava propisana pravila konkurencije;

- da u tom smislu, čak i da uživa vladajući položaj na mjerodavnom tržištu (što nije slučaj), ACG ne bi bio dužan da obavještava svakog emitera ponaosob niti sve emitere zajedno, putem javnog poziva, o mogućnostima otkupa prava na emitiranje pojedinih utakmica Mtel Premijer lige, već bi bio u obvezi da sve zainteresirane emitere koji mu se obrate tretira ravnopravno, da se uzdrži od nametanja nelojalne kupovne i prodajne cijene, i da ne uvjetuje zaključenje ugovora dodatnim obvezama koje po svojoj prirodi ili trgovinskim običajima nemaju veze s predmetom ugovora;
- da drugim riječima, ACG nije imao obvezu objavljivanja javnog poziva za zaključenje Sporazuma niti je bio u obvezi objavljivanja informacije o mogućnostima zaključenja ovakvog ugovora. S druge strane Telemach, ali i njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitiranje, mogla su i morala znati da od ACG-a mogu zatražiti otkup prava na emitiranje pojedinih utakmica Mtel Premijer lige;
- da godinama unazad, Telemach i njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitiranje posluju na tržištu u BiH i upoznati su sa činjenicom da imatelj ekskluzivne licence za emitiranje, po pravilu, ima pravo daljeg ustupanja podlicence ukoliko isto nije izričito isključeno. Dakle, imatelj licence neće moći dalje da ustupa licencirani sadržaj samo u slučajevima u kojima mu je to ugovorom izričito zabranjeno ili je izvorni imalac prava ekskluzivno zadržao pravo da dalje ustupa licencu, što ovdje nije bio slučaj;
- da kako u konkretnom slučaju pravilima javnog poziva nije bila izričito isključena mogućnost podlicenciranja predmetnog sadržaja, već je naprotiv, javni poziv propisao da će biti regulirana prava prijenosa/emitiranja kao i način eksploatacije sadržaja utakmica Premijer lige BiH, te kako je informacija o emiteru koji je prenosi Premijer ligu BiH bila javno dostupna, svaki zainteresirani sudionik na tržištu je razumno mogao pretpostaviti da postoji mogućnost otkupa prava na emitiranje licenciranog sadržaja;
- da Telemach i njegova povezana lica bi morala, na temelju višegodišnjeg poslovanja u BiH u oblasti emitiranja i distribucije sportskih sadržaja, biti upoznata sa ustaljenom praksom u ovoj oblasti. Tako, opće je poznato da pojedini izvorni imatelji licenci, poput UEFA, po pravilu zadržavaju ekskluzivno pravo na ustupanje prava na emitiranje, dok to nije slučaj sa nekim drugim imateljima licenci, kao što je to na primjer NS/ FS BiH;
- da dakle, svaki savjesni sudionik na tržištu je na temelju javno dostupnog teksta javnog poziva NS/FS BiH i poslovne prakse u predmetnoj oblasti razumno mogao zaključiti da postoji ili bar može postojati mogućnost za otkup prava emitiranja licenciranog sadržaja;
- da potpuno su neutemeljeni navodi Podnosioca zahtjeva prema kojima je postupanje ACG-a rezultiralo zatvorenim televizijskim emitiranjem bitnih utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport;
- da imajući u vidu da poseduje ekskluzivnu licencu za emitiranje i ustupanje prava na emitiranje licenciranog sadržaja, ACG može ekskluzivna prava na emitiranje licenciranog sadržaja ustupiti delimično BH Telecom-u, a delimično drugom ili drugim sudionicima na tržištu;
- da u tom smislu, u slučaju da Telemach ili njegovo povezano lice koje se bavi emitiranjem imaju stvarnu namjeru da steknu prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige, ACG ističe da je voljan da im odmah, pod istim uvjetima kakvi su ugovoreni sa BH Telecom-om, ustupi raspoloživa prava na emitiranje Mtel Premijer lige;
- da na kraju, Podnositelj zahtjeva je u dopuni Zahtjeva od 6. travnja 2021. godine, ACG-u stavio na teret još jedan vid zlouporabe vladajućeg položaja, i to zlouporabu iz članka 10. stavak 2. točka d) Zakona, navodeći da bi postojala odvojena povreda konkurencije ukoliko bi Vijeće utvrdilo da je ACG postavljao "uvjet operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/istovremenog emitiranja;
- da potpuno su netočne tvrdnje Podnosioca zahtjeva da je ACG mogao izvršiti zlouporabu položaja postavljanjem uvjeta, tijekom pregovora za distribuciju, da se prethodno ili istovremeno sa distribucijom vrši i emitiranje, samom Podnosiocu zahtjeva mora biti poznato da je ova tvrdnja netočna, budući da su Podnositelj zahtjeva i ACG vodili pregovore o distribuciji krajem 2020. godine, te da tijekom pregovora nije bilo riječi o bilo kakvom uvjetovanju distribucije

Arena Sport kanala prihvatanjem uvjeta da se najprije emitira Mtel Premijer liga, niti je Podnositelj zahtjeva dostavio bilo kakve dokaze koji potvrđuju ove tvrdnje;

- da dodatno, Podnositelj odgovora nije mogao učiniti povredu konkurencije iz članka 10. stavak 2. točka d) Zakona zaključenjem Sporazuma, budući da predmet istog nije distribucija sportskih sadržaja nego nabava ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH, te Sporazum nije ni mogao sadržavati uvjet istovremenog ili prethodnog emitiranja i distribucijom TV sadržaja;
- da navodi Podnositelja zahtjeva u pogledu povrede konkurencije iz članka 4. Zakona su konfuzni i protivrječni. Naime, Podnositelj zahtjeva najprije navodi da Zahtjev podnosi na temelju članka 4. stavak 1. točke b) i c) Zakona, a zatim citira točke c) i d) navedenog članka (točka 1.3.2. Zahtjeva). Dodatno Podnositelj zahtjeva u odjeljku naslovljenom „Zabranjeni sporazum“ uopće ne spominje povredu konkurencije iz članka 4 stavak 1. točka c) Zakona zbog koje je navodno podnio Zahtjev, već obrazlaže samo povredu iz točke b) istog članka - ograničavanje tržišta;
- da također, Zahtjev je protivrječan u dijelu definicije Sporazuma, naime, Podnositelj zahtjeva istovremeno određuje Sporazum i kao horizontalni i kao vertikalni. Tako, u točki 3.1. Zahtjeva navodi da je reč o horizontalnom sporazumu o zajedničkoj proizvodnji, dok u točki 3.3. Zahtjeva tvrdi da je reč o ekskluzivnom (vertikalnom) sporazumu o djelimičnom prijenosu prava emitiranja;
- da bez obzira na niz nelogičnosti sadržanih u navodima Telemach-a u dijelu o zaključenju zabranjenog sporazuma, Podnositelj odgovora će se ipak na iste izjasniti;
- da prvo predmet Sporazuma je nabavka ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH u fudbalu kao i reguliranje međusobnih prava i obveza u svezi sa ustupanjem prava na prijenos i emitiranje odgovarajućeg broja utakmica Mtel Premijer lige BiH za sezone 2020/21, 2021/22, 2022/23 („licencirani sadržaj“). ACG je zadržao pravo da na svim kanalima i platformama na kojima je Arena Sport dostupna emituje utakmice čiji živ prijenos je ustupio BH Telecom-u, i to 48 sati nakon živog prijenosa (članak 2 (3) Sporazuma);
- da suprotno navodima Podnositelja zahtjeva, Sporazum nije morao biti podniet Vijeću na pojedinačno izuzeće, budući da nije reč o zabranjenom sporazumu iz članka 4 stavak (1) Zakona kojim se vrši podjela ili ograničavanje tržišta, kako će detaljnije biti obrazloženo u nastavku;
- da neutemeljeni su navodi Podnositelja zahtjeva da su ugovorne strane Sporazumom izvršile podjelu tržišta. Prvo, podjela tržišta bi značila da ACG na jednom zemljopisnom području, a BH Telecom na drugom vrši emitiranje Mtel Premijer lige, što ovdje nije slučaj;
- da nadalje, nije izvršena ni podjela „proizvoda“. Drugim riječima, ACG se nije odrekao prava na emitiranje utakmica koje je ustupio BH Telecom-u. Sve utakmice Mtel Premijer lige dostupne su u distributivnom sustavu ACG-a preko njegove internet platforme. Dodatno, ACG je zadržao i pravo emitiranja ustupljenih utakmica u repriznom terminu, 48 sati nakon završetka živog prijenosa;
- da u prilog činjenici da nema podjele tržišta govori i to da Sporazum ne sadrži klauzulu zabrane konkurencije. Dakle, ACG se nije obvezao da će se uzdržati od ustupanja prava emitiranja drugim emiterima. ACG može preostala prava emitiranja ustupiti nekom drugom sudioniku na tržištu što jasno govori o tome da ne postoji dogovor o podjeli tržišta. U tom kontekstu, ACG je voljan da sadržaj za koji prava prijenosa još uvijek nisu otkupljena proda nekom od zainteresiranih emitera, uključujući i povezana lica Podnositelja zahtjeva, pod uvjetom da isti ispunjavaju standarde u pogledu kvalitete produkcije;
- da **obje** ugovorne strane su nakon zaključenja Sporazuma nastavile da samostalno vode svoju poslovnu politiku i samostalno donose komercijalne odluke, tako da ne može biti riječi o usaglašenom nastupu i podjeli tržišta;
- da dodatno, Podnositelj zahtjeva nije obrazložio na koji način su zaključenjem Sporazuma navodno isključena treća lica sa tržišta u odsustvu Sporazuma, sva prava bi bila realizirana od strane ACG-a kao imatelja licence, aranžmani za podlicenciranje, kakav je i Sporazum, smatraju se poželjnim načinom da se izbjegnu negativne posljedice kolektivnog otkupa svih prava na emitiranje od strane jednog emitera. Drugim riječima, Sporazumom je spriječeno da prava na prijenos pojedinih utakmica ostanu neiskorišćena:

- da na kraju, a u pogledu navoda Podnositelja zahtjeva da je riječ o sporazumu o zajedničkoj proizvodnji, Podnositelj odgovora ističe da se Telemach pogrešno poziva na paragraf 152 Smjernica o horizontalnoj suradnji Europske komisije tako što isti ne parafrazira u cijelosti, već namjerno izostavlja njegov bitan dio. Naime, u paragrafu 152 Smjernica je, između ostalog, navedeno: "Jednostrani ugovori o specijalizaciji su sporazumi između dvije strane koje su aktivne na istom tržištu ili tržištima proizvoda, na temelju kojih se jedna strana obvezuje da u potpunosti ili djelimično obustavi proizvodnju određenih proizvoda i da takve proizvode kupuje od druge strane, koja prihvata da proizvodi i isporučuje navedene proizvode";
- da dakle dva su uvjeta potrebna da bi se ugovor mogao podvesti pod paragraf 152 Smjernica, i to (i) da jedna strana u cijelosti ili u djelimično odustane od proizvodnje koju povjerava drugoj strani, i (ii) da te proizvode kupuje od druge strane. U konkretnom slučaju, ACG bi morao da u cijelosti ili djelimično prestane sa emitiranjem licenciranog sadržaja i da isti kupuje od BH Telecom-a, što nije slučaj. Podnositelj zahtjeva je propustio da citira drugi uvjet, odnosno obvezu ACG-a da kupuje proizvode od BH Telecom-a, imajući u vidu da je očigledno da ACG ne kupuje licencirani sadržaj od BH Telecom-a, Sporazum ne može biti definiran kao sporazum o horizontalnom podugovaranju sukladno sa paragrafom 152 Smjernica kako je Podnositelj zahtjeva predložio;
- da su netočni navodi Podnositelja zahtjeva da je zaključenjem Sporazuma korisnicima ACG-a, ali i drugih sudionika na tržištu uskraćen pristup predmetnim utakmicama. Naime, kako je već navedeno člankom 2 (3) Sporazuma propisano je da ACG zadržava pravo emitiranja utakmica koje u živom prijenosu emitira BH Telecom, i to 48 sati nakon živog prijenosa. Ovo pravo se odnosi na sve platforme i kanale na kojima je Arena Sport dostupna. Utakmice Mtel Premijer lige koje su ustupljene BH Telecomu dostupne su i korisnicima ostalih operatera preko internet platforme Moja web TV. Dodatno, sve utakmice Mtel Premijer lige BiH su dostupne na internet platformi ACG-a;
- da dodatno, hipotetički primjer u kome se Podnositelj zahtjeva poziva na korisnika-penzionera koji nema internet i nije korisnik BH Telecoma, ne može poslužiti kao dokaz povrede konkurencije, imajući u vidu da upravo taj korisnik-penzioner može pratiti predmetne utakmice u repriznom terminu na kanalu Arena Sport, u roku od 48 sati od živog prijenosa, Dodatno, svoju brigu za korisnike-penzionere Telemach ili njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitiranje su mogla iskazati i time što bi se pobrinuli da istima obezbjede predmetni sportski sadržaj zaključenjem ugovora o distribuciji Arena Sport kanala sa ACG-om (što je Telemach odbio čak i nakon dobijanja ugovornih uslova kakve je sam tražio) ili upućivanjem upita o mogućnostima otkupa prava emitiranja;
- da suprotno navodima Podnositelja zahtjeva, prijenosom prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanal Moja TV Sport jeste omogućeno da se na dodatnom kanalu emitira dio licenciranog sadržaja, imajući u vidu da ustupljene utakmice mogu biti emitirane na oba kanala, pod uvjetima propisanim člankom 2(3) Sporazuma;
- da nadalje, prema navodima Podnositelja zahtjeva, ACG i BH Telecom koriste Sporazum „samo za sprečavanje korisnika Podnositelja zahtjeva da pristupe predmetnim sadržajima”. Ovi navodi su potpuno neutemeljeni ako se uzme u obzir da je licencirani sadržaj bio predmet javnog tendera na kome je mogao sudjelovati svaki gospodarski subjekt sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, da je nakon sprovedenog javnog tendera informacija o imatelju ekskluzivne licence bila javno dostupna, te da se svaki zainteresovani gospodarski subjekt mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja;
- da dakle, Podnositelj zahtjeva i njegova povezana lica su imala više prilika da obezbjede svojim korisnicima navedeni sadržaj ali to su propustili da učine, iz postupanja Podnositelja zahtjeva jasno slijedi da nastoji da posljedice sopstvenih poslovnih odluka pripiše u krivicu ACG-u. Međutim, ACG nikako ne može biti odgovoran za poslovanje bilo kog sudionika na tržištu, pa tako ni povezanih lica Telemach-a, niti može snositi posljedice zbog činjenice da: 1) se ni Podnositelj zahtjeva ni njegova povezana lica nisu obratila ACG-u zahtjevom za upućivanje ponude, 2) je Podnositelj zahtjeva odbio da zaključi ugovor o distribuciji Arena Sport kanala, i to pod uvjetima koje je sam zahtjevao;

- da imajući u vidu navedeno, jasno je da su upravo Podnositelj zahtjeva i njegova povezana lica sopstvenim načinom poslovanja uskratili pojedinim svojim korisnicima sadržaje Mtel Premijer lige BiH;
- da mjere čije je izricanje predložio Podnositelj zahtjeva govore u prilog argumentu da Podnositelj zahtjeva ne razumije najbolje za šta tereti Podnositelja odgovora i ostale gospodarske subjekte protiv kojih je pokrenuo postupak, niti postavlja jasne zahtjeve po kojima bi bilo moguće postupiti;
- da najprije Telemach Zahtjevom traži od Vijeća da izrekne mjere u cilju omogućavanja i drugim zainteresiranim subjektima da steknu prava televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH (točka 6.4.1 Zahtjeva);
- da usvajanjem Telemach-ovog Zahtjeva da obveže ACG da ugovor o prijenosu prava emitiranja zaključi sa svim zainteresiranim gospodarskim subjektima Vijeće bi suštinski poništilo rezultat tenderskog postupka, u kome je na zakonit i transparentan način, Mtel stekao ekskluzivna prava na prijenos/emitiranje i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH. Postavljeni zahtjev nije sukladan sa prirodom prava koja su predmet ugovora, a na koju ni ACG ni Vijeće ne mogu utjecati. Podnositelj zahtjeva bi i sam morao biti svjestan nemogućnosti da se uopšte postupi po njegovom zahtjevu, imajući u vidu da u dopuni Zahteva navodi da je „ekskluzivno ustupanje prava [je i] praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emitiraju putem više emitera“;
- da ukoliko bi Vijeće, sukladno sa zahtjevom Telemach-a naložilo raskid Sporazuma, isti bi za posljedicu imao isključenje sudionika i postavljanje barijera eventualnim budućim sudionicima na konkretnom mjerodavnom tržištu, a štetu bi trpeli i krajnji korisnici;
- da Podnositelj zahtjeva nije siguran u svoje argumente u pogledu postojanja nekakvog „zabranjenog i tajnog ekskluzivnog sporazuma“ između Telekoma Srbija, ACG, BH Telecom-a i Mtel-a ukazuje i činjenica da se istovremeno sa zahtjevom Vijeću da utvrdi da je Sporazum zabranjen u smislu članka 4. stavak 1, točke (b) i (c) Zakona (točka 6.2.1. Zahtjeva), Podnositelj zahtjeva obratio Vijeću zahtjevajući da utvrdi i da je ACG zloupotrijebio svoj vladajući položaj u smislu članka 10. stavak 2. točke (b) i (c) Zakona (točka 6.3.1. Zahtjeva), pri čemu u Zahtjevu objašnjava da je „.....ACG zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma zloupotrijebio svoj vladajući položaj“;
- da ovako postavljeni zahtjevi ukazuju na potpuno nerazumjevanje materije zaštite konkurencije od strane Podnositelja zahtjeva, jer ukoliko Vijeće utvrdi da u konkretnom slučaju nije zaključen nekakav zabranjeni sporazum u smislu Zakona, jasno je da nema ni radnje zlouporabe vladajućeg položaja od strane ACG, prvo isključuje drugo. Sa druge strane, ukoliko bi Vijeće utvrdilo da je u konkretnom slučaju zaključen zabranjeni sporazum (što ovde nije slučaj), jedno te isto lice, u konkretnom slučaju ACG ne može da odgovara dva puta za istu radnju, i za **zaključenje** zabranjenog sporazuma i za zlouporabu vladajućeg položaja (točka 6.4.3.)
- da imajući u vidu sve napred navedeno, ACG predlaže Vijeću da donese Rješenje kojim se zahtjev gospodarskog subjekta Telemach odbija kao neutemeljen.

Gospodarski subjekt BH Telecom je aktom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-16/21 od dana 01.06.2021. godine zatražio dodatni rok za dostavljanje očitovanja, koji mu je i odobren aktom broj: UP-06-26-3-011-18/21 od 03.06.2021. godine. U ostavljenom roku, gospodarski subjekt BH Telecom je dostavio svoje očitovanje aktom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-16/21 dana 07.07.2021. godine u kojem navodi sljedeće:

- da Podnositelj zahtjeva u predmetnom postupku određuje mjerodavno tržište kao „tržište televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige“;
- da kako je za određivanje mjerodavnog tržišta u proizvodnom smislu u ovom postupku bitno razumijevanje oblasti emitiranja sportskih TV kanala i njihove međuzamjenjivosti, iz navoda i argumentacije Podnositelja zahtjeva u pogledu prijedloga za određivanje granica proizvodnog tržišta, proizilazi pokušaj svjesnog dezavuisanja ili visoka razina nerazumijevanja osnovne razlike između funkcioniranja tržišta na kojima se obezbjeđuju „sirova prava“ na prijenos

sportskih sadržaja, u odnosu na silazno tržište distribucije TV kanala putem kablinskih/IPTV operatera iz obrazloženja samog Zahtjeva proizilazi da Podnositelj zahtjeva svoj Zahtjev temelji na argumentaciji i praksi koja se odnosi na sasvim drugo tržište te dva različita tržišta posmatra istovjetno, što je dovelo do brojnih kontradiktornosti između navoda u Zahtjevu, nekonzistentnosti, te pozivanja na odluke Vijeća koje u konkretnom slučaju nisu primjenjive;

- da naime u lancu od obezbjeđenja prava na prijenos sportskih sadržaja do njihove distribucije krajnjem korisniku, postoje minimalno dva mjerodavna tržišta. Prvo od njih je tržište kupovine prava na TV prijenos/emitiranje sportskog sadržaja, u svrhu njihove produkcije i emitiranja na TV kanalima. Na ovom tržištu međusobno konkurišu TV kanali, čiji je krajnji cilj obogaćivanje vlastitog programa, povećanje njegove vrijednosti i pozicioniranje na tržištu prodaje prava na distribuciju TV kanala operaterima/distributerima TV sadržaja, koje je u odnosu na prvo pomenuto tržište, silaznog karaktera;
- da dakle, ovdje se radi o dva različita tržišta na kojima se zamjenjivost proizvoda posmatra od strane različitih konzumenata, zbog toga se ona ne mogu identifikovati u pogledu definiranja granica u proizvodnom smislu, na način kako je to predložio Podnositelj zahtjeva. Naime prema praksi Vijeća i Europske komisije tržište distribucije sportskih TV kanala (silazno tržište) može da se ograniči na uži način tj. na konkretno takmičenje (premier liga), dok Podnositelj zahtjeva koristeći analogiju, takav princip ograničavanja tržišta primjenjuje i na uzlazno tržište emitiranja, što je potpuno pogrešno i neutemeljeno;
- da to potvrđuje i praksa Europske komisije gdje je u svim slučajevima, u predmetima koji se odnose na ustupanje prava na emitiranje sportskih sadržaja, tržište određeno u mnogo širim granicama, u odnosu na silazno tržište distribucije, i to kao „...tržište pribavljanja prava na TV emitiranje nogometnih događaja koji se odigravaju redovito svake godine“;
- da tako je u odluci Europske komisije od 23. srpanj 2003. godine u predmetu broj: COMP/C.2-37.398 povodom ispitivanja usklađenosti sa pravom Unije zajedničke prodaje komercijalnih prava UEFA Lige šampiona, Europska komisija vrlo jasno napravila distinkciju između ova dva tržišta, te konstatirala slijedeće: „U ovom slučaju, Komisija je također uzela u obzir da mjerodavno tržište u proizvodnom smislu može biti ispravno definirano kao tržište nabave prava na emitiranje nogometnih takmičenja koji se odigravaju redovito svake godine. Ova definicija bi u praksi uglavnom uključivala nacionalnu prvu i drugu ligu, - kup takmičenja, UEFA Liga prvaka i UEFA Europska liga (nekadašnji UEFA kup). Prava na emitiranje nogometnog sadržaja kreiraju specifičan imidž za TV kanal i omogućavaju mu da dosegne specifičnu publiku na maloprodajnoj razini koji ga diferenciraju od ostalih kanala koji to ne mogu“;
- da tako da na isti način Komisija je u slučaju Newscorp/ Telepiù, mjerodavno tržište u proizvodnom smislu označila kao "tržište kupovine ekskluzivnih prava na emitiranje nogometnih takmičenja koja se odigravaju redovito svake godine, a na kojima sudjeluju nacionalni timovi (nacionalne lige, primarno Premier liga i kupovi, UEFA Liga prvaka i UEFA kup)“;
- da su ova tržišta različita pokazuje i činjenica da se prava za emitiranje premium sportskih sadržaja na uzlaznom tržištu redovito prodaju na ekskluzivnoj osnovi, što je u toj industriji opće prihvaćeno, jer se na taj način obezbjeđuje posebnost, konkurentnost i pozicioniranje TV kanala na tržištu. Ako bi svi TV kanali imali iste programe, konkurencija između njih ne bi ni postojala. Navedeno potvrđuje i sam Podnositelj zahtjeva u svom podnesku od dana 05.04.2021. godine, a u kojem navodi „U konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera“;
- da navedeno znači da ekskluzivna kupovina prava na emitiranje premium sportskih sadržaja ne samo da ne predstavlja a priori narušavanje tržišta, već je u poslovnoj praksi uobičajena a prakticiraju je također i povezana lica Podnositelja zahtjeva na isti način (United Media putem kanala Sport Klub i Nova BH). Stoga začuđuje zašto Podnositelj zahtjeva tekst Zahtjeva čini potpuno nekonzistentnim, te naprijed citiranu vlastitu konstataciju, navodi u potpunoj kontradikciji sa njegovim prijedlogom da Vijeće naloži da se sporazum o djelimičnom ustupanju prava na emitiranje između BH Telecoma i ACG raskine, te da ACG ta prava ponudi svima pod jednakim i transparentnim uvjetima. Ukoliko bi takvo nešto i bilo prihvaćeno od strane Vijeća, jasno je da to ne bi išlo u prilog niti povezanim licima Podnositelja zahtjeva, koji bi slijedom

takve nove prakse, bili obvezani svim zainteresiranim subjektima na tržištu ponuditi prava koja su ona ekskluzivno nabavila, što bi oni vrlo vjerovatno željeli izbjeći;

- da podsjećamo da je povezano lice Podnositelja zahtjeva (United Media) podnijelo protiv BH Telecom-a prigovor RAK-u zbog slučajnog propusta u zatamnivanju jedne jedine utakmice, koja je ekskluzivno emitirana na kanalu u vlasništvu United Media. U prigovoru United Media tom prilikom se navodi: „Za potrebe svoje programske šeme, Podnositelj prijave kupuje prava na emitiranje raznih sportskih sadržaja od njihovog vlasnika - raznih sportskih asocijacija i njihovih agenata. Tako je Podnositelj prijave kupio ekskluzivna prava za emitiranje Kvalifikacionih utakmica za FIFA World Cup 2022 Qatar („Katar 2022“) („Zaštićeni sadržaj“), između ostalog, za teritorij BiH i jedini ima licencu za emitiranje Zaštićenog sadržaja na teritoriju BiH i isti emitira putem TV kanala Sport Klub i/ili Nova BH za utakmice reprezentacija Bosne i Hercegovine, Srbije i Hrvatske (dokaz: Kopija Prigovora United Media S.a.r.l. Luksemburg protiv BH Telecom-a od dana 10.04.2021. godine);
- da i ne samo da se sportska prava pribavljaju ekskluzivno, već je kod povezanih lica Podnositelja zahtjeva prisutna i praksa da prenose prava emitiranja sa kanala Sport Klub na kanal Nova BHT a da pri tome ista nisu transparentno ponuđena drugim sudionicima na istom tržištu. Navedena praksa je u izravnom sukobu sa postavljenim Zahtjevom. Nesporna je i činjenica da prijenos prava sa Sport kluba na Novu BH ima za izravni cilj narušavanje silaznog tržišta na kojem posluju BH Telecom i Telemach (povezano lice Sport Kluba i Nove BH), kao konkurenti i to na način da se korisnicima BH Telecom-a (koji je nakon provedenih postupaka pred Konkurencijskim vijećem BiH, u kojim je utvrđeno narušavanje konkurencije na tržištu od strane United Media uspio da zaključi ugovor za distribuciju Sport klub kanala) onemogućuje praćenje najatraktivnijih sadržaja koji se prebacuju na novi komercijalni kanal Nova BH te se time izravno pogoduje Telemach-u i nastoji prisiliti BH Telecom da ponovo plati dodatni kanal kako bi sadržaj koji je već platio kroz Sport klub bio dostupan korisnicima;
- da za razliku od prava na emitiranje, prava za distribuciju kanala na silaznom tržištu prodaju se na neekskluzivnoj osnovi, jer uskraćivanje emitovanja cijelog TV kanala koji emitira značajan sadržaj sa aspekta krajnjeg korisnika, može da uzrokuje zatvaranje tržišta, te praksa Konkurencijskog vijeća potvrđuje da se ta tržišta mogu posmatrati u odnosu na uzlazno tržište emitiranja;
- da određujući mjerodavno tržište u konkretnom slučaju kao „tržište televizijskog emitiranja utakmica Mtel premier lige“, Podnositelj zahtjeva pokušava postići stvaranje nove prakse da se i uzlazno tržište nabave prava na emitiranje sportskog sadržaja, posmatra jednako usko kao i tržišta koja su silazna u odnosu na njega. Međutim, takvo nešto nije pravilno i protivno je i praksi Konkurencijskog vijeća BiH, koja je ustanovljena odlukom od 16. prosinca 2013. godine. Podnositelj zahtjeva se u svom Zahtjevu poziva na istu ovu odluku u kojoj je Vijeće „odredilo da mjerodavno tržište proizvoda i/ili usluga u konkretnom slučaju predstavlja tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini“;
- da prije svega, u tom slučaju ne radi se o tržištu emitiranja nego distribucije, pa je referiranje na ovu odluku nepravilno. Dodatno, Podnositelj zahtjeva pri tome propušta da navede i ostatak teksta iste odluke koji eksplicitno o tome i govori, odnosno negira mogućnost poređenja ova dva tržišta, pa tako Vijeće navodi slijedeće "(Protivna strana). također ukazuje i na praksu Evropske komisije u predmetima ustupanja prava na emitovanje sportskih sadržaja (predmet broj COMP/C.2-37.398) gdje je kao relevantno tržište određeno tržište pribavljanja prava na TV emitovanje fudbalskih događaja koji se odigravaju redovno svake godine". Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da se radi o predmetima koji su bazirani na različitom činjeničnom osnovu pribavljanju TV prava za emitiranje sportskih događaja, koji kao takvi ne mogu biti mjerodavni za konkretan slučaj. U konkretnom slučaju radi se o prodaji prava za distribuciju/reemitiranje TV kanala koji nude sportske sadržaje, a ne o otkupu prava za sportske sadržaje koji će predstavljati sadržaj pojedinog TV kanala, tako da su navodi Protivne strane o mogućnosti međusobnog konkurisanja TV kanala prihvatljivi, ali irelevantni za predmetni slučaj;
- da dakle Podnositelj zahtjeva ne razlikuje uzlazno i silazno tržište na području emitiranja i distribucije sportskog fudbalskog sadržaja i pokušava da ih identificira. Pogrešno utvrđivanje

mjerodavnog tržišta u proizvodnom smislu vodi do potpuno pogrešnog tijeka postupka pred Konkurencijskim vijećem, te BH Telecom na ovom mjestu želi skrenuti pažnju na to da, sve i da je BH Telecom emiter i da je prava nabavljao na tržištu na kojem se obezbjeđuju prava na emitiranje sportskih događaja, to tržište ne bi moglo biti određeno toliko usko (premijer liga) kao što je to predložio Podnositelj zahtjeva. Na temelju mjerodavnih odluka Europske komisije i Konkurencijskog vijeća, tržište kupovine prava na emitiranja određuje se mnogo šire i obuhvata sva takmičenja koja se odigravaju tokom jedne godine, pa u tom slučaju udjel sadržaja prava na emitiranje Mtel Premier Lige, a time još manje kupljenog sadržaja u okviru sporazuma BHT/Arena, ne predstavlja niti blizu značajan tržišni udjel u odnosu na sve ostale sadržaje koji spadaju u tu kategoriju (TV emitiranje nogometnih događaja koji se odigravaju redovito svake godine);

- da je evidentno da je servis Moja TV Sport stvorio zabunu o ulozi BH Telecoma kod Podnositelja zahtjeva, što je samim tim rezultiralo dodatnim pitanjima koje je Vijeće uputilo Podnositelju zahtjeva;
- da je neosporno među stranama da BH Telecom ne posjeduje dozvolu Regulatorne agencije za komunikacije BiH za emitiranje, odnosno da nije emiter u regulatornom smislu. U kontekstu vrsta tržišta opisanih u dijelu I ovog akta, BH Telecom ne može da djeluje u ulozi TV kanala, pa tako ne može biti sudionik na tržištu kupovine prava na (uzlaznom) tržištu za nabavu prava na emitiranje, kao niti na (silaznom) tržištu prodaje prava na distribuciju TV kanala drugim distributerima. BH Telecom, kao nositelj RAK dozvole za distribuciju audiovizualnih usluga i medijskih usluga radija, na silaznom tržištu može biti sudionik samo kao kupac prava na distribuciju TV kanala;
- da dakle, BH Telecom kao telekom operater, jednako kao i Podnositelj zahtjeva, na tržištu nastoji da se diferencira raznovrsnom ponudom TK usluga i sadržaja koji putem tih usluga nudi svojim korisnicima. Između ostalog kao što je Podnositelj zahtjeva otkupio prava na plasiranje ekskluzivnih serija koje su on-demand dostupne na njegovoj platformi, tako je i BH Telecom nabavio pravo na emitiranje određenog broja utakmica Mtel Premier Lige, koje su korisnicima BH Telecom-a dostupne na Moja TV platformi, pod nazivom MojaTV Sport. **Opće** poznato je da je BH Telecom u prethodnim periodu od unazad 8 godina bio ekskluzivni sponzor Fudbalskog saveza i da je bio nositelj prava na emitiranje većine utakmica Premijer lige, koje su se na identičan način eksploatisale na platformi BH Telecoma i to Podnositelj zahtjeva nije nikada osporavao niti je navedeno bilo osporavano od strane nadležnog regulatora;
- da dakle istina je da BH Telecom nabavlja prava za određene audiovizualne sadržaje koje uvjetno rečeno emituje, ali ne u ulozi emitera u regulatornom smislu, nego na svojoj IPTV platformi na kojoj plasira sadržaje korisnicima usluga Moja TV i Pay per View, što se čini u okviru suglasnosti RAK-a. Osim utakmica, tu se ubrajaju sadržaji poput filmova (za vrijeme Sarajevo Film Festivala) i koncerata (npr. koncert Dine Merlina za Novodišnju noć). Budući da se navedeno „emitiranje“ vrši sezonski i periodično, ono se ne može smatrati emitiranjem u onom smislu u kojem to vrše emiteri koji imaju dozvolu RAK-a što je i sam regulator potvrdio svojim aktom, broj: 03-29-2059-3/15 od dana 16.09.2015. godine. Dakle netočna je svaka tvrdnja u Zahtjevu u kojoj Podnositelj zahtjeva servis BH Telecoma pod nazivom Moja TV Sport naziva TV kanalom (dokazi: Akt Regulatorne agencije za komunikacije broj: 03-29-2059-1/15 od 20.08.2015. godine, Akt BH Telecoma broj: 02.25.1-19339/15-1 od dana 31.08.2015. godine, Akt Regulatorne agencije za komunikacije, broj: 03-29-2059-3/15 od 16.09.2015. godine);
- da na temelju naprijed navedenog a u svezi sa ugovorom koji je zaključen sa ACG-om, BH Telecom je od ACG kupio prava za emitiranje pojedinih utakmica Mtel Premier lige, ali navedeni ugovorni odnos se po svojoj pravnoj prirodi ne smatra kupovinom prava na emitiranje u horizontalnom odnosu tržišnih sudionika na istom nivou, iz razloga što BH Telecom ova prava nije kupovao za potrebe nabave sadržaja za vlastiti kanal, već za potrebe svoje platforme odnosno servisa koji je dostupan neposredno njegovim korisnicima besplatno, a posredno i svim ostalim korisnicima, putem Pay-per-View servisa po jako povoljnoj cijeni od 1,99 KM za praćenje događaja u realnom vremenu u trajanju do 180 minuta;
- da dakle, kako servis Moja TV Sport nije TV kanal: a BH Telecom ne djeluje niti na uzlaznom niti na silaznom tržištu, koja su opisana u dijelu I ovog akta, to BH Telecom u konkretnom

slučaju ne može niti hipotetički biti u poziciji da bude sudionik zabranjenog sporazuma iz članka 4. stavak 1. Zakona pa samim tim nije pasivno legitimiran u ovom postupku;

- da BH Telecom d.d. Sarajevo i ACG su zaključile su Ugovor o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica mtel Premijer lige Bosne i Hercegovine u nogometu broj: 01-19-1965/20 od dana 04.12.2020. godine;
- da je BH Telecom kojim slučajem vlasnik TV kanala koji posjeduje dozvolu RAK-a za emitiranje u tom slučaju bi se moglo govoriti eventualno o horizontalnom sporazumu između ACG-a i tog kanala;
- da imajući u vidu činjenicu da se ACG i BH Telecom d.d. Sarajevo bave sa dvije različite djelatnosti, odnosno da ACG emitira televizijske sadržaje putem svojih kanala, a da BH Telecom distribuira televizijske programe proizvedene od strane TV kanala, očigledno je da se u konkretnom slučaju, radi o vertikalnom sporazumu. Također, imajući u vidu gore iznesene bitne elemente Ugovora između Arene i BH Telecom-a, može se zaključiti da se radi o neregipročnom vertikalnom sporazumu između konkurentnih gospodarskih subjekata. Nadalje, obzirom da BH Telecom nema vlastiti TV kanal na kojem bi emitirao TV sadržaje, nego emitiranje živog prijenosa odabranih nogometnih utakmica po Ugovoru vrši na svojoj zatvorenoj platformi kao i putem Pay per View sustava, jasno je da BH Telecom ne nudi usluge koje bi bile konkurentne uslugama Arene na području njenog djelovanja, stoga, radi se o neregipročnom vertikalnom sporazumu između gospodarskih subjekata koji su međusobni konkurentni, ali na koji se primjenjuje skupno izuzeće, u smislu članka 6. stavak 2. točka c) Odluke Konkurencijskog vijeća BiH o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) (sl.glasnik BiH br: 1 8/06);
- da mjerodavne odredbe predmetne Odluke Konkurencijskog vijeća (Sl. Glasnik BiH br: 18/06) su: Član 2. (Pojam vertikalnog sporazuma): Vertikalni sporazumi obuhvataju sporazume ili zajedničko djelovanje između dva i više gospodarskih subjekta koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije a odnose se na uvjete pod kojima gospodarski subjekti mogu kupovati, prodavati i/i preprodavati određene proizvode ili usluge;
- da članak 6. (Vertikalni sporazum gospodarskih subjekata koji međusobno konkurišu): Skupno izuzeće, u smislu čl. 3. i 4. ove Odluke, ne primjenjuju se na vertikalne sporazume sklopljene između gospodarskih subjekata koj su međusobno konkurenti : Skupno izuzeće, u smislu stavka (1) ovoga članka, se primjenjuju na vertikalne sporazume sklopljene između gospodarskih subjekata koji su međusobno konkurenti koji ne garantuju jednaka prava i obveze svakoj od strana (neregipročni vertikalni sporazumi) i ako: kupac nema ukupni godišnji prihod veći od 4.000.000 KM ili je dobavljač ujedno proizvođač i distributer proizvoda, dok je kupac samo distributer proizvoda koji su predmet sporazuma, ali ne proizvodi konkurentne proizvode (iz sporazuma) ili je dobavljač davatelj usluga na nekoliko razina trgovine, dok kupac ne daje konkurentne usluge na razini trgovine na kojoj kupuje usluge iz predmetnog sporazuma;
- da prema tome, radi se o neregipročnom vertikalnom sporazumu koji je obuhvaćen skupnim izuzećem, a ne kako to Podnositelj zahtjeva nastoji prikazati kao horizontalni sporazum kojim konkurenti imaju za cilj zatvoriti ili podijeliti tržište. U prilog stavu o pravnoj prirodi Ugovora između BH Telecoma i ACG-a ide i stav koje je Konkurencijsko vijeće zauzelo svojim Zaključkom broj: 03-26-3-016-13-11/13 od 28.11.2013. godine u kojem je konstatovao: Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je također ocijenilo da se ugovor između gospodarskog subjekta HD-VIN i gospodarskog subjekta „Spotfive“, kojim je omogućeno ekskluzivno pravo prijenosa nogometnih utakmica Turska-Hrvatska i Hrvatska-Turska iz 2011. godine, per se ne može smatrati zabranjenim sporazumom iz članka 4. stavak (1) točka b) Zakona, obzirom da je takva vrsta ugovora o isključivoj distribuciji obuhvaćena i regulirana člankom 7. stavak (1) točka b) Zakona, te pobliže definirana Odlukom o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koj djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) („Službeni glasnik BiH“ broj: 18/06“;
- da s tim u svezi, neutemeljeni su navodi Podnositelja zahtjeva da su ACG-a i BH Telecom zaključili horizontalni sporazum o podugovaranju (točka 3.1 Zahtjeva), jer nije točno da su ugovorne strane međusobni konkurenti. Potpuno je paušalna i tvrdnja, koja se odnosi na iste komentatore utakmica produciranih od strane Arena Sport i BH Telecom, a kojom tvrdnjom se

pokušava insinuirati navodna zajednička proizvodnja. Naime, kao što je vidljivo iz odredbi Ugovora, Arena Sport je postavila uvjete pod kojima se ustupaju prava na prijenos a koji se odnose na visoku razinu detaljno razrađenih tehničkih resursnih i grafičkih standarda produkcije. Razlog navedenom je između ostalog i činjenica da je ACG zadržala pravo na korištenje materijala svih utakmica koje realizira BH Telecom (članak 4. Ugovora), iz kojeg razloga je i odabir izvođača produkcije morao proći kontrolu ispunjenosti od strane ACG-a (tzv. endorsement). Odabir izvođača za usluge produkcije izvršen je sukladno sa internim Pravilnikom o nabavama BH Telecom-a, u koju je svrhu BH Telecom objavio Javni poziv na svojoj službenoj web stranici (dokaz: Javni poziv za pretkvatifikaciju za dostavljanje ponuda vršenja usluga produkcije i prijenosa utakmica m:tel Premijer Lige BiH u Kantonu i van Kantona Sarajevo za potrebe multimedijalnih servisa BH Telecoma d.d. Sarajevo);

- da pored toga, poziv za dostavu ponuda je i e-mailom upućen svim potencijalnim ponuđačima na tržištu, te je na temelju okončanog postupka nabava između ponuđača koji su se javili na endorsement tj. oni koji su tehnički mogli zadovoljiti sve propisane produkcijske standarde javnog poziva, izabran ponuđač Advans d.o.o. Iz navedenog je vidljivo da je BH Telecom nabavu usluga produkcije izvršio samostalno, vlastitim sredstvima, prema standardima koje je propisao vlasnik prava, te da ni na koji način nije imao dogovor sa ACG-a u smislu zajedničke proizvodnje /produciranja prijenosa utakmica;
- da je BH Telecom smatra da ugovor koji je zaključen između BH Telecom-a i ACG-a nije prouzrokovao negativne učinke za korisnike Podnositelja zahtjeva, iz razloga što predmet sporazuma ne predstavlja nezamjenjivi sadržaj niti po opsegu (33 % ukupnog sadržaja m:tel Premijer lige) niti po atraktivnosti sa aspekta korisnika (pravo odabira 3. i 4. utakmice). Osim toga, u razdoblju zaključenja predmetnog ugovora korisnici Telemacha su sve utakmice mogli pratiti putem TV kanala Arena Sport BiH i Pay per view servisa BH, dakle, korisnici Telemacha nisu ni na koji način mogli osjetiti posljedice zaključanja ugovora između BH Telecom-a i ACG-a. Na osnovu prethodno navedenog smatramo da predmetni ugovor nije prouzrokovao značajnu prednost BH Telecom-a u odnosu na Podnositelja zahtjeva te isto potvrđujemo sa dva važna argumenta: 1. Arena Sport je u svom programu emitirala utakmice koje su ekvivalent utakmicama za koje je BH Telecom otkupio ekskluzivna prava. Arena Sport je pored činjenice što je prenosila veći broj utakmica m:tel Premijer lige u odnosu na BH Telecom (BH Telecom je stekao prava na dvije od šest utakmica po kolu), također prenosila utakmice svih timova sudionika, te je ekskluzivno prenosila i najatraktivniju utakmicu, a to je derbi utakmica FK Sarajevo — FK Željezničar, i to dana 28.09.2020 godine na TV kanalu Arena Sport BiH, što je suprotno netočnim navodima Podnositelja zahtjeva iz točke 3.2 da je utakmica Sarajevo — Željezničar bila dostupna isključivo putem Moja TV Sport. Navedene činjenice opovrgavaju i konstrukciju Podnositelja zahtjeva (točka 3.10 Zahtjeva) da su protivne strane nakon prestanka distribucije Arena Sport kanala od strane Podnositelja zahtjeva promijenile programsku šemu na primjeru derbija Sarajevo - Željezničar. Dakle, BH Telecom nema ekskluzivnost u prijenosu utakmica između pojedinih timova, već pravo odabira 3. i 4. utakmice, nakon što Arena izvrši prvi odabir;
- da stopa rasta/prirasta broja korisnika BH Telecom-a nakon početka primjene ugovora sa ACG-om nije povećana što znači da navedeni sporazum ni na koji način nije BH Telecom doveo u tržišnu prednost u odnosu na Podnositelja zahtjeva. Na temelju podataka iz tablice ispod možemo potvrditi da je stopa rasta u periodu realizacije predmetnog ugovora (od rujna 2020 godine) generalno niža od stope rasta koju je BH Telecom bilježio u istom razdoblju 2019. godine;
- da indikativan je isključivi interes Podnositelja zahtjeva za derbi utakmice FK Željezničar — FK Sarajevo, pa tako iste pominje u tačkama 2.1.5, 3.2. i 3.10. svog Zahtjeva za pokretanje postupka. Isto upućuje da je pravi motiv Podnositelja zahtjeva otvaranje emitiranja utakmica između dva navedena tima (kao najgledanijih utakmica na području gdje Podnositelja zahtjeva ima najveću koncentraciju na način kako je to Podnositelja zahtjeva neuspješno pokušao sa slučajem prijenosa nogometnih utakmica Turska-Hrvatska i Hrvatska-Turska iz 2011. godine);
- da s tim u svezi, BH Telecom nalazi nužnim da ukaže na naivnost i paušalnost tvrdnje Podnositelja zahtjeva, iznesenu u točki 3.8. njegovog Zahtjeva koja glasi: „Npr. Korisnik-penzioner bilo kojeg operatera osim BH Telecom-a koji ima samo uslugu distribucije medijskih

sadržaja, a ne i pristup internetu, ne može nikako i nigdje pratiti utakmice m:tel Premijer lige BiH koje se emitiraju putem Moja TV Sport kanala. Prilikom iznošenja prednje tvrdnje, na kojoj Podnositelj temelji hipotezu o uskraćenosti korisnika samog Podnositelja zahtjeva i drugih distributera da prate pojedine od utakmica koje se prenose izravno na Moja TV Sport, Podnositelj zahtjeva propušta navesti bilo kakav dokaz, npr. broj vlastitih korisnika koji imaju samo uslugu distribucije medijskih sadržaja, a ne i uslugu pristupa internetu kod samog Podnositelja zahtjeva ili nekog trećeg operatera. Upitno je da li takvi uopće postoje u bazi Podnositelja zahtjeva, pa sve i de postoje, pretpostavlja se da su incidentni slučajevi, iako se navedeno označava kao primjer mjerodavan za značajno narušavanje tržišta;

- da konačno, sve osobe koje imaju interes da gledaju predmetne utakmice koje se emitiraju na platformi Moja TV, imaju priliku gledati reprize tih utakmica na Arena Sport kanalima, jer je člankom 2. stavak 3. Ugovora o nabavci ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hercegovine od 04.12.2020. godine, predviđeno da Arena zadržava prava emitiranja utakmica, koje živom prijenosu emitiraju BH Telecom i to 48 h nakon živog prijenosa, te da se to pravo odnosi na sve platforme i kanale na kojima je Arena dostupna. Dakle, dostupnost utakmica prenesenih na platformi Moja TV uživo je mnogo šira nego što nastoji prikazati Podnositelj zahtjeva, te ovisno od programske šeme Arena Sport kanala, reprize istih usluga mogu gledati svi oni kojima je dostupan Arena Sport kanal. Prema tome, Arena Sport je u svom programu emitirala utakmice koje su ekvivalent utakmicama za koje je BH Telecom otkupio ekskluzivna TV prava prijenosa uživo;
- da Podnositelj zahtjeva iznosi također u najmanju ruku paušalnu, tendencioznu i neozbiljnu tezu u stavku 3.4 svog Zahtjeva koja glasi: „U konkretnoj situaciji, legitimno se može postaviti pitanje neovisnosti komercijalnog nastupa BH Telecom-a i intenziteta međusobne konkurencije sa Telekom Srbija u situaciji kada mu Telecom Srbija omogućava ključni input za poslovanje". Podnositeljem zahtjeva polazi od teze da su utakmice m:tel Premijer lige BiH, koje se uživo emitiraju na Moja TV platformi, ključni input za poslovanje BH Telecom-a. Takva teza je neodrživa jer, kao što je gore navedeno člankom 1 . Ugovora o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hercegovine od 04.12.2020 godine, predviđeno da će BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prenos. Dakle radi se o prijenosu samo prava na emitiranje (u živom prijenosu) manjeg dijela utakmica m:tel Premijer lige, koje same po sebi ne mogu biti ključni input za poslovanje BH Telecom-a na tržištu distribucije TV kanala, jer je veći dio utakmica istog takmičenja dostupan svim gledateljima u BiH koji imaju u programskoj ponudi svojih operatera i Arena Sport kanal. Iz toga razloga, niti jedna tvrdnja Podnositelja zahtjeva koja se odnosi na djelovanje na štetu potrošača, ograničavanje tržišta u svezi sa „must have' sadržajem, nije točna i utemeljena;
- da Podnositelj zahtjeva čak navodi da postoji utemeljena sumnja da je došlo do značajnog sprječavanja, ograničavanja i narušavanja tržišne konkurencije, a ne nudi niti jedan dokaz ili pokazatelj da je došlo i do najmanjeg poremećaja na tržištu;
- da dakle sve prethodno navedeno potvrđuje da BH Telecom potpisivanjem ugovora sa ACG-om nije stekao bilo kakvu konkurentsku prednost u odnosu na Podnositelja zahtjeva. Drugim riječima, osim pukih navoda, Podnositelj zahtjeva nije ponudio niti jedan dokaz koji upućuje na to da je baš sporazum između ACG-a i BH Telecom-a ugrozio njegovu poziciju na tržištu, a što se protivnim stranama stavlja na teret;
- da Podnositelj zahtjeva i sam u Zahtjevu za pokretanje postupka priznaje da od 01.01.2021. godine ne distribuira kanale Arene Sport. U konkretnom slučaju radi se o samostalnoj poslovnoj odluci Podnositelja zahtjeva, koja je u svakom slučaju imala određene posljedice po njegovu poslovanje;
- da je bitno istaći i da su korisnici usluge Telemach-a timove sudionika takmičenja mogli pratiti i putem TV kanala Arena Sport. U nastavku izdvajaju samo neke od atraktivnih utakmica koje su, nakon početka primjene Ugovora između BH Telecom-a i ACG-a, ekskluzivno emitirane na TV kanalu Arena Sport: utakmica FK Sarajevo — FK Željezničar emitirana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine (gradski derbi), utakmica FK Željezničar — HŠK Zrinjski emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 28.10.2020 godine, utakmica HŠK Zrinjski —

NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine, utakmica FK Borac Banja Luka - FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.10.2020. godine, utakmica FK Sarajevo — NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 17.10.2020. godine, utakmica HŠK Zrinjski — FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 31.10.2020. godine (gradski derbi), utakmica FK Borac Banja Luka - FK Željezničar emitirana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 09.11.2020. godine;

- da sve prethodno navedeno ide u prilog argumentaciji da su korisnici Telemach-a u razdoblju zaključenja „spornog“ ugovora imali mogućnost gledanja atraktivnih utakmica m:tel Premijer lige u okviru TV paketa, a dalje je BH Telecom istim pretplatnicima osigurao mogućnost gledanja preostale dvije utakmice putem pay per view servisa pri čemu istu praksu ne primjenjuju povezana društva Podnositelja zahtjeva a tako korisnicima BH Telecom nije omogućeno praćenje utakmica reprezentacije Bosne i Hercegovine kroz Pay per-view servis, a sve u cilju prisile BH Telecom-a da usljed pritiska korisnika u svoju ponudu uvrsti dodatni kanal Nova BH na koju je nakon zaključivanja ugovora između BH Telecom-a i Sport kluba izvršeno prebacivanje prava na emitiranje sadržaja;
- da dakle, nema sumnje da je korisnik Telemach-a u periodu od zaključenja sporazuma između Arene i BH Telecom-a imao mogućnost gledanja svih utakmica m:tel Premijer lige, bez potrebe mijenjanja pružatelja TV usluge. Kada je u pitanju trenutak od kada je Podnositelj zahtjeva donio odluku da iz svoje ponude isključi Arena Sport pakete i dalje je u odnosu na sadržaj koji je obezbijeđen sporazumom, za korisnike Telemach-a sve ostalo nepromijenjeno, jer im je isti sadržaj sve vrijeme dostupan kroz povoljnu uslugu BH Telecom-a pay per view, što znači da BH Telecom nije zatvorio ili ograničio dostupnost tog sadržaja za korisnike Podnositelja zahtjeva. Dakle, jasno je da nema temelja za tvrdnju da su ACG i BH Telecom podijelili tržište, kako to paušalno argumentuje Podnositelj zahtjeva;
- da je nesporno i za samog podnositelja zahtjeva (točka 1.2.9. Zahtjeva) da je BH Telecom dostavio ponudu na Javni poziv Nogometnog saveza BiH od 12.06.2020. godine, kao jedan od ukupno tri ponuđača uz Telekom Srpske i United Media, te da je pokušao samostalno pribaviti pravo prijenosa/emitiranja i eksploatacije sadržaja utakmica Premijer lige BiH. Po predmetnom javnom pozivu najpovoljnija ponuda je bila ponuda Telekomunikacija Srpske. Nesporno je za Podnositelja zahtjeva, također, da je prethodnih osam godina generalni sponzor Premijer lige BiH bio BH Telecom. Dakle, procedura javnog poziva koju za odabir generalnog sponzora vrši Nogometni savez Bosne i Hercegovine, sama po sebi podrazumijeva da više gospodarskih subjekata može dostaviti svoje ponude i da te onaj čija je ponuda najpovoljnija biti odabrana;
- da je ovom prilikom bitno istaći i da je ne tako davno, u razdoblju kada je utakmice Premijer lige realizirao BHRT, javnost imala mogućnost gledanja samo jedne ili dvije utakmice Premijer lige u nogometu. Ulaskom BH Telecom-a u ovaj segment (sponzorski ugovor sa Nogometnim savezom Bosne i Hercegovine) broj utakmica za koje se realizuje TV prijenos značajno je povećan te su gledatelji imali priliku pratiti pet od šest utakmica po takmičarskom kolu i to na način da je BH Telecom putem servisa MojaTV Sport realizirao dva TV prijenosa te daljim sublicenciranjem TV prava, BHRT realizirao jedan TV prijenos i Arena Sport dva TV prijenosa po takmičarskom kolu;
- da sve navedene utakmice su bile dostupne potencijalnim gledateljima u Bosni i Hercegovini a na primjeru MojaTV Sport servisa i gledateljima van Bosne i Hercegovine. U tom razdoblju Podnositelj zahtjeva nije podnosio zahtjeve sa ciljem utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja ili zabranjenih sporazuma sa ciljem podjele tržišta, iako je situacija oko prava prijenosa/emitiranja utakmica Premijer tige BiH bila identična. Vjerovatno je to posljedica činjenice da je i sam Podnositelj zahtjeva imao u svojoj ponudi kanala i Arena Sport kanal. Sada nakon što je Podnositelj zahtjeva donio poslovnu odluku da ne reemitira signal Arena Sport kanala, posljedice svoje poslovne odluke nastoji prikazati kao rezultat navodnog poremećaja tržišta. Konačno, čudi činjenica da Telemach u ovom postupku osporava radnje koje je i sam, odnosno njegovo povezano društvo Sport Klub, preuzimalo prilikom prenosa ekskluzivnog sportskog sadržaja sa TV kanala Sport Klub na TV kanal Nova Sport. Paralelno s ovim aktivnostima United Media je izvršila prijenos prava na distribuciju utakmica nogometne reprezentacije Bosne i Hercegovine u okviru utakmica kvalifikacija za UEFA Euro 2020 i takmičenja Liga nacija na TV kanal Nova BH. Pri tome je ključna razlika u tome što su u tom

slučaju u pitanju bile utakmice koje su ocijenjene kao visoko diferencirane u svim odlukama, dok se Premijer liga BiH nigdje nije spominjala;

- da koliko je Zahtjev tendenciozno ilustruje slijedeći potpuno neosnovani navod u točki 3.9: „Pored toga, zaključivanje zabranjenog sporazuma je ograničio tržište na štetu potrošača i na osnovu činjenice da je BH Telecom jedini operater u BiH koji u osnovnom paketu svojim korisnicima može ponuditi oba kanala na kojima se emitiraju utakmice Mtel Premijer lige: Arena Sport i Moja TV Sport“
- da iz navedenog nije jasno, prema kojim metodama logičkog zaključivanja je Podnositelj zahtjeva izveo zaključak, da je činjenica što je sam odlučio vlastite korisnike uskratiti za sadržaj koji se nudi na kanalu Arena Sport dovela do ograničavanja tržišta na štetu potrošača od strane BH Telecom-a. BH Telecom nije imao utjecaj na to što trenutno jedini u ponudi ima sve atraktivne sportske sadržaje, već su na to utjecali ostali operateri na tržištu, koji su na temelju svojih poslovnih procjena donijeli odluke o tome koje kanale će uvrstiti u ponudu svojih korisničkih paketa;
- da dakle činjenica da je trenutno većina utakmica Premier lige korisnicima Podnositelja zahtjeva nedostupna je posljedica njegove vlastite poslovne odluke da ne produži ugovor o distribuciji kanala Arena Sport a ne sporazuma zaključenog između BH Telecom-a i Arena iz čega proizilazi da Podnositelj zahtjeva pokušava posljedice vlastitih poslovnih odluka predstaviti kao ograničenje i podjelu tržišta na teret Protivnih strana;
- da pod točkom 1.3.2. Podnositelj zahtjeva tereti BH Telecom da je sa ACG zaključio zabranjeni sporazum iz članka 4. Zakona o konkurenciji stavak (1), točke b) i c). Međutim, vrlo je teško razlučiti koje točno povrede Podnositelj zahtjeva smatra da su učinjene, budući da tekst "podjela tržišta i primjena različitih uvjeta za identične transakcije sa drugim gospodarskim subjektima" ne korespondira sa točkama b) i c) u članku 4. stavak (1), na koje se Podnositelj zahtjeva pozvao, a koje utvrđuju "b) ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvitka ili ulaganja; c) podjelu tržišta ili izvora opskrbe;
- da dodatno, na strani 3. podneska od 05.04.2021 godine, Podnositelj zahtjeva proširuje svoj Zahtjev i na članak 4. stavak (1), točka e) koja se odnosi na „e) zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uvjetuje da prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi s predmetom sporazuma". Iz Ugovora je vidljivo da isti ne sadrži takve uslove, pa je navedena tvrdnja takođe potpuno neutemeljena i proizvoljna;
- da međutim, BH Telecom niti ne smatra relevantnim koju od posebnih vidova povreda utvrđenih u članku 4. Podnositelj zahtjeva označava kao osnov podnošenja Zahtjeva, ako se ima u vidu da Podnosilac zahtjeva nije ponudio niti naznaku, a kamoli dokaz o tome da su ispunjeni opći uvjetima iz članka 4. stavak (1) Zakona da bi se neki sporazum smatrao zabranjenim. Drugim riječima, da bi sporazum između ACG-a i BH Telecom-a bio zabranjen, pod uvjetom da su ugovorne strane uopšte u horizontalnom odnosu sudionika na tržištu, najprije je potrebno kumulativno dokazati da je isti za cilj i posljedicu imao sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na neku od formi tog narušavanja. Suprotno tome, osim netočnih i tendencioznih tvrdnji koje su imale za cilj da sporazum između ACG-a i BH Telecom-a predstave kao grubo kršenje zakona, Podnositelj zahtjeva nije učinio očiglednim niti cilj niti posljedicu koja je za njega na tržištu nastala kao izravna posljedica djelovanja Protivnih strana, a ne njegovih vlastitih poslovnih odluka.
- da na temelju svega naprijed navedenog, kako je jasno da BH Telecom nije pasivno legitimiran u ovom postupku, iz razloga što nije sudionik na mjerodavnom tržištu, te kako je jasno da se u konkretnom ugovornom odnosu između BH Telecom-a i ACG-a ne radi o horizontalnom sporazumu između konkurenata niti se radi o nabavi ključnih inputa, kao i da u odnosu na Podnositelja zahtjeva taj sporazum nije imao za cilj i posljedicu sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije, koja je za njega na tržištu nastala kao izravna posljedica djelovanja Protivnih strana, a ne vlastitih poslovnih odluka Podnositelja zahtjeva, to BH Telecom predlaže da Konkurencijsko vijeće, nakon ocjene svih iznesenih okolnosti i dokaza, donese Rješenje kojim, u odnosu na prijavljeni BH Telecom d.d. Sarajevo, odbija Zahtjev Telemach-a o pokretanju postupka, a radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma sukladno članku 4. stavak 1. točke b) i c) Zakona o konkurenciji.

Navedeni odgovori Protivnih strana – ACG-a, Mtel-ai BH Telecom-a dostavljeni su gospodarskom subjektu Telemach aktom broj: UP-06-26-3-011-29/21 od 22.07.2021. godine na upoznavanje i eventualno očitovanje, na koje gospodarski subjekt Telemach nije se očitovao.

5. Zahtjev za izuzeće postupajućeg odgovornog člana Konkurencijskog vijeća

Zahtjev za izuzeće postupajućeg odgovornog člana Konkurencijskog vijeća u predmetnom postupku Konkurencijsko vijeće je od strane gospodarskog subjekta Telemach zaprimilo dana 01.07.2021. godine podneskom pod brojem: UP-06-26-3-011-23/21.

Zaključak broj: UP-06-26-3-011-26/21 kojim je odbijen Zahtjev gospodarskog subjekta Telemach za izuzeće odgovornog člana Konkurencijskog vijeća u predmetnom postupku kao neutemeljen donesen je na 90. (devedesetj) sjednici dana 14.07.2021. godine te istog dana dostavljen gospodarskom subjektu Telemach u prilogu akta broj: UP-06-26-3-011-27/21.

6. Produljenje roka za donošenje konačnog rješenja

S obzirom na okolnosti u predmetnom postupku zbog proglašene pandemije virusa COVID-19 koji je utjecao na rad Konkurencijskog vijeća, opsežnost konkretnog predmetnog postupka kao i činjenice da je za utvrđivanje stanja i ocjenu dokaza potrebno izvršiti dodatne analize, Konkurencijsko vijeće je procijenilo da neće biti u mogućnosti donijeti konačno rješenje u roku od 4 mjeseca odnosno 6 mjeseca od dana donošenja Zaključka o pokretanju postupka, kako je propisano člankom 41. stavak (1) pod a) i c) Zakona.

Konkurencijsko vijeće je stoga ocijenilo da je rok za donošenje konačnog rješenja po Zaključku o pokretanju postupka koji se odnosi na utvrđivanja kršenja odredbi članka 4. stavak 1. točka b), c) i e) i članka 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona potrebno produljiti za dodatna 3 (tri) mjeseca u smislu članka 41. stavak (2) Zakona.

Konkurencijsko vijeće je na 91. (devedesetprvoj) sjednici održanoj dana 31.08.2021. godine, donijelo Zaključak o produljenju roka za donošenje rješenja broj: UP-06-26-3-011-37/21, koji je dostavljen dana 13.09.2021. godine Podnositelju zahtjeva aktom broj: UP-06-26-3-011-38/21, aktom broj: UP-06-26-3-011-39/21 odvjetničkom društvu Marić (zastupnici gospodarskih subjekata Mtel i ACG-a) i aktom broj: UP-06-26-3-011-40/21.

7. Zahtjevi za uvid u spis

Gospodarski subjekt ACG putem odvjetničkog društva Marić & Co je ovom organu u više navrata upućivao zahtjeve za uvid u spis i to aktima broj: UP-06-26-3-011-28/21 od 15.07.2021. godine, UP-06-26-3-011-32/21 od 26.07.2021. godine, UP-06-26-3-011-41/21 od 30.09.2021. godine, UP-06-26-3-011-45/21 od 12.10.2021. godine i UP-06-26-3-011-59/21 od 11.11.2021. godine.

Konkurencijsko vijeće je navedene zahtjeve razmotrilo i odobrilo iste aktima: UP-06-26-3-011-30/21 od 22.07.2021. godine i UP-06-26-3-011-33/21 od 26.07.2021. godine (promjena datuma) - UP-06-26-3-011-35/21 od 24.08.2021. godine - uvid u spis izvršen dana 26.08.2021. godine – akt broj UP-06-26-3-011-36/21, UP-06-26-3-011-43/21 od 05.10.2021. godine, UP-06-26-3-011-46/21 od 13.10.2021. godine - uvid u spis izvršen dana 18.10.2020. godine – akt broj: UP-06-26-3-011-47/21 , UP-06-26-3-011-60/21 od 17.11.2021. godine – nije pristupljeno.

Također, na usmenoj raspravi održanoj 19.10.2021. godine punomoćnik gospodarskog subjekta Telemach je izvršio uvid u predmetni spis.

8. Mjerodavno tržište

Mjerodavno tržište, u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište proizvoda obuhvaća sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne značajke, kvalitetu, namjenu, cijenu ili način uporabe.

Prema odredbi članka 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno zemljopisno tržište obuhvaća cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem gospodarski subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini mjerodavne usluge pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

Prilikom definiranja mjerodavnog tržišta u predmetnom postupku Konkurencijsko vijeće je uzelo u obzir sve specifičnosti posmatranog tržišta, te složenost tržišta u smislu njegove vertikalne povezanosti u lancu distribucije medijskog sadržaja posmatranom „odozgo prema dole“

Konkurencijsko vijeće je prije svega utvrdilo kako ACG ima ekskluzivno pravo na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH za razdoblje koji obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prijenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja.

Konkurencijsko vijeće je prilikom određivanja mjerodavnog tržišta uzelo u obzir sam predmet postupka koji je pokrenut zbog zaključenja Ugovora o nabavi/prodaji ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu koji je zaključen između ACG-a i BH Telecom-a.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odredilo da mjerodavno tržište proizvoda i/ili usluga u konkretnom slučaju predstavlja tržište prodaje ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu.

Mjerodavno zemljopisno tržište obuhvata cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem gospodarski subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini mjerodavnog proizvoda pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

U konkretnom slučaju mjerodavno zemljopisno tržište je Bosna i Hercegovina, jer stranke u postupku djeluju ili imaju mogućnost da djeluju na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenoga, mjerodavno tržište predmetnog postupka je tržište prodaje ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu u Bosni i Hercegovini.

9. Usmena rasprava i daljnji tijek postupka

U daljnjem tijeku postupka, budući da se radi o postupku sa strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je zakazalo usmenu raspravu, sukladno članku 39. Zakona, za dan 19.10. 2021. godine (pozivi dostavljeni Podnosiocu zahtjeva aktom broj: UP-06-26-3-011-42/21, Mtel-u i ACG-u aktom broj: UP-06-26-3-011-43/21 i BH Telecom aktom broj: UP-06-26-3-011-44/21 dana 05.10.2021. godine).

Usmena rasprava održana je u prostorijama Konkurencijskog vijeća o čemu je sačinjen Zapisnik broj: UP-06-26-3-011-48/21.

Na usmenoj raspravi Podnositelj zahtjeva i Protivne strana u postupku su ostali pri dosadašnjim iskazima, kao i dali dodatna pojašnjenja, odgovorili na postavljena pitanja, te raspravljali o predmetu postupka, a na temelju dokaza koji su dostavljeni u postupku.

Na usmenoj raspravi stranke u postupku su se obvezale dostaviti dodatne odgovore na postavljena pitanja, što je evidentirano zapisnikom.

Tako je gospodarski subjekat Telemach dana 26.10.2021. godine podneskom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-50/21 dostavio odgovor u svezi pitanja koje je postavljeno na usmenoj raspravi a odnosi se na činjenicu da li su izgubili pravo na emitiranje Arene (Sport) u vrijeme kada je Arena (Sport) dobila pravo na prijenos Premijer lige i da li su u to vrijeme imali pritužbe na prijenos tog sadržaja, te koliko su mjeseci emitirali navedene sadržaje.

U svezi s tim, ističu da su na usmenoj raspravi istakli kako su pravo na emitiranje TV kanala Arena Sport izgubili nekoliko mjeseci nakon što je ACG stekao prava na prijenos Premijer Lige BiH. Nadalje preciziraju da je informacija o zaključenom ugovoru Mtel-a i Fudbalskog saveza BiH objavljena 24.7.2020. godine, te da nakon te informacije prve utakmice Premijer Lige BiH prema zaključenom ugovoru emitirane su na TV kanalima Arena Sport od 01.08.2020. godine. Na temelju ugovorne suradnje između ACG i Telemach, TV kanali su u mreži Telemach-a bili dostupni sve do 31.12.2020. godine, odnosno kanali Arena Sport sa utakmicama Premijer lige BiH na osnovu zaključenog ugovora između Mtel-a i NSBiH distribuisani su putem Podnositelja zahtjeva u razdoblju od kolovoza do kraja prosinca 2020. godine. U navedenom razdoblju nisu imali pritužbe na emitiranje utakmica Premijer lige BiH, jer u prvih 7. kola u sezoni 2020/2021 nije bilo problema u emitiranju ovih sadržaja na kanalima ACG-a. Kako su i istakli u Zahtjevu, postupanje protivno Zakonu i pravilima konkurencije nastupa tek od 8. kola u sezoni 2020/2021, kada ACG vrši djelimični prijenos prava emitiranja na BH Telecom putem zabranjenog sporazuma koji je predmet ovog postupka. Nakon što je izvršen takav djelimičan prijenos prava emitiranja, a potom uslijed uskraćivanja OTT prava iz ponude prema Telemach-u, od 01.01. 2021. godine i potpuno onemogućena distribucija TV kanala Arena Sport od strane Podnositelja zahtjeva, te je pristupio pokretanju postupka pred Vijećem. Dalje navode, da nije bilo vremena za prepisku u svezi sa navedenim događajima, jer su protivne strane u vrlo kratkom vremenu provele predmetne aktivnosti, ne ostavljajući Podnositelju zahtjeva nikakvo vrijeme da na iste reaguje na bilo koji drugi način osim pokretanja postupka pred Vijećem (dokaz: raspored utakmica 1. kola Premijer lige BiH 2020/21 uz podatke o emiteru).

U preostalom dijelu odgovora gospodarski subjekat Telemach je dao i izjašnjenje na odgovore Protivnih strana po Zahtjevu i Zaključku o pokretanju postupka.

Gospodarski subjekat ACG je dana 27.10.2021. godine podneskom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-51/21 dostavio odgovor u svezi pitanja koje je postavljeno na usmenoj raspravi a odnosi se na informaciju o ugovoru kojim su ustupljena prava na emitiranje Highlights sa utakmica Mtel Premijer lige. U svezi s tim, dostavili su informaciju da su 15.09.2020. godine zaključili Ugovor o dostavljanju sadržaja i to Highlights-a i drugih materijala Mtel Premijer lige, kojim je ACG ustupio gospodarskom subjektu Nova BH neeksluzivna prava na emitiranje istaknutih trenutaka sa utakmica i drugih materijala Mtel Premijer lige za sezonu 2020/21, te su za sezonu 2021/2021 zaključili isti takav ugovor 16.08.2021. godine. Također su naveli da suprotno tvrdnjama Telemach-a, nemaju zakonsku obvezu da ustupe pravo na emitiranje Highlights-a, već da se navedeno pravo ustupa na komercijalnoj osnovi.

Nadalje, navode u poslovnoj praksi, prilikom prijenosa prava na licencirani sadržaj, emiteri koji su zainteresirani za otkup prava na emitiranje se prvi obraćaju imatelju prava (prilog navedenoj tvrdnji dostavljena je prepiska koja je prethodila zaključenju navedenih ugovora sa BHTV koja predstavlja potvrdu da su emiteri ti koji iniciraju pregovore).

ACG u dostavljenom podnesku ističe da je Mtel prenio na ACG eksluzivno pravo na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH za razdoblje koje obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u eksluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja. Stoga obveza davanja suglasnosti na dalje ustupanje licenciranog sadržaja nije predviđena, te ACG samostalno, kao nositelj eksluzivne

licence za emitiranje i ustupanje prava na emitiranje licenciranih sadržaja, ustupa pravo na emitiranje pojedinih utakmica Mtel Premijer lige zainteresiranim emiterima. U konačnici navode, da je sporazum o djelimičnom ustupanju prava na emitiranje pojedinih utakmica je spriječeno da prava na prijenos pojedinih utakmica ostanu neiskorišćena.

Gospodarski subjekt Mtel je podneskom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-52/21 od 28.10.2021. godine dostavio odgovor u svezi informacije koje je na usmenoj raspravi zatražena a odnosila se na činjenicu da li je ACG zatražila od Mtel-a tražila odobrenje da dio prava ustupi BH Telecom-u.

U svezi navedenog, ACG navodi da nije tražio odobrenje Mtel-a da ustupi dio prava na BH Telecom, niti je imala obvezu da navedeno odobrenje traži, te da prava i obveze ACG-a i Mtel-a regulirane se međusobnim ugovorom, kojim je između ostalog, predviđeno pravo ACG-a na ustupanje prava emitiranja drugim emiterima, bez obveze traženja bilo kakvog odobrenja traženja bilo kakvog odobrenja ili suglasnosti. Smatraju da svojim postupanjem nisu na bilo koji način prekoračili ugovorna prava i obveze, te je njeno djelovanje u okvirima zaključenog ugovora, kao i djelovanje Mtel-a, koji nije bio dužan da vrši kontrolu eventualnog prijenosa prava na druge emitere, niti je imao prava da intervenira u slučaju takvog prijenosa.

Gospodarski subjekt BH Telecom je podneskom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-53/21 od 05.11.2021. godine dostavio odgovor u svezi činjenica koje su zatražena na usmenoj raspravi (a precizirane aktom Konkurencijskog vijeća broj: UP-06-26-3-011-49/21 od 25.10.2021. godine) a odnosi se na broj korisnika za nogometne sadržaje koji su predmet sporazuma sa ACG-om putem Pay per View servisa, kao i podatak da li je BH Telecom kada je bio nositelj ekskluzivnih prava za prijenos utakmica Premijer Lige BiH ista prava prenosio drugima i pod kojim uvjetima.

BH Telecom je u svom odgovoru naveo da putem Pay per View usluge svim zainteresiranim građanima koji ne moraju biti korisnici BH Telecom usluga, omogućio online praćenje odabranog viedo sadržaja u realnom vremenu (utakmice, koncerti i sl.) te da se plaćanje navedenog servisa **vršilo** jednokratno za svaki pojedinačni video sadržaj u ovisnosti o kojem događaju je riječ, a kada su u pitanju utakmice Mtel Premijer lige, građani su imali 2 opcije za korištenje usluge i to: 1) Kategorija 1 : praćenje događaja (utakmice) u realnom vremenu, pri čemu je sadržaj dostupan pola sata prije početka utakmice i traje 180 minuta (3 sata) po cijeni od 1,99 KM po događaju (utakmici) i 2) Kategorija 2 : praćenje događaja (utakmice) u realnom vremenu uz mogućnost naknadnog gledanja, pri čemu je sadržaj dostupan pola sata prije početka događaja (utakmice) i traje 24 sata od početka događaja (utakmice) uz mogućnost neograničenog broja ponovnih pregleda kupljenih sadržaja u naredna 24 sata, kao i uz dodatni bonus 5 dana korištenja Moja web tv usluge po cijeni od 3,99 KM po događaju (utakmici).

Nadalje navode da je značajna karakteristika da navedeni servis omogućuje korisnicima koji inače nisu korisnici IPTV usluge (Moja TV) niti bilo koje druge usluge BH Telecom-a, da gledaju sadržaje prikazivane na Moja TV samo na temelju zahtjeva i plaćene cijene. Dakle utakmice Mtel Premijer Lige BiH, prikazivane putem servisa BH Telecom-a pod nazivom Moja tv Sport, nisu bile zatvorene za građane koji nisu korisnici usluga BH Telecom-a, te su takve osobe mogle nastaviti koristiti usluge svog dotadašnjeg kablenskog operatera, a predmetne utakmice gledati putem Pay per View servisa.

Od bitnog navode i da u razdoblju kada su oni bili nositelji ekskluzivnih prava na prijenos utakmica Premijer Lige BiH, da su u svakom takmičarskom kolu jednu utakmicu ustupali besplatno BHT-u, pri čemu se vodilo računa da u jednoj takmičarskoj sezoni na BHT-u budu prikazani svi klubovi sudionici takmičenja.

Također navode da je BH Telecom raspisivao javni poziv s ciljem prodaje prava prijenosa drugim zainteresiranim emiterima, te da su uz naknadu ustupljena TV emiterima Nova BH i TV1/O Kanal, internet portalima SportCentar, SportSport, kao i gospodarskom subjektu HD WIN d.o.o. Beograd.

Navedene podneske Konkurencijsko vijeće je prosljedilo Podnositelju zahtjeva aktom broj: UP-06-26-3-011-56/21 od 15.11.2021. godine, te je gospodarski subjekt Telemach aktom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-61/21 od 24.11.2021. godine izjasnio se ostaje u potpunosti kod svog Zahtjeva kao i da Ugovor koji Nova BH ima sa ACG-om u vezi highlights-a (isječaka) sa nogometnih utakmica su za potpuno različite proizvode.

Gospodarski subjekt BH Telecom podneskom zaprimljenim dana 29.11.2021. godine pod brojem: UP-06-26-3-011-62/21 dostavio je očitovanje na zahtjev Konkurencijskog vijeća u svezi konstatacije gospodarskog subjekta Telemach u odgovoru zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-50/21 od 26.10.2021. godine da postoji mogućnost da je BH Telecom prije zaključenja ugovora (prosinac 2020) prenosio nekoliko kola bez ugovora i besplatno. U navedenom odgovoru dostavljeni su dokazi da su za ustupljene medijske sadržaje dostavljene fakture BH Telecomu za mjesec rujan, listopad, studeni, prosinac 2020. godine i da su iste plaćene. Nadalje navode da prije Zaključenja Ugovora broj: 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine je prethodila određena procedura pregovaranja koja je uključivala obraćanje i ponudu BH Telecom-a ACG-u, odobrenje sredstava za nabavu, pregovarački postupak i dr., da je postupak pregovaranja trajao nekoliko mjeseci, te da je uobičajeno da u procesu nabave roba i usluga BH Telecom-a sasvim uobičajeno da postupak nabave traje jednako dugo koliko i predmetni postupak. (kao dokaz navedenom dostavljena je Ponuda BH Telecom-a od 13.08.2020. godine, Izjava ACG-a o ekskluzivnosti od 07.09.2020. godine, Odluka o odobrenju sredstava od 11.09.2020. godine, Obrazloženje o odabiru pregovaračkog postupka i prijedlog potencijalnog ponuđača od 14.09.2020. godine i Poziv za dostavljanje ponude putem pregovaračkog postupka od 17.09.2020. godine).

Gospodarski subjekt ACG-a podneskom zaprimljenim dana 29.11.2021. godine pod brojem: UP-06-26-3-011-63/21 dostavio je očitovanje na zahtjev Konkurencijskog vijeća (na iste činjenice kao i BH Telecom), te naveo bez obzira što je Ugovor između ACG-a i BH Telecom-a zaključen 04.12.2020. godine, u kojem je navedeno između ostalog da su se ugovorne suglasile o bitnim elementima ugovora, što je konstatirano i Ugovorom u točki 8. gdje je navedeno da se prava koja je BH Telecom stekao na temelju ovog ugovora primjenjuje od 19.09.2020 .godine pa do završetka takmičarske sezone. (dostavljeni dokazi u svezi hronologije koja je prethodila potpisivanju Ugovora, fakture i dr.)

10. Utvrđeno činjenično stanje i ocjena dokaza

Nakon sagledavanja mjerodavnih činjenica i dokaza utvrđenih tijekom postupka kao i činjenica iznesenih na usmenoj raspravi, savjesnom i detaljnom ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo slijedeće:

- da je Izvršni odbor Nogometnog saveza BiH donio je odluku da gospodarski subjekt Mtel bude novi sponzor saveza za Premijer ligu BiH te, „A“ i „U21“ selekcije BiH. Ova odluka ozvaničena je potpisivanjem ugovora koji je upriličen u Sarajevu, 24. srpnja;
- da je gospodarski subjekt Mtel u postupku sprovedenom na temelju javnog poziva stekao ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj s obzirom da samo jedan ponuđač može steći ekskluzivnu licencu za sve utakmice Premijer lige;
- da preuzimanjem ovog sponzorstva, između ostalog, gospodarski subjekt Mtel je putem Arena sport, u paketu sportskih premijum sadržaja nacionalnih fudbalskih prvenstava prenosi utakmice Premijer lige BiH, utakmice Kupa BiH, te Prve lige RS i Prve lige FBiH;
- da je Mtel sukladno Ugovoru o sponzorstvu prenio na ACG ekskluzivno pravo na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH za razdoblje koje obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prijenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja;
- da su se utakmice Mtel Premijer lige BiH počele prikazivati na kanalima Arena Sport od 01.08.2020. godine;
- da ACG ima zaključene ugovore sa velikim brojem operatera u BiH, te da su do kraja 2020. godine bili zastupljeni kod svih operatera na cijelom teritoriju BiH uključujući i Telemach;
- da je Telemach distribuirao više od 3 godine Arena Sport kanale, kao i da mu je ponuđeno u prosincu da distribuiše navedene kanale uključujući i putem OTT servisa pod istim uvjetima kakvi su bili ponuđeni i drugim operaterima;
- da ACG posluje na tržištu BIH 13 godina i da jedino povezana društva United Media jedino nisu produljila suradnju sa njima kada su postale dio navedene grupacije;

- da na temelju ugovorne suradnje između ACG i Telemach , TV kanali su u mreži Telemach-a bili dostupni sve do 31.12.2020. godine, odnosno kanali Arena Sport sa utakmicama Mtel Premijer lige BiH na temelju zaključenog ugovora između Mtel-a i NSBiH distribuirani su putem Telemacha u razdoblju od kolovoza do kraja prosinca 2020. godine;
- da u razdoblju od kolovoza do kraja prosinca 2020. godine gospodarski subjekt Telemach nije imao primjedbe na emitiranje utakmica Premijer lige BiH;
- da od 01.01.2021. godine gospodarski subjekt Telemach je prekidom poslovne suradnje sa ACG-om prestao da distribuira Arena Sport kanale, odnosno u njegovoj ponudi nema više Arena Sport kanala;
- da prestankom distribucije Arena Sport kanala, gospodarski subjekt Telemach je svojim korisnicima ujedno i uskratio praćenje nogometnih utakmica Mtel Premijer Lige BiH;
- da gospodarskom subjektu Telemach kao distributeru, prava emitiranja nisu mjerodavna, jer ne raspolaže platformom, odnosno TV kanalom putem koje bi taj sadržaj emitirao;
- da gospodarski subjekt Telemach nije imao niti ima u svojim poslovnim planovima namjeru da stiče navedena prava emitiranja s obzirom da je distributer medijskih sadržaja te da se uopće ne bavi emitiranjem, i to bi iziskivalo dodatne troškove;
- da su se utakmice Mtel Premijer lige BiH ekskluzivno emitirale jedino na kanalima Arena Sport-prvih 7 kola, te da je od 8. kola emitiranje nekih utakmica počelo se prikazivati i na platformi BH Telecom-a Moja TV Sport;
- da su gospodarski subjekti ACG i BH Telecom zaključili Ugovor o nabavi/prodaji ekskluzivnih prava za prijenos/emitje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu dana 04.12.2020. godine a koji se primjenjuje od 19.09.2020. godine;
- da je BH Telecom osim navedenog Ugovora zaključivao i Ugovore o distribuciji Arena sport kanala sa ACG-om počev od 2011. godine;
- da je predmetni Ugovor zaključen na temelju inicijative zainteresiranog gospodarskog subjekta BH Telecom što je vidljivo iz pisane korespondencije koja je dostavljena kao dokaz navedenoj tvrdnji;
- da je člankom 1. Ugovora o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige Bosne i Hercegovine predviđeno da će BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prijenos;
- da je ACG zadržao pravo da na svim kanalima i platformama na kojima je Arena Sport dostupna emitira utakmice čiji živ prijenos je ustupio BH Telecom-u, i to 48 sati nakon živog prijenosa (članak 2 (3) Ugovora);
- da BH Telecom određeni broj utakmica Mtel Premier Lige emitira putem Moja TV platforme pod nazivom MojaTV Sport;
- da BH Telecom na svojoj IPTV platformi plasira sadržaje korisnicima usluga putem Moja TV i Pay per View servisa;
- da BH Telecom plasira navedene nogometne sadržaje putem platforme odnosno servisa Moja TV koji je dostupan neposredno njegovim korisnicima besplatno, a posredno i svim ostalim korisnicima, putem Pay-per-View servisa po cijeni od 1,99 KM za praćenje događaja u realnom vremenu u trajanju do 180 minuta;
- da jedini ovakav ugovor ACG ima sa BH Telecom-om, odnosno nije im se niko javljao da je zainteresiran;
- da su na navedeni način zaključeni i sporazumi kojima je ACG ustupio pravo na emitiranje Highlights Mtel Premijer Lige BiH svim gospodarskim subjektima koji su iskazali interesiranje uključujući i Novu BH povezanu osobu gospodarskog subjekta Telemach;
- da je ACG voljan da sadržaj za koji prava prijenosa još uvijek nisu otkupljena proda nekom od zainteresiranih emitera, uključujući i povezane osobe Podnositelja zahtjeva, pod uvjetom da isti ispunjavaju standarde u pogledu kvalitete produkcije;
- da je BH Telecom u prethodnim razdoblju od unazad 8 godina bio ekskluzivni sponzor Nogometnog saveza i da je bio nositelj prava na emitiranje većine utakmica Premijer lige, koje su se na identičan način eksploatirale na platformi BH Telecom-a;

- da je BH Telecom raspisivao javni poziv s ciljem prodaje prava prijenosa drugim zainteresiranim emiterima, te da su uz naknadu ustupljena TV emiterima Nova BH i TV1/O Kanal, internet portalima SportCentar, SportSport, kao i gospodarskom subjektu HD WIN d.o.o. Beograd

Zabranjeni sporazum

Člankom 4. stavak (1) Zakona o konkurenciji propisano je da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata, koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na:

b) Ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvitka ili ulaganja;

c) Podjelu tržišta ili izvora opskrbe;

e) Zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uvjetuje da prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi sa predmetom sporazuma.

Sporazumi zabranjeni sukladno stavku (1) članka 4. Zakona o konkurenciji su ništavni.

Također, člankom 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, sa kojim je usklađen članak 4. Zakona o konkurenciji, zabranjuju se zajednička djelovanja poduzetnika koji štete postojećoj ili potencijalnoj tržišnoj konkurenciji, a u konačnici potrošačima.

Zabranjenim sporazumima se prvenstveno nastoji ostale tržišne sudionike/konkurente isključiti s tržišta, kako bi stvorili mogućnost povisivanja cijena, te ostvarivanja dodatne dobiti.

Dakle, zabranjeni su sporazumi između poduzetnika, gospodarskih subjekata koji su stvarni ili potencijalni konkurenti na tržištu, a zabranom su obuhvaćeni kako horizontalni, tako i vertikalni sporazumi.

Nadalje, navedenim člankom 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije se zabranjuje antikonkurencijsko ponašanje koje nastaje kao rezultat usklađene volje dva ili više poduzetnika, a što se je i usuglašeno u sudskoj praksi Europske unije, obzirom da je Europski sud u presudi donesenoj u predmetu: „Bayer AG v. Commission of the European Communities“ od dana 26.10.2000. godine, utvrdio da je koncept sporazuma u smislu članka 85. stavak 1 Ugovora o Europskoj zajednici (članak 101. Ugovor o funkcioniranju Europske unije), usmjeren na postojanje volje između najmanje dvije strane. Odnosno, neophodna je usklađena volja gospodarskih subjekata i namjera za štetnim postupanjem.

Zabranjeni sporazum – ACG i BH Telecom

U prvom dijelu Zahtjeva gospodarski subjekt Telemach navodi da Sporazum između ACG i BH Telecom-a izravno ograničava tržišnu konkurenciju na tržištu emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH i to putem podjele tržišta i primjene različitih uvjeta za identične transakcije sa drugim gospodarskim subjektima, sve sukladno članku 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona, te da opreza radi proširuju podneseni zahtjev i na 4. stavak 1. tačka e) ukoliko su se Protivne strane postavile uvjet operatorima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/ istovremenog emitiranja (koji može ispuniti samo BH Telecom), koji se jedini bavi emitiranjem na svom internom kanalu.

Gospodarski subjekt Telemach ističe da nije imao nikakvih primjedbi na prijenos nogometnih utakmica za prvih 7. kola, već smatra da ustupanjem određenog broja utakmica počev od 8. kola BH Telecom-u, odnosno suradnjom sudionika na tržištu su oštećeni, ne samo korisnici trećih osoba (poput Podnositelja zahtjeva), nego čak i korisnici samog Mtel-a, kojima je onemogućen pristup prestižnim programskim sadržajima.

U svezi navedenog, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da ACG kao ekskluzivni nositelj prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH je prvih 7. kola emitirao navedene utakmice ekskluzivno putem Arena

Sport kanala, te da je Zaključenjem Ugovora broj: 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine sa BH Telecom-om koji se primjenjuje od 19.09.2020. godine, od 8. kola određeni broj utakmica ustupio BH Telecom-u koje se emitiraju putem platforme Moja TV Sport (2 po kolu) gdje je BH Telecom imao pravo odabira 3. i 4. utakmice.

Uvidom u predmetni Ugovor, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da člankom 1. Ugovora predviđeno da će BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prenos. Dakle radi se o prijenosu prava na emitiranje (u živom prijenosu) manjeg dijela utakmica mtel Premijer lige (oko 33%), jer je veći dio utakmica istog takmičenja dostupan svim gledaocima u BiH koji imaju u programskoj ponudi svojih operatera i Arena Sport kanal.

Nadalje, sklopljenim Ugovorom ACG se nije odrekao prava na emitiranje utakmica koje je ustupio BH Telecom-u. Sve utakmice Mtel Premijer lige dostupne su u distributivnom sustavu ACG-a preko njegove internet platforme. Dodatno, ACG je zadržao i pravo emitiranja ustupljenih utakmica u repriznom terminu, 48 sati nakon završetka živog prijenosa, te ustupljene utakmice pored korisnika BH Telecom-a koji iste mogu pratiti preko platforme Moja Tv Sport, drugi korisnici iste mogu pratiti putem Per pay view servisa uz plaćanje od 1,99 KM (180 minuta) po emitiranom sadržaju/utakmici.

U svezi konstatacije da je navedenim sporazumom izvršena podjela tržišta, utvrđeno je ACG može preostala prava emitiranja ustupiti nekom drugom sudioniku na tržištu, te da je ACG voljan da sadržaj za koji prava prijenosa još uvijek nisu otkupljena proda nekom od zainteresiranog emitera, uključujući i povezan osobe Podnositelja zahtjeva, pod uvjetom da isti ispunjavaju standarde u pogledu kvalitete produkcije što jasno govori o tome da ne postoji dogovor o podjeli tržišta.

U odnosu na tvrdnje da su navedenom suradnjom oštećeni korisnici gospodarskog subjekta Telemach pa čak i korisnici samog Mtel-a, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da navedenom suradnjom odnosno potpisivanjem predmetnog ugovora nikako nisu mogli biti oštećeni korisnici gospodarskog subjekta Telemach s obzirom da od 01.01.2021. godine odlukom o prekidu poslovanja sa ACG-om gospodarski subjekt Telemach više ne distribuira Arena Sport kanale, te njegovim korisnicima između ostalog nisu dostupne ni utakmice Mtel Premijer Lige. Korisnici gospodarskog subjekta Telemach imajući u vidu ovu činjenicu jedino mogu putem Per pay view servisa imati mogućnost gledanja određenih utakmica uz novčanu naknadu a koje je otkupio BH Telecom i prikazuje putem platforme Moja Tv Sport.

Također, dostavljeni podatci BH Telecom-a o gledanosti Mtel utakmica putem Per pay view servisa za razdoblje rujan 2020. godina do 26.10.2021. godine prema kojim je ukupno 10.682 osoba gledalo navedene utakmice, ide u prilog tome da i drugi korisnici koji nisu korisnici BH Telecom usluga, su pratili određene utakmice.

U prilog navedenoj tvrdnji BH Telecom-a o dostupnosti navedenih sadržaja je i pojašnjenju gospodarskog subjekta BH Telecom zaprimljeno pod brojem: UP-06-26-3-11-67/21 od dana 13.12.2021. godine a koji se odnosi na upit u svezi razlike između platforme EON OTT koju posjeduje gospodarski subjekt Telemach i Pay per view koju posjeduje BH Telecom, navode da pretpostavljaju da pod OTT uslugom podrazumijeva se EON mobilna aplikacija, koja je uključena u sve EON pakete, te da istu mogu koristiti samo korisnici/pretplatnici nekog od postojećih paketa Telemach-ove kabelaške televizije.

Nadalje navode da platformu Pay per view BH Telecom-a mogu koristiti sve osobe, odnosno i osobe koje nisu njihovi korisnici i pregledati sadržaj na ograničeno vremensko razdoblje, te da je navedena usluga slična usluzi Video Klub Telemach-a, s tim što Video klubu Telemacha mogu pristupiti samo korisnici Telemach-a, dok usluzi Pay per view mogu i one osobe koje nisu korisnici bilo koje usluge BH Telecom-a.

Imajući uvidu da je gospodarski subjekt Telemach izjavio da podnosi predmetni Zahtjev neovisno od United Media kao povezane osobe, te shodno tome ne istupa ni u ime trećih osoba uključujući i korisnike Mtel-a, samim time nema ni zakonski temelj odnosno nije ovlašten da iznosi tvrdnje u ime trećih osoba.

Konstatacija gospodarskog subjekta Telemach-a da li je gospodarski subjekt BH Telecom uopće platio prava za nekoliko kola ove lige prije nego što je zaključio Ugovor i da li je na ovaj način nekom drugom

poslovnom subjektu ponuđeno da prenosi utakmice na ovaj način što ukazuje na potpunu netransparentnost kao i koordinativan odnos između Protivnih strana, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je pomenuta konstatacija potpuno neutemeljena i netočna, s obzirom da su gospodarski subjekti ACG i BH Telecom dostavili dokaze o ispostavljenim i plaćenim faktura za mjesec rujna, listopad, studeni i prosinac 2020. godine, kao i cjelokupnu poslovnu korespondenciju koja je prethodila zaključenju Ugovora. Iz navedenog proizilazi da s obzirom da Ugovor iako je zaključen u prosincu 2020. godine primjenjuje se od 19.09.2020. godine, te shodno tome su navedene fakture ispostavljene i plaćene od strane BH Telecom-a počev od mjeseca rujna 2020. godine za ustupljene medijske sadržaje.

U svezi pitanja transparentnosti na koji ukazuje gospodarski subjekt Telemach, Konkurencijsko vijeće je uzelo prije svega u obzir da je licencirani sadržaj bio predmet javnog tendera na kome je mogao sudjelovati svaki gospodarski subjekt sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, kao i da je nakon sprovedenog javnog tendera informacija o imatelju ekskluzivne licence bila javno dostupna, te da se svaki zainteresirani gospodarski subjekt se mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja.

Telemach-ova tvrdnja da je pravni interes da prijavi navedeni sporazum jer je riječ o njegova dva najveća konkurenta, Konkurencijsko vijeće smatra neprihvatljivom s obzirom da u tijeku cijelog postupka nije uspio da dokaže postojanje pravnog i ekonomskog interesa za pokretanje predmetnog postupka odnosno da trpi nekakvu štetu, imajući u vidu činjenicu da prema sopstvenom priznanju se nisu obraćali ACG-u i da nisu zainteresirani za navedene sadržaje.

Na temelju uvida i analize svih činjenica i dokaza iznesenih u ovom postupku, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da Podnositelj zahtjeva nije uspio dokazati da su ACG i BH Telecom sklapanjem predmetnog Ugovora, kao i radnjama vezanim za njegovu pripremu, provođenje i realizaciju, zaključili zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točke b), c) i e) Zakona.

Konkurencijsko vijeće ovakvu odluku zasniva prije svega na činjenici da se svaki zainteresirani gospodarski subjekt mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja kao i da gospodarski subjekt Telemach s obzirom da nema namjeru da otkupljuje navedene sadržaje nije dokazao da je pretrpio ekonomsku štetu usljed zaključenja predmetnog sporazuma.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 1. izreke ovog Rješenja.

Ovdje napominjeno da činjenice iznesene u Zahtjevu o pokretanju postupka koje se odnose na pitanje da li je predmetni Ugovor trebao biti podnesen Konkurencijskom vijeću za pojedinačno izuzeće od zabranjenog sporazuma nismo razmatrali s obzirom da to nije predmet postupka, te isto je regulirano odredbama članka 5., 6., i 7. Zakona.

Zabranjeni sporazum – Mtel i BH Telecom

Konkurencijsko vijeće je u tijeku postupka koji je pokrenut zbog zaključenja Ugovora o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu označenog kao Sporazum utvrdilo da je isti zaključen između ACG-a kao nositelja prava i BH Telecoma kao kupca, te da je gospodarski subjekt Mtel u svom Izjašnjenju zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-52/21 od 28.10.2021. godine naveo da gospodarski subjekt ACG nije tražio odobrenje Mtel-a da ustupi dio prava na BH Telecom, niti je imao obvezu da navedeno odobrenje traži, te da su prava i obveze ACG-a i Mtel-a regulirana međusobnim ugovorom, kojim je između ostalog, predviđeno pravo ACG-a na ustupanje prava emitiranja drugim emiterima, bez obveze traženja bilo kakvog odobrenja ili suglasnosti. Također gospodarski subjekt Mtel-a je naveo da nije bio dužan da vrši kontrolu eventualnog prijenosa prava na druge emitere, niti je imao prava da interveniše u slučaju takvog prijenosa, iz čega proizilazi da gospodarski subjekat Mtel nije bio sudionik niti posredno niti neposredno na mjerodavnom tržištu.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 2. izreke ovog Rješenja.

Zloupotrebna vladajućeg položaja ACG-a

Nakon sagledavanja svih mjerodavnih činjenica i dokaza stranaka u postupku, pojedinačno i zajedno, te na temelju izvedenih dokaza Konkurencijsko vijeće je utvrdilo slijedeće:

Članak 9. stavak (1) Zakona propisuje da gospodarski subjekt ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udjel tog gospodarskog subjekta na tržištu, udjel koji na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih gospodarskih subjekata na tržište.

Članak 9. stavak (2) Zakona pretpostavlja da gospodarski subjekt ima vladajući položaj na tržištu roba ili usluga ako na mjerodavnom tržištu ima udjel veći od 40,0%.

Članak 2. Odluke o definiranju kategorije vladajućeg položaja daljnje razrađuje pojam vladajućeg položaja, te određuje da gospodarski subjekt na mjerodavnom tržištu proizvoda ili usluga ima vladajući položaj, kada se zbog svoje tržišne snage može ponašati i djelovati u značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, i na taj način ograničava ili sprječava učinkovitu konkurenciju.

Prije svega, u ovom postupku se pristupilo ispitivanju postojanja vladajućeg položaja od strane gospodarskog subjekta ACG.

Uvidom u dostavljenu dokumentaciju i analizom iste, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo, kako su ispunjeni svi zahtjevi iz članka 9. stavak (1) i (2) Zakona o konkurenciji, koji se odnose na utvrđivanje vladajućeg položaja, te da ACG na mjerodavnom tržištu proizvoda u Bosni i Hercegovini ima vladajući položaj.

Konkurencijsko vijeće je neosporno u predmetnom postupku utvrdilo da je gospodarski subjekt Mtel sukladno Ugovoru o sponzorstvu prenio na ACG ekskluzivno pravo na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH za razdoblje koje obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prijenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja.

Prema tome, kako je ACG jedini i isključivi nositelj prava na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH uključujući i sublicenciranje odnosno prodaju ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu u Bosni i Hercegovini, koji predstavlja mjerodavni proizvod u predmetnom postupku, te je Konkurencijsko vijeće utvrdilo da isti ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu u Bosni i Hercegovini.

Međutim, ovdje treba istaći specifičnost samog vladajućeg položaja koji se ne može cijeliti samo na temelju tržišnog udjela, već je potrebno u obzir uzeti i specifičan način funkcioniranja tržišta, odnosno činjenicu da je riječ o pravima koja su pribavljena u postupku javnog poziva/tendera, kao i pravne barijere na koje sudionici na tržištu ne mogu utjecati - samo jedan ponuđač je mogao steći ekskluzivnu licencu na temelju koje mu je dozvoljeno da vrši ustupanje/prodaju prava na emitiranje utakmica licenciranog sadržaja.

Sukladno sa zakonskim propisima koji uređuju pravila, mjere i postupke zaštite tržišne konkurencije, da bi bila riječ o sprječavanju, ograničavanju ili narušavanju tržišne konkurencije zloupotrebom vladajućeg položaja moraju istovremeno biti ispunjena dva uvjeta, i to da je gospodarski subjekt u vladajućem položaju u smislu članka 9. Zakona, te da taj vladajući položaj zloupotrabuje u smislu članka 10. Zakona.

Članak 10. stavak (2) točke b), c), i d) Zakona propisuje da je zabranjena zlouporaba vladajućeg položaja i to b) ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvitka na štetu potrošača, c) primjenjujući različite uvjete za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime ih dovode u neravnopravan i nepovoljan konkurencijski položaj; d) zaključujući sporazume kojima se uvjetuje da druga stranka prihvati dodatne obveze koje po svojoj naravi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma.

Zlouporabom vladajućeg položaja, pored kriterija propisanih u članku 10. Zakona, smatraju se i slučajevi propisani člankom 9. Odluke.

U konkretnom slučaju, odnosno u predmetnom Zahtjevu gospodarski subjekt Telemach navodi kako postoji zlouporaba vladajućeg položaja, a koja se očituje na način da ACG je zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma o prijenosu prava na emitiranje pojedinih utakmica sa BH Telecom-om, zloupotrijebio svoj vladajući položaj u smislu članka 10. stavak 2. točka c) jer drugim gospodarskim subjektima koji se bave emitiranjem nije transparentno i diskriminatorno niti ponudio zaključenje ugovorne suradnje, te ograničavanjem tržišta i tehničkog razvitka na štetu potrošača u smislu članka 10. stavak 2. točka b) Zakona putem djelimičnog prijenosa prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na BH Telecom-ov kanal Moja TV Sport kao i da ukoliko su Protivne strane postavile uvjet operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/ istovremenog emitiranja (koji može ispuniti samo BH Telecom), koji se jedini bavi emitiranjem na svom internom kanalu predstavljalo bi ujedno i povredu članka 10. stavak 2. točka d).

Navedenu tvrdnju gospodarski subjekt Telemach je dodatno istakao, u smislu da je navedeno posebno očigledno imajući u vidu da su postojali i treći sudionici zainteresirani za emitiranje mjerodavnih utakmica (odnosno, koji su se prijavili na tender za mjerodavna prava), koji su stoga u istom položaju kao BH Telecom.

Konkurencijsko vijeće je tijekom provođenja postupka utvrdilo da putem javnog poziva/tendera Nogometnog saveza BiH samo jedan ponuđač je mogao steći ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj tj. pravo na emitiranje za sve utakmice Premijer lige BiH sa pravom sublicenciranja, a koje je pravo stekao gospodarski subjekt Mtel koje je stečeno pravo prenio na gospodarski subjekt ACG (svoje povezano društvo).

Imajući u vidu navedeno, ovdje treba odvojeno posmatrati postupak javnog poziva/tendera Nogometnog saveza BiH kojim je jedan ponuđač stekao ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj i postupak ustupanja dijela tog ekskluzivnog prava (sublicenciranja) od strane nositelja tog ekskluzivnog prava a koji Ugovorom o sponzorstvu nije bio zabranjen.

Objavom Nogometnog saveza BiH da je navedena prava stekao gospodarski subjekt Mtel, te da će navedeni sadržaji biti dostupni putem Arena Sport kanala, svaki zainteresirani gospodarski subjekt su se mogli obratiti gospodarskom subjektu Mtel-u (koji bi ga uputio na ACG s obzirom da je navedena prava prenio na njega) ili gospodarskom subjektu ACG sa zahtjevom u vezi otkupa određenog broja nogometnih utakmica.

Naime, uvidom u dostavljenu poslovnu korespondenciju, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da se gospodarski subjekt BH Telecom prije Zaključenja Ugovora broj: 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine obratio samoinicijativno sa Ponudom od 13.08.2020. godine gospodarskom subjektu ACG, kao i da je prethodila određena procedura pregovaranja koja je uključivala osim navedene ponude, i odobrenje sredstava za nabavu, pregovarački postupak i dr., odnosno da je postupak pregovaranja trajao nekoliko mjeseci, prije zaključenja samog ugovora.

Iz navedenog proizilazi da nakon što je sam BH Telecom iskazao interes za kupovinu navedenih prava, ovom gospodarskom subjektu je ustupljena licenca za prijenos i emitiranje dvije utakmice Mtel Premijer lige BiH, te da će po kolu BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prijenos.

U svezi prava sublicenciranja, BH Telecom u svom izjašnjenju je naveo da je u prethodnim razdoblju od unazad 8 godina bio ekskluzivni sponzor Nogometnog saveza i da je bio nositelj prava na emitiranje većine utakmica Premijer lige, koje su se na identičan način eksploatirale na platformi BH Telecom-a te da su uz naknadu ustupljena TV emiterima Nova BH i TV1/O Kanal, internet portalima SportCentar, SportSport, kao i gospodarskom subjektu HD WIN d.o.o. Beograd.

Konkurencijsko vijeće je posebno cijenilo činjenicu da se gospodarski subjekt Telemach nije nikada obraćao niti Mtel-u niti ACG za ustupanjem dijela prava na prijenos/emitiranje nogometnih utakmica Premijer lige BiH, da im se do sada jedino obratio gospodarski subjekt BH Telecom te činjenicu da je gospodarski subjekt ACG tijekom postupka u više navrata naveo da u slučaju da Telemach ili njegova povezana osoba koja se bavi emitiranjem imaju stvarnu namjeru da steknu prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige, ACG ističe da je voljan da im odmah, pod istim uvjetima kakvi su ugovoreni sa BH Telecom-om, ustupi raspoloživa prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige.

Također, tijekom postupka je utvrđeno da jedini ovakav ugovor ACG ima sa BH Telecom-om, te da drugih zainteresiranih do sada nije bilo te da su na navedeni način zaključeni i sporazumi/ugovori kojima je ACG ustupio pravo na emitiranje Highlights (isječke nogometnih sadržaja) Mtel Premijer Lige BiH svim gospodarskim subjektima koji su iskazali interesovanje uključujući i Novu BH povezana osoba gospodarskog subjekta Telemach.

Iz navedenog proizilazi da gospodarski subjekti koji su zainteresirani za stjecanje prava, bilo da je riječ o emitiranju ili distribuciji mogu zatražiti ponudu od imatelja prava, te nijednom emiteru ukoliko bi bio zainteresiran nije zabranjeno da na isti način kao i BH Telecom, otkupi djelimično ustupanje prava na emitiranje licenciranog sadržaja.

U svezi tvrdnje da je gospodarski subjekt ACG zloupotrijebio vladajući položaj i na štetu potrošača djelimičnim ustupanjem prava na prijenos određenih nogometnih utakmica BH Telecom-u koji iste emitira putem platforme Moja TV Sport, ovaj organ nije mogao utvrditi povredu na koju Podnositelj zahtjeva ukazuje iz razloga što su navedeni sadržaji dostupni i na svim kanalima i platformama na kojima je Arena Sport dostupna odnosno emitira utakmice čiji živi prijenos je ustupio BH Telecom-u, i to 48 sati nakon živog prijenosa (članak 2 (3) Sporazuma), te da zainteresirani korisnici putem Pay per View servisa istima mogu pristupiti uz novčanu naknadu, dok korisnici Telemacha ne mogu pristupiti nijednom nogometnom sadržaju koji se emitira putem Arena Sport kanala uključujući i utakmice Mtel Premijer Lige s obzirom da iste Telemach ne distribuira od 01.01.2021. godine.

U svezi navedenog gospodarski subjekt ACG u svom izjašnjenju zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-67/21 dana 13.12.2021. godine navodi da ima zaključene ugovore sa velikim brojem operatera u BiH, te da su do kraja 2020. godine bili zastupljeni kod svih operatera na cijelom teritoriju BiH uključujući i Telemach, te da nakon isteka poslovne suradnje Telemach kao i njegova povezana društva (članice United Media Group) nisu produžila poslovnu suradnju sa ACG-om.

Nadalje se navodi da utakmice Mtel Premijer lige BiH koje su dostupne putem Arena sport kanala i koje distribuiraju skoro svi operateri u BiH, su dostupne i putem Moja TV Sport i platforme Moja web tv koja je dostupna korisnicima svih internet operatera, te smatraju da nije došlo do ograničavanja tržišta na štetu krajnjih korisnika.

U navedenom izjašnjenju poređenja radi navode da prijenos određenih utakmica (npr. kvalifikacije za euro 2020) na koje su članice United Media imale ekskluzivna prava prijenosa nisu bile dostupne svim građanima BiH, već samo ograničenom broju korisnika.

Navedeni servis Pay per View omogućuje korisnicima koji inače nisu korisnici IPTV usluge (Moja TV) niti bilo koje druge usluge BH Telecom-a, da gledaju sadržaje prikazivane na Moja TV samo na temelju zahtjeva i plaćene cijene. Dakle utakmice Mtel Premijer Lige BiH, prikazivane putem servisa BH Telecom-a pod nazivom Moja TV Sport, nisu zatvorene za građane koji nisu korisnici usluga BH

Telecom-a, te su takve osobe mogle nastaviti koristiti usluge svog dotadašnjeg kablenskog operatera, a predmetne utakmice gledati putem Pay per View servisa.

U svezi navoda gospodarskog subjekta Telemach-a o uskraćivanju OTT prava iz ponude prema Telemachu čime je onemogućena distribucija Arena Sport kanala, Konkurencijsko vijeće je dana 28.10.2021. godine donijelo Rješenje broj: UP-05-26-2-010-79/21 kojim je odbijen Zahtjev gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv gospodarskog subjekta Arena Channels Group d.o.o. Beograd, Republika Srbija radi utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja u smislu članka 10. stavak (2) točka a), b) i c) Zakona o konkurenciji, na tržištu distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete, Arena Sport, koji uključuju prijenos italijanske nogometne lige, francuske nogometne lige, hrvatske nogometne lige, srbijanske nogometne lige, Mtel Premijer Lige BiH, te UEFA Lige prvaka i UEFA Lige Europe putem OTT sustava u Bosni i Hercegovini, kao neutemeljen.

S obzirom na sve utvrđene činjenice i ocjenu dokaza navedenih u predmetnom postupku a posebno činjenice da gospodarski subjekt Telemach od 01.01.2021.godine zbog prekida suradnje sa ACG-om ne distribuira kanale Arena Sport pa samim time njegovi potrošači ne mogu pratiti ni utakmice Mtel Premijer Lige, da se nije obraćao gospodarskom subjektu ACG u svezi ustupanja djelimičnih prava na prijenos utakmica niti ima namjeru jer bi to iziskivalo dodatne troškove, da su ustupljene utakmice BH Telecom-u dostupne pored njihovih korisnika i drugim potrošačima putem Per pay wiew servisa uz određenu novčanu naknadu, Konkurencijsko vijeće nije utvrdilo zlouporabu vladajućeg položaja iz članka 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona .

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 3. izreke ovog Rješenja.

11. Troškovi postupka

Člankom 105. stavak 1. Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a člankom 105. stavak 2. istog Zakona je propisano da kada u postupku sudjeluju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su nastali u postupku.

Prema odredbi članka 105. stavak (3) Zakona o upravnom postupku troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju se samo u slučajevima kad je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

Člankom 108. stavak 1) istog Zakona je propisano da u rješenju kojim se postupak završava, organ koji donosi rješenje određuje ko snosi troškove postupka, njihov iznos i kome se i u kojem roku imaju isplatiti. Konkurencijsko vijeće je prilikom izračuna ukupnih troškova postupka, uzelo u obzir odredbe Zakona o upravnom postupku, i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Službene novine Federacije BiH“, br. 22/04 i 24/04) (u daljnjem tekstu: Tarifa).

Punomoćnik Podnositelja zahtjeva je aktom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-50/21 od 26.10.2021. godine dostavio je Zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 4.904,00 KM sa uključenim iznosom PDV-a i to: Zahtjev za pokretanje postupka – 240,00 KM, Podnesak od 05.04.2021. godine – 240,00 KM, Podnesak od 01.07.2021. godine – 240,00 KM, Podnesak od 25.10.2021. godine – 240,00 KM, pristup na usmenu raspravu – 240,00 KM (plus 17% PDV na sve navedeno), pristojba na zahtjev po članku 4. i 10. Zakona – 2.000,00 KM i pristojba na rješenje – 3.000,00 KM.

Gospodarski subjekt ACG zastupan po odvjetniku Ezmani Turković iz odvjetničkog društva Marić & Co dostavio je Zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 4.650,00 KM plus PDV 17% i to: Odgovor Mtel-a od 17.06.2021. godine – 930,00 KM, Odgovor ACG-a od 08.07.2021. godine – 930,00 KM, Uvid u spis 26.08.2021. godine - 465,00 KM, Uvid u spis 11.10.2021. godine - 465,00 KM, pristup

usmenoj raspravi – 930,00 KM, Odgovor ACG-a od 26.10.2021. godine – 930,00 KM. Kao osnov za obračun uzeta je vrijednost prosječne obračunate plate u FBiH u iznosu od 930,00 KM sukladno sa Tarifom.

Gospodarski subjekat Mtel zastupan po odvjetniku Đorđu Jugoviću, aktom zaprimljenim pod brojem: UP-06-26-3-011-52/21 od 28.10.2021. godine dostavio Zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 491,40 KM sa uključenim iznosom PDV-a i to Odgovor na Zaključak – 240,00 KM+40,80 KM (17% PDV-a) i pristup na usmenu raspravu – 180,00 KM +30,60 KM (17% PDV-a).

Gospodarski subjekt BH Telecom nije dostavio svoj zahtjev za naknadu troškova.

Konkurencijsko vijeće je odbilo zahtjev Podnositelja zahtjeva za nadoknadu troškova postupka, budući da navedeni gospodarski subjekt nije uspio u postupku, te stoga nema pravo na nadoknadu troškova postupka, u smislu Zakona o upravnom postupku.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da visina troškova obračunata u Troškovniku Punomoćnika ACG-a nije obračunata sukladno sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Službene novine FBiH broj 22/04 i 24/04), te se isti priznaju u sljedećem iznosu: Odgovor Mtel-a od 17.06.2021. godine – 240,00 KM, Odgovor ACG-a od 08.07.2021. godine – 240,00 KM, Uvid u spis 26.08.2021. godine - 30,00 KM, Uvid u spis 11.10.2021. godine - 30,00 KM, pristup usmenoj raspravi – 300,00 KM, Odgovor ACG-a od 26.10.2021. godine – 240,00 KM te se isti priznaju u iznosu od 1.080,00 KM sa uključenim PDV-om od 183,60 KM što iznosi 1.263,60 KM.

Punomoćniku gospodarskog subjekta Mtel priznaju se svi podneseni troškovi u iznosu od 491,40 KM sa uključenim iznosom PDV-a.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 4,5, i 6. izreke ovog Rješenja.

12. Administrativna pristojba

Sukladno članku 2. tarifni broj 107. stavak (1) točka f) i točka g) Odluke o visini administrativnih pristojbi u svezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem („Službeni glasnik BiH“, broj 30/06, 18/11 i 75/18) Podnositelj zahtjeva je na ovo Rješenje obavezan platiti administrativnu pristojbu u iznosu od 3.000,00 KM u korist Proračuna institucija Bosne i Hercegovine.

Sukladno odredbi članka 3. stavak (2) točka b) Odluke o visini administrativnih pristojbi u svezi s procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem, Podnositelj zahtjeva je nakon izvršene uplate dužan uplatnicu kao dokaz o izvršenoj uplati administrativne pristojbe dostaviti Konkurencijskom vijeću, prije dostavljanja Rješenja.

Ukoliko Podnositelj zahtjeva ne izvrši uplatu administrativne pristojbe, Konkurencijsko vijeće će pokrenuti postupak prinudne naplate po proceduri koja je propisana člankom 18. Zakona o administrativnim pristojbama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj: 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 i 3/10).

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 7. izreke ovog Rješenja.

13. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovoga Rješenja nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna stranka može pokrenuti Upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka, odnosno objavljivanja ovoga Rješenja.

Predsjednik

dr.sc. Amir Karalić